

Няўжо нарэшце аб'яднаюцца?

29 ліпеня ў офісе Аб'яднанай грамадзянскай партыі лідэры пяці апазыцыйных партыяў (Партыя БНФ, АГП, БСДГ, працавікі, ПКБ) і дэпутацкая група «Рэспубліка» падпісалі пагадненне аб каардынацыі дзейнасці. Гэтае пагадненне, як мяркуюцца, стане асновай стварэння дэмакратычнае кааліцыі апазыцыйных сілаў.

Умовы пагаднення прадугледжваюць супольныя дзеянні ў справе дасягнення дэмакратычных зменаў у выбарчым заканадаўстве, падчас выбарчых кампаніяў у прадстаўнічыя органы ўлады ды супраць магчымых спробы кіраўніка дзяржавы пайсці на трэці тэрмін. Дамова адкрытая для іншых палітычных партыяў і дзейнічае да канца паўнамоцтваў цяперашняга складу палаты прадстаўнікоў.

Падпісанню пагаднення папярэднічала гарачая дыскусія, якая цягнулася каля дзвюх гадзінаў. Вінцук Вячорка і Анатоль Лябедзька вінавацілі «рэспубліканцаў» у імкненні захапіць лідэрства ў апазыцыйным руху. Аднак Сяргей Скрабец, Валеры Фралоў, Уладзімер Парфяновіч ды Іван Пашкевіч запэўнілі, што на лідэрства не прэтэндуюць. «Партыі былі і будуць, а дэпутацкая група — зьява часовая», — сказаў ачольнік «Рэспублікі» С.Скрабец.

Ужо 12 жніўня будзе падрыхтаваны першы варыянт агульнага спісу на выбары. У ім будуць і «рэспубліканцы», і «партыйцы». Хоць на аўторкавай нарадзе прагучала і такое: калі дэпу-

Гары Паганяйла, Аляксандар Дабравольскі, Сяргей Калякін і Анатоль Лябедзька: паціхеньку, памаленьку...

таты хочуць трапіць у спіс, няхай уступаць у якую-небудзь партыю альбо створаць сваю (найбольш пасыладоўна гэтую прапанову адстойваў Станіслаў Шушкевіч). Сваёй партыі ў бліжэйшы час «Рэспубліка» ствараць не збіраецца, уступаць у іншыя партыі яе сябры таксама ня хочуць. Таму ў гэтым пытанні ўсе бакі пакуль засталіся пры сваіх меркаваннях.

Ці можна сказаць, што мы сталі сведкамі нараджэння будучай дэмакратычнай кааліцыі апазыцыйных сілаў? Пакуль нават удзельнікі падпісання парознаму ўспрымаюць гэтую падзею. І калі А.Лябедзька ды С.Скрабец такую кааліцыю ўжо бачаць, дык С.Шушкевіч кажа, што «мы вырашылі папросту падтрымаць «Рэспубліку», хоць яна і ня мае пакуль трывалай палітычнай плятформы». Тым ня

менш, паводле словаў А.Лябедзькі, ужо ў верасні зьявіцца зварот кааліцыі да выбаршчыкаў. Да таго часу будуць ладзіцца сацыялагічныя апытанні, адна з мэтаў якіх — выбраць назоў для кааліцыі. Парлямэнцкія выбары 2004 г. могуць стаць першымі з 1990 г., на якія апазыцыя стартуе адзінаю.

Парлямэнцкія выбары — 2004. Тэма нумару — старонкі 4—6.

Сакрэтныя перамовы з «Газпрамам»

Сам факт, што яны працягваюцца... Старонка 7.

Уладзімер Някляеў

«І нікога на машынах, каб пылу не ўздымалі...» Старонкі 14—15.

Вацлаў Малы

Біскуп Прагі ў Рэдакцыі «НН»: «У вас дзіўная дыктатура, у якой шмат дзірак». Старонка 11.

Лёлік Ушкін

Дзякуй міністру Падгайнаму за ўратаванне «Навінак». Старонка 2.

Цынічная насмешка з гісторыі

Легендарны архівіст Віталь Скалабан кажа, што тыдзень ня мог працаваць, пасля таго як яму ў рукі трапілася гэтая кніга. Гэтай кнігі не пабачылі ні ў адной публічнай кнігарні — яна прадаецца толькі па безняўным разьліку для навучальных устаноў. Кнігу не абмяркоўвалі ў Інстытуце гісторыі, але па ёй будуць выкладаць гісторыю Беларусі. Называецца яна «Гісторыя Беларусі. Дасавецкі пэрыяд», азначана як «навучальны дапаможнік», выйшла ў Магілёве. Яе аўтар — Якаў Трашчанок, былы выкладчык прэзідэнта ў Магілёўскім унівэрсытэце. Кніга выйшла з грыфам «Дапушчана Міністэрствам адукацыі» — гэта значыць, што дапаможнік лічыцца базавым, а не эксперымэнтальным. Ад гэтага часу студэнтам пачнуць выкладаць нацыянальную гісторыю «паводле Трашчанка». Дык хто ж такі гэты нікому не вядомы Трашчанок? Што ўяўляе сабой ягоны падручнік? Мы папрасілі адказаць на гэтыя пытанні гісторыка Генадзя Сагановіча. Старонка 3.

ГУЧНАЯ СПРАВА

Акадэмік пад падпіскай

Крымінальную справу супраць дырэктара Інстытуту цепла-і масаабмену НАН акадэміка **Алега Мартыненкі распачаў Камітэт дзяржаўнага акадэміка вінаваціць паводле ч.3 артыкулу 210 КК («Раскраданьне ў буйным памеры праз злоўжываньне службовым становішчам»)).** Навукоўцу пагражае пазбаўленьне волі на тэрмін ад 6 да 15 гадоў з канфіскацыяй маёмасці. «Буйнымі памерамі» ў Беларусі лічацца сумы, большыя за 250 базавых адзінак (каля 1700 далараў).

23 ліпеня А.Мартыненку дапыталі як сведку і толькі пасля таго затрымалі яго як абвінавачванага. Як паведаміў супрацоўнік цэнтру інфармацыі КДБ Ігар Іваноў, цяпер

67-гадовы акадэмік адпушчаны пад падпіску аб нявыезьдзе і знаходзіцца ў шпіталі лечкамісіі, у ягонай кватэры і на лецішчы быў ператрус.

Як паведаміў «НН» адзін з супрацоўнікаў НАН Беларусі, крымінальная справа на А.Мартыненку магла быць інспіраваная з прэзыдэнцкаму Акадэміі навук. На мяжы 2002—2003 г. Акадэмію наведваў А.Лукашэнка. У выніку гэтага візыту амаль увесь бюджэт НАНБ на 2003 г. быў размеркаваны на Інстытут цепла-і масаабмену, што выклікала зайздросць і плёткі. Скептычна паставіўся да гэтай вэрсіі прафэсар Юры Хадька: фінансаваньне меў праект, якім кіраваў ня ўласна А.Мартыненка.

Аркадзь Шанскі

Даведка «НН». А.Мартыненка нарадзіўся ў 1936 г. у Краматорску (Украіна). У АН з 1963. У 1991 стаў акадэмікам. Інстытутам цепла-і масаабмену кіруе з 1988.

На «Альфе» па-беларуску

З 28 ліпеня штодзённы выпуск навінаў у 15.45 на «Альфа-Радыё» выходзіць па-беларуску. Пасля закрыцця «Сталіцы», «Альфа» стане адзінай FM-станцыяй, якая выкарыстоўвае беларускую мову ў этэры, кажа вядучы Іван Мірскі. У верасні станцыя плянуе пашырць беларускамоўнае вяртаньне.

Забаронена: міны

Беларусь далучылася да Канвэнцыі аб забароне ўжываньня, назапашваньня, вытворчасці і перадачы супрацьпяхотных мінаў і аб іх знішчэнні. Ранейшым прэзідэнцкім указам быў усталёваны мараторый на экспарт супрацьпяхотных мінаў.

БТ

Кніга заснавальніка «НН»

Антон Луцкевіч. Да гісторыі беларускага руху: Выбраныя творы. — Менск: «Беларускі кнігазбор», 2003. — 300 ас.

Творы пачынальніка беларускага руху, ягонага ідэоляга Антона Луцкевіча не былі ні сыстэматызаваныя, ні выданыя зборам твораў у постсавецкі час. Дзяржаўныя ўстановы з усімі пэўнымі меркаваннямі гэтым не займаюцца. Кніга, укладзеная Анатолем Сідарэвічам, часткова запаўняе прабел. У выданьне ўвайшлі артыкулы 1909—1939 г., прывесчаныя ідэалёгіі ды гісторыі нацыянальнага руху. Цікавым дадаткам да

твораў выглядаюць малавядомыя паказаны А.Луцкевіча, арыштаванага НКВД. Нікога не агаварыўшы, нікога не павёўшы за сабою ў ГУЛАГ, А.Луцкевіч праз свае паказаны здолёў паведаміць людзям пагомным тое, чаго не пасьпеў напісаць і надрукаваць на волі.

Прыняўшы НКВДысцыя правільны гульты і тэрміналогію, ён зафіксаваў гісторыю і пастуляты нацыянальнага руху.

Правапіс выданьня клясычны. Прадмова А.Сідарэвіча аднаўляе кантэкст, у якім жыў і пісаў А.Луцкевіч, камэнтары вылучаюцца выключна паўнатаю.

Лёлік Ушкін

Дзякуй міністру Падгайнаму за ўратаваньне «Навінак»

Палітычныя рэпрэсіі ў Беларусі апошніх гадоў паступова выпрацавалі ў ахвяраў рэжыму карпаратыўную этыку паводзінаў. Яна абсалютна не падобная да паводзінаў палітэкаў часоў архіпэлягу Гулагу. Пэрсанажы Салжаніцына і Шаламава, пабачыўшы «корачкі» опэраў НКВД, спрабавалі адмазацца: енчылі аб тым, што адбылася трагічная памылка, што яны ня вінныя, што ўсімі фібрамі душы шануюць бацьку народаў.

У асяродзьдзі сучасных беларускіх «взяньняў сьведомасьці», наадварот, прынята дэманстраваць глыбокую абыякавасьць і пагарду да ўладаў, пры магчымасьці — нават здэкавацца з іх. Провады рэдактара «Рабочага» Івашкевіча на «хімію» нагадваюць провады зімы. Пастава аб судзімасьці апазыцыянэра падобная да сьвята чыноўніка, які атрымаў ганаровую граматы. Сьмех, жарты, песьні, бухач...

На гэтай глебе «Навінкі», якія сёньня ў судовых цяжках адстойваюць права на ліцэнзію аб друку, пераплавулі нават Шчукіна. Апошні, паміж партыямі ў мандавашку на Акрэсьціна, патрабаваў выдаць яму мяцёлку, каб навесыць ў турме чысь-

ціню. Паўлюк Канавальчык, галоўны рэдактар «Навінак», тыдзень, што папярэднічаў разгляду скаргі на Міністэрства інфармацыі ў Гаспадарчым судзе, правёў на Нарачы, у Кабыльніку, дзе непрабуда квасіў. У апатэозе адпачынку, пад мухай, ён паехаў катацца на ровары ўздоўж мясцовага пляжу і пераехаў турыстаў. Адбыўся канфлікт, які скончыўся тым, што Канавальчыку далі бутэлькай па галаву.

Інцыдэнт на кабыльніцкай рыўеры сёньня займае супрацоўнікаў «Навінак» куды больш, чым вынікі судовага працэсу ў Гаспадарчым судзе. Судовае паседжаньне 23 ліпеня, як і чакалася, стала фармальнасьцю, нават нягледзячы на камічнасьць аргу-

мэнтаў Міністэрства інфармацыі. Чыноўнікі спрабавалі давесці, што газэтныя артыкулы, дзе згадваюцца словы «ж.а.» і «адсасаць», парушаюць годнасьць «грамадзянаў». Усё як у старой расейскай показцы. Вар'ят крычаў «Дурак». Паліцыянт арыштаваў яго, аргументуючы свае паводзіны словамі: «Мы ведаем, хто ў нас дурак».

Для рэдакцыі «Навінак» забарона — ня самае жудаснае. У адрозьненне ад «БДГ», у «Навінак» ёсьць досвед «самвыдатаўскай» працы. Нашмат горшым варыянтам была, дарэчы, абсалютна рэальная на пачатку вясны пэрспектыва ціхага заняпаду праекту з тае самае прычыны, зь якой год назад дала дуба «Беларуская маладзёжная» — з-за дэфіцыту грошай. «Навінкі» за пяць гадоў існаваньня ператварыліся ў артыстычны прытон, куды прыходзяць эльфы, музыкі, трансвэстыты, панкі, этнарадыкалы, літарбалісты, міліцыянткі і нават мілітанты руху «Сумленьне Курапатаў», якія скардзяцца, што Вячорка і Высоцкі забараняюць ім піць у лягеры гарэлку. Сфармавалася субкультура гэта, якому

Паўлюк Канавальчык (у цэнтры) на перформансе «Навінак», 2003 г.

больш пагражаюць не фармальныя паставы Падгайнага, а страта «Навінкамі» сымбалічнага капіталу, іміджу самай крутой альтэрнатыўнай тусоўкі. Ваколнавінкаўская багема не зразумела б сьмерці канторы зь фінансавых прычын. Сп.Падгайны зь сваімі цыркулярамі аб забароне выратаваў праект. Дзякуючы ўладам, «Навінкі» атрымалі скандал і шум у прэсе — калеры, неабходны для стварэньня свайго «навінкаўскага міту».

У падручніках гісторыі Беларусі сярэдзіны гэтага стагодзьдзя міт пра «Навінкі» павінен гучаць прыкладна так: «Пры канцы XX стагодзьдзя ў анархічным андэрграўндзе быў створаны праект «Навінкі», які можна параўнаць з рухам футурыстаў, міцькоў або дадаістаў. У 2003 г. дзеля свайго «бязьлітаснага» гумару газета зазнала суровых рэпрэсіяў з боку дыктатарскай ахранкі. У якасьці падставы для

забароны «Навінкам» інкрымінавалася выкарыстаньне слова «жопа». У 2003 г. супраць газеты была ўзбуджаная судовая справа. З часоў Казімера Лышчынскага, які напісаў трактат «Аб неіснаваньні Бога», за што пайшоў на вогнішча інквізыцыі, Беларусь ня ведала працэсу над гумарыстычнай прэсай. Нягледзячы на міжнародную кампанію салідарнасьці (гл. Ратэрдамскую рэзалюцыю ПА АБСЭ, праграму «Намедні» (НТВ), газета была зачыненая. Аднак гэта толькі дадало праекту скандальнай папулярнасьці і забясьпечыла новы прызыў адэптаў з маладзёвага асяродзьдзя. Калектыў з новай энэргіяй пачаў здымаць фільмы і цёлак, весяліцца, будуючы падмурак незалежнай культуры Беларусі».

Ва ўсёй гэтай гісторыі шкада толькі бацькоў Паўлюка, у якіх з-за фокусаў нашчадка зьбіраюцца апісаць маёмасьць.

Аляксей Шэін

Сьвята не без адрэналіну

26 ліпеня Народная Грамада зладзіла міжнародную канфэрэнцыю да стагодзьдзя Беларускай сацыялістычнай грамады і 13-й гадавіны Незалежнасьці. Узровень дыскусіі даваў зразумець, што міжнародны сацыял-дэмакратычны рух перажывае крызіс ідэяў.

У гэты ж дзень Кансэрватыўна-хрысьціянская партыя БНФ усталявала ў Курапатах сорок новых крыжоў уздоўж кальцавой аўтадарогі.

27 ліпеня дэпутаты Вярхоўных Саветаў 12 і 13-га скліканьняў, чальцы групы «Рэспубліка» ды прадстаўнікі створанай увесну Асамблеі дэпутатаў мясцовых саветаў правялі сьвятую вечарыну. Камэрнае мерапрыемства праходзіла ў менскай кавярні «Еляна». Выступаючы на сьвяткаваньні, Станіслаў Шукшэвіч сказаў, што, на яго думку, адна з прычынаў прыходу ў 1994 г. да ўлады Лукашэнкі — тое, што «ВС 12-га

скліканьня занадта хутка працаваў над прыняцьцем Канстытуцыі». На думку іншага сьпікера, Мечыслава Грыба, адмоўную ролю ў нашай далейшай гісторыі адыграла тое, што «падзеі «ціхай рэвалюцыі» не суправаджаліся ўсеагульным абнаўленьнем улады, у структурах якой засталіся кіраўнікі з былой савецкай намэнклятуры. Прыстасаваны да новых умоваў і выкарыстаўшы сваё службовае становішча падчас перападзелу нацыянальнага багацьця, яны цяпер моўчкі пагаджаюцца з усім, што творыцца ў нашай краіне». Яшчэ адна праблема — у пачатку 90-х кіраўніцтва краіны ня мела адзінае думкі пра тое, як Беларусь будзе будаваць незалежнае жыцьцё і якія абіраць прыярытэты.

Арганізатары сустрэчы вырасьлі сумясыць прыемнае з карысным і проста ў кавярні падпісаш пагадненьне аб супрацы паміж «Рэспублікай» і

Асамблеяй дэпутатаў мясцовых саветаў. У выніку каардынатар «Рэспублікі» Сяргей Скрабец падпіс паставіў, а камардынатары Асамблеі — пакуль ня ўсе.

У гэты ж дзень на сьвятковым паседжаньні ЦК БСДП (НГ) было дэклараванае стварэньне Эўрапейскай кааліцыі, а пасля, а 14-й, у Купалаўскім сквэры актывісты партыі ўсклалі кветкі да помніка паэту. Сабралася каля 40 чалавек. Да акцыі далучыліся прадстаўнікі «Маладога фронту», якія наладзілі пікет пад лёзунгам «Я люблю Беларусь!». Затрыманых не было, у адрозьненне ад акцыі «зуброў», якая прайшла а 12-й на пляцы Незалежнасьці. На выхадзе з Чырвонага касцёлу зуброўцы сталі з расьсяжкай «Жыве незалежная Беларусь!» і раздалі ўлёткі-вішаваньні. Міліцыя затрымала некалькі актывістаў, а таксама сябра КХП-БНФ Рыгора Кійка, што якраз

выходзіў з касцёлу і вырашыў абараніць хлопцаў.

Сьвяткавалі Дзень Незалежнасьці і ў Празе. У адным з самых прэстыжных клюбаў «№11» у цэнтры чэскай сталіцы сабраліся прадстаўнікі беларускіх эміграцыйных арганізацыяў і чэскія палітыкі. На ўваходзе ў клуб віселі два велізарныя сьцягі: беларускі нацыянальны й чэскі дзяржаўны.

Гарадзеньскія апазыцыйныя арганізацыі сустрэлі трынаццатую гадавіну Незалежнасьці вывешваньнем на вышотных дамах у розных пунктах гораду бел-чырвона-белых сьцягоў. Усяго іх было пяць. Два сьцягі нараніцу 28-га яшчэ луналі над месцамі.

Бел-чырвона-белыя сьцягі былі ўзьнятыя і ў Барысаве. Мясцовыя зуброўцы вывесілі іх у трох раёнах гораду. А ў Маладэчне адзін зь сьцягоў зьявіўся насупраць гарвыканкаму.

Барысаўскія «зубры» зладзілі й футбольны турнір на «Ку-

бак незалежнасьці». За ўзнагароду 26—27 ліпеня змагаліся каманды з Гомелю, Барысаве, Маладэчна, Магілёва, Менску ды Смалевічаў. Перамаглі гаспадары.

Галоўны ж футбольны турнір адбыўся ў Менску 27 ліпеня. Змаганьне за «Кубак Свабоды імя Генадзя Карпенкі» стала самым кааліцыйным сьвяткаваньнем гадавіны Дэкларацыі. Гулялі чатыры каманды апазыцыйных партыяў (БНФ, АГП, БСДП (НГ), ПКБ) і каманда журналістаў. Каманда журналістаў запомнілася добрай і стабільнай гульні, а каманда Партыі БНФ — стабільным расейскім матам, які не шкадаваў вушэй дзетак, што прыйшлі паглядзець на турнір. Кубак атрымалі журналісты.

Штогод, адкрываючы гэты традыцыйны ўжо турнір, палітыкі казалі: «Налета будзем гуляць на «Дынама»! Гэтым разам вырашылі прамаўчаць.

26 і 27 ліпеня адбыліся дзясяткі мерапрыемстваў, прымеркаваных да Дня Незалежнасьці. Хоць у гэтыя два дні і абвяшчалася пра стварэньне кааліцый ды кааліцыяў кааліцый, сьвяткавалі апазыцыянэры ў асноўным незалежна адзін ад аднаго.

У Ліцэі пачынаецца вахта

Абаронцы ліцэю зноў вярнуліся да вулічных акцыяў. 29 ліпеня навучэнцы з бацькамі прыйшлі да будынку гарадскога камітэту адукацыі, куды чыноўнікі выклікалі бацькоў па адным. Да зьяўленьня цэлай дэлегацыі супрацоўнікі ГарКА не былі падрыхтаваныя. Кіраўнік камітэту Міхаіл Ціцяноў адмовіўся зь ёю сустрэцца. У прыёмнай чыноўніка бацькі спаткалі вядомую спн.Шчарбачэвіч — на сустрэчу зь ёй Ціцяноў час знайшоў.

Тым часам настаўнікі Гуманітарнага ліцэю пачалі атрымліваць поштаю запрашэньні ў гарадзкі камітэт

адукацыі, дзе ім меліся б прапанаваць працу. Не даслалі запрашэньняў, як кажа Лявон Баршчэўскі, выкладчыкам, што дасягнулі пэнсійнага веку (іх у штаце НДГЛ было блізу паловы), і адміністрацыі навучальнай установы. На сходзе калектыву 28 ліпеня настаўнікі даручылі выступаць ад іх імя перад чыноўнікамі Ўладзімеру Коласу.

Настаўнікі, ліцэісты й бацькі не пачуваюцца самотнымі ў сваім змаганьні. На арганізацыйны сход грамадзкага камітэту ў абарону ліцэю, што адбыўся 28 ліпеня, прыйшлі іх

падтрымаць Уладзімер Арлоў, Валеры Мазынскі, Мікола Купава, Уладзімер Парфяновіч і інш. Грамадзкі камітэт мае каардынаваць дзейнасьць усіх зацікаўленых у дзейнасьці ліцэю — як у Беларусі, так і па-за ёй.

Асноўная задача, якая сёньня стаіць перад абаронцамі, — захаваць будынак па вул.Кірава, 21. Цягам бліжэйшага тыдня яго мусяць перавесці на баянс гораду, пасля чаго ў кожны момант можна чакаць пачатку даўно абяцанага рамонту. Ні настаўнікі, ні бацькі ў яго праўдзівасьць ня вераць. «Прыедуць бу-

даўнікі, насыплюць кучу пяску перад уваходам, выб'юць шыбы ды сьцены павымазваюць. А потым скажучь, што грошай няма. Так мы застанемся і без настаўнікаў, і без будынку», — казалі бацькі на сходзе. Каб не застацца на пачатку навучальнага году на вуліцы, было вырашана дзяжурыць у ліцэі дзень і ноч. Калі пачнецца вахта, пакуль няясна. Л.Баршчэўскі лічыць, што варта пачакаць першага наведаньня будаўнікоў, а Вінцук Вячорка настойвае, што трэба пачынаць ужо цяпер.

Бацькі ж тых ліцэістаў-першакурс-

нікаў, што вучыліся на падрыхтоўчых курсах, маюць падаваць у суд на Міністэрства адукацыі: «Мы плацілі грошы, каб нашых дзяцей падрыхтавалі для паступленьня ў НДГЛ. Праз загал Мінадукацыі гэтая ўстанова ліквідаваная, а нашыя грошы лягнулі».

Змаганьне трывае.

Аркадзь Шанскі

скандал

Працяг са старонкі 1.

«НН»: Шырока вядома, што Якаў Трашчанок выкладаў гісторыю А.Лукашэнку. А што яшчэ можна сказаць пра гэтую асобу?

Генадзь Сагановіч: У 1965 г. Мікола Прашковіч, таленавіты беларускі літаратар, адазваўся рэцэнзіяй на кніжку Коршунава пра Апанаса Філіповіча. Не пабаяўся сказаць, што ВКЛ не было такой ужо літоўскай дзяржавай, як здавалася Коршунаву, бараніў Унію, няўхвальна выказаўся пра расейскае праваслаўе... Не паспеў Прашковіч гэта апублікаваць, як у газэце «Советская Белоруссия» зьявіўся допіс двух аспірантаў БДУ, адным зь якіх быў Я.Трашчанок. Афармлялася гэта ўсё як ліст у рэдакцыю, але насамрэч было палітычным даносам. Той пагромны допіс называўся «Вопреки истине». Аўтару допісу раздражніла тэза, што Беларусь гістарычна мела сваю дзяржаўнасць. «Толькі Вялікая кастрычніцкая рэвалюцыя дала Беларусі дзяржаўнасць», — пісалі пільныя аспіранты. Яны не пагаджаліся і з тым, што Унія магла мець нейкую станоўчую ролю для Беларусі: праваслаўе і толькі праваслаўе! І ўжо тады Трашчанок папросту падтасоўваў факты. Напрыклад, ён казаў: «М.Прашковіч даказвае, што Вялікае Княства было толькі беларуска-ўкраінскай дзяржавай, хаця Прашковіч такога не пісаў. Альбо: «Прашковіч піша, што Ягайла і Вітаўт заўжды гаварылі па-беларуску», хоць і гэтага ў Прашковіча няма... Адным словам, адразу выявілася нячыстасьць мэтадаў, усё дзеля таго, каб ачарніць апанэнта.

Потым доўгі час яго ніхто ня бачыў і ня чуў: аспірантуру ён, відаць, скончыў, але кандыдацкай не абараніў. Ніхто ня бачыў і ягоных навуковых публікацыяў.

«НН»: На якіх пазыцыях стаіць аўтар падручніка: беларускіх, савецкіх, расейскіх?

Г.С.: Гэта «заходнерусізм», даведзены да паталогічнай крайнасці. Праўда, крыху мадыфікаваны, бо цяпер у набор культурных каштоўнасцяў уключаецца і савецкая ўлада. Галоўны пастулят «заходнерусізму» там відавочны: поўнае непрыманьне беларусаў як самастойнага народу і разгляд Беларусі як часткі Расеі. На думку Трашчанка, беларусаў і расейцаў быццам спрадвеку яднаюць праваслаўе і «руская мова». Як і «заходнерусь», ён ненавідзіць каталіцтва і ўсё заходняе. У гэтым сэнсе вяртаньне «заходнерусізму» відавочнае. Але калі, напрыклад, ідэя ляг «заходнерусізму» М.Каяловіч прызнаваў гістарычную адметнасць беларусаў, дык Трашчанок не пагаджаецца нават на гэта.

«НН»: Як можна акрэсьліць навуковы стыль кнігі?

Г.С.: Яго папросту няма, бо аўтар не спрабуе ўзяцца над эмоцыямі. Тэкст насычаны абразамі — у бок апанэнтаў, у бок «ворагаў» — беларускіх «нацыянал-радыкалаў», каталіцкай шляхты і Захаду. Тых, хто прыняў каталіцтва, ён называе не іначай як рэнэгатамі. Ён піша, што польскай шляхце ўласцівыя «лизоблюдство, спесь, продажность», што шляхціцкі прыяжджалі на балі ў празрыстых сукенках на голае

цела і дазвалялі прылюдна цалаваць свае грудзі. На добры лад, за падобныя абразы і распальваньне нацыянальнай варажасьці падаюць у суд. А гэта ў падручніку!

Паводле стылю гэта не падручнік, не літаратура для навучаньня. Гэта нават не памфлет, а цяжка сказаць што. Страшэнная мешаніна! У падручніку звычайна спакойна выкладаецца квінтэсэнцыя ведаў. Тут жа ў зьмесьце пануе маралізацыя, выкрываньні і павучаньні. Трашчанок быў загалі ўпэўнены: прымусь усё, што ён ні напісаў. Таму і ўзьнік гэты мэнтарскі тон. А там, дзе аўтар бярэцца асьвятляць важныя тэмы, адразу адчуваецца навуковая бездапаможнасьць: часам на адной старонцы — дзясяткі памылак. Можна бясконца цытаваць ня проста недакладнасьці, а прыклады няведаньня наву-

манархічных настроі, а паўстанцы былі настолькі хітрыя і каварныя, што — уяўляецца? — нападлі на царскіх салдатаў, якія «мірна спалі ў казармах». Калі б гэта суднасьці з партызанамі другой сусьветнай вайны...

«НН»: Выданьне выклікала ў Вас буру эмоцыяў...

Г.С.: Хутчэй горкую ўсьмешку. «Заходнерусізм» зьнік з утварэньнем БССР: ён страціў сваю актуальнасьць і быў забыты. А цяпер мы маем справу зь ягонай рэінкарнацыяй. Самае прыкрае, што па гэтай кнізе студэнтаў будучы вучыць гісторыі. Ані выкладчыкі гісторыі, ані навукоўцы па-новаму адразу пасяля выхаду гэтай кнігі думаць ня стануць, а вольна студэнтаў — шкада... Да апошняга часу ў мяне была ўпэўненасьць, што нашая гістарычная

Лукашэнкаўцы
выпусьцілі падручнік
гісторыі, які
адмаўляе
самастойнасьць
беларускае
нацыі

Цынічная насцьмешка з гісторыі

ковых фактаў, фальсыфікацыі і падтасоўкі...

«НН»: Напрыклад?

Г.С.: Трашчанок вінаваціць гісторыкаў-«нацыяналістаў» у выдумлянні «нацыянальных беларускіх княстваў» у XII ст., але ў нас ніхто і не называе першыя дзяржавы Беларусі «нацыянальнымі беларускімі». Піша, быццам «адраджэньцы» атасамляюць «сучасных беларусаў з крывічамі», што няпраўда. Кажы, што паўстаньне 1863 г. «наіўныя» радыкалы выдаюць за «сялянскі выступ», але і гэта няпраўда! Падтасоўкі, якія дапамагаюць паказаць апанэнтаў дурнямі. Паводле Трашчанка, старажытнаруская дзяржава ніколі не развалвалася на асобныя княствы, хоць у гістарыяграфіі добра дасьледаваны працэс яе распаду. Крэўская унія, якая заключалася быццам для захопу зямель Русі літоўскімі фэадаламі, прынесла «неисчислимые страдания белорусскому народу!» Люблінская унія стала яшчэ большай бядой. А Берасцейскую царкоўную унію, «проклятую народом», быццам увозілі «огнём і мечам»... Нейкі кашмарны сон, які ня мае нічога супольнага з гістарычнай рэальнасьцю. Альбо яшчэ: Трашчанок зводзіць этнічную сьвяздомасьць да рэлігіі. Але калі б у Заходняй Эўропе нацыі фармаваліся такім чынам, дык колькі б там было дзяржаваў?! А як можна расцэньваць такую тэзу: калі беларуская мова выкарыстоўвалася для прапаганды каталіцызму, дык гэта надавала ёй «антыбеларускі характар»? Проста да сьмешнага тэндэнцыйна асьвятляюцца антырасейскія паўстаньні. Маўляў, сяляне спрэс мелі

навука ўжо трывала стаіць на навуковай аснове. Але гэтая кніга — аплывуха ўсёй супольнасьці гісторыкаў, гэта папросту цынічная насцьмешка.

«НН»: Як адказвае Я.Трашчанок на навуковыя працы апошняга дзесяцігодзьдзя?

Г.С.: Мяне ўразіла, што пераважна падаюцца навуковыя зьвесткі 1960-х: ідуць спасылкі на савецкія кніжкі пачатку 70-х. Ягонны веды засталіся на ўзроўні, які ён атрымаў падчас навучаньня ў аспірантуры. Праўда, у сьпісе літаратуры ёсьць і новыя выданьні, але відавочна, што Я.Трашчанок іх не чытаў. Студэнтаў чакае столькі «адкрысьцяў»! Напрыклад, яны даведаюцца, што Літоўскае княства ўзьнікла ў XII ст. у Чорнай Русі, хоць па гэтай праблеме выйшла шмат дасьледаваньняў. Што Турава-Пінская зямля ніколі не была самастойнай, хаця ёсьць працы Лысенкі, дзе даўно ўжо даказана процілеглае. Што акту Крэўскай уніі няма і яго перакрывае толькі Длугаш, хоць гэты акт неаднаразова выдаваўся і аналізаваўся. І ўжо зусім асабліва вяды Трашчанка па гісторыі адносіны Беларусі з Расеяй. Праз усю гісторыю ён бачыць толькі «типичное для белорусских земель тяготение к великорусскому центру». Без падмацаваньня фактамі. Заснаваньня на канкрэтных прыкладах довады апанэнтаў Я.Трашчанок упарта называе «гульняй у факцікі». Але сваіх прыкладаў, якія б абвяргалі тое, што ён называе «факцікамі», Трашчанок не падае.

«НН»: Чаму падручнік Трашчанка зьявіўся менавіта цяпер?

Г.С.: Я ня бачу нейкай канкрэтнай прывязкі да навучальных гадоў: такі падручнік мог зьявіцца і два гады таму, і тры... Хутчэй за ўсё, замова на яго была пададзена яшчэ ў 90-я. Мне падаецца, што Трашчанок проста па-гультайску працаваў. Нават гэты прадукт, які нарэшце ўбачыў сьвет, выклікае здзіўленьне сваёй неахайнасьцю.

«НН»: Наколькі гэтую кнігу можна параўнаць зь іншымі гістарычнымі падручнікамі, якія выйшлі за часамі Лукашэнкі: Загарульскага, Новіка і Марцуля?..

Г.С.: Нават тыя падручнікі пры ўсёй іхнай тэндэнцыйнасьці мелі

нейкі беларусацэнтрызм, а ў гэтым — рабская адданасьць суседу і ганьбаваньне свайго мінулага.

«НН»: А як ставіцца нашыя навукоўцы да зьяўленьня гэтай кнігі? Мне распавядалі, што падручнік прыйшоў на рэцэнзію на гістарычны факультэт БДУ, дзе атрымаў адмоўны водгук. Тады зь Міністэрства адукацыі «націснулі» — і другі водгук быў ужо «правільны»...

Г.С.: На жаль, навукоўцы рэагуюць моўчкі. Мы ў Інстытуце гісторыі даведзіліся, што ў нашай установе адбываецца абмеркаваньне гэтай кнігі, толькі з інтэрвію выканаўцы абавязкаў дырэктара Мікалая Сташкевіча. Бачылі і чыталі рукапіс кнігі толькі некаторыя загадчыкі аддзелаў. Такая ж сытуацыя была і на гістфаку БДУ, хоць рэцэнзію там прымалі быццам калектыўна. Навукоўцы баяцца начальства...

Але для мяне больш дзіўна, чаму міністар адукацыі, гісторык паводле прафэсіі, даў згоду на гэтае выданьне.

«НН»: Як цяпер навукоўцы будуць ставіцца да навуковых працаў самога Брыгадзіна?

Г.С.: Гэтае выданьне падарвала ягоны аўтарытэт як навукоўца. Да яго цяпер ня будзе даверу: Брыгадзінчыноўнік разбурыў навуковую рэпутацыю Брыгадзіна-гісторыка.

Гутарыў Аркадзь Шанскі

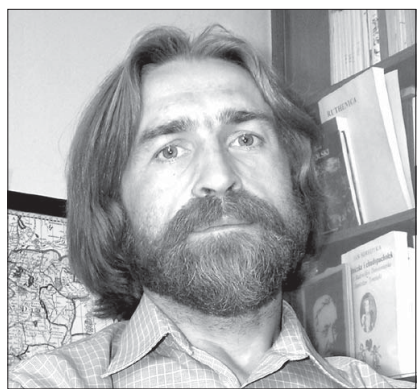
Гэтак зараз будуць вучыць ва ўнівэрсытэтах:

с. 133. ...падставаў ператвараць В.Каліноўскага ў «нацыянальнага героя беларускага народу» не існуе. Гэта тыповы нацыянал-экстрэмісцкі міт.

с. 133. Слыны генэрал М.Мураўёў быў ня толькі «вешальнік», але і таленавіты адміністратар...

с. 146. Не на каталікоў і праваслаўных раскалоўся беларускі этнас, а на беларусаў і рэнэгатаў-небеларусаў.

с. 150. Пры канцы XIX ст. у Беларусі зьявіліся людзі, апантаньныя нацыянальнай ідэяй. ... Усё гэта былі буры нават ня ў шклянцы — у лыжцы вады.

Генадзь Сагановіч:
«Брыгадзін-чыноўнік разбурыў навуковую рэпутацыю Брыгадзіна-гісторыка».

Няўжо нарэшце аб'яднаюцца?

Парлямэнцкія выбары адбудуцца больш чым праз год, але ўжо сёння апазыцыйныя палітычныя сілы інтэнсіфікавалі кансультацыі з мэтай выйсці на старт адзіным апазыцыйным сьпісам.

З аднаго боку, аформілася кааліцыя пяці апазыцыйных партый, якая складаецца з Партыі БНФ Вінцука Вячоркі, Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоля Лябедзькі, Партыі працы Аляксандра Бухвостава, Сацыял-дэмакратычнай грамады Станіслава Шушкевіча і Партыі камуністаў Сяргея Калякіна. Да гэтай кааліцыі далучаюцца шматлікія палітызаваныя няўрадавыя арганізацыі, якія маюць на месцах болей актывістаў, чым партыі. З другога боку, меншая частка мясцовых і нацыянальных НДЗА гуртуецца вакол дэпутацкай групы «Рэспубліка» і «рэспубліканскага» руху «За годнае жыццё». У «пяцёркі» ёсць структуры і практыка апазыцыйнае дзейнасці, у «рэспубліканцаў» — дэпутацкі статус. Вакол «Хартыі'97» узнік блёк радыкальнае апазыцыі «Свабодная Беларусь». У гэтых няма ні статусу, ні структураў, затое шмат энэргіі і яркія лідэры-дысыдэнты.

Як заўжды, стратэгія затуляе сабой тактыку ў Зянона Пазыняка і ягонай Кансэрватыўна-хрысціянскай партыі БНФ. Амбітную, не да канца зразумелую гульню вядзе Мікола Статкевіч, лідэр «Народнае грамады».

«Пяць» плюс «Рэспубліка»

Дэпутацкая група «Рэспубліка» ўжо другі год пазыцыюе сябе з апазыцыйнай. Аднак яе спробы дасягнуць лідэрства ў апазыцыйных колах ня мелі поспеху. Прадстаўнікі старых партый неаднаразова давалі зразумець «рэспубліканцам», што яны мусяць ведаць сваё месца ў агульным фронце, а не цягнуць коўдру на сябе. Урэшце дэпутаты з гэтым пагадзіліся.

Да таго «Рэспубліка» самаўпэўнена кідалася на не зусім прадуманыя

акцыі, як, напрыклад, збор подпісаў за зьмены ў выбарчым заканадаўстве. Было запланавана сабраць за два месяцы 400—500 тыс. подпісаў. «Мы не баімся гэтай лічбы», — кажа сябра аргкамітэту руху «За годнае жыццё» Міхаіл Марыніч. Але кіраўнік «Рэспублікі» Сяргей Скрабец прызнаўся карэспандэнту «НН»: ня ўсе ягоныя папечнікі вераць, што столькі подпісаў будзе сабраны. Анатоль Лябедзька ў адным з інтэрвію адзначыў, што «партыі гатовыя актыўна ўдзельнічаць у кампаніі, пры ўмове, што ініцыятыўная група будзе зарэгістраваная». У гэтым выпадку была б гарантыя, што подпісы збіраюцца не дарэмна і справу давядуць да канца. Тым часам, у зборы подпісаў «Рэспубліцы» ўжо дапамагае ПКБ. Дарчы, Партыя камуністаў ужо вызначыла больш за 60 чалавек, гатовых ісьці на выбары. А вось у БНФ адмовіліся павадаміць папярэдняю лічбу кандыдатаў, спаслаўшыся на канфідэнцыйнасьць інфармацыі.

29 ліпеня паміж «пяцёркай» апазыцыйных партый і групай «Рэспубліка» было падпісанае пагадненьне аб сумеснай дзейнасці. «Мы накіруем нашы намаганьні на стварэньне агульнага сьпісу. Спадзяемся, што ўсе дэмакратычныя сілы далучацца да яго», — кажа С.Скрабец. Напярэдадні падпісаньня пагадненьня кіраўнічка Выбарчага штабу БНФ Галіна Сямдзянава выказала карэспандэнту «НН» сваю ўласную думку: умовай уключэньня «рэспубліканцаў» у сьпіс можа стаць іх уступленьне ў адну з партыяў «пяцёркі». Паўстала гэтак

пытаньне і падчас нарады ў аўторак. «Мы выступаем за тое, каб яны («рэспубліканцы» — А.Т.) былі ў агульным сьпісе. Іх жа няшмат — чалавек 5-6. Магчыма выхад у тым, каб нейкая партыя за іх паручылася», — так пракамэнтаваў сытуацыю Анатоль Лябедзька. Нягледзячы на тое, што Партыя БНФ падпісала пагадненьне з групай «Рэспубліка», яно яшчэ мусяць быць зацьверджана партыйным Соймам. А на ім могуць узьнікнуць дыскусіі.

У рамках сваіх партый

У бліжэйшы час чакаецца, што пагадненьне пра супрацу з «Рэспублікай» падпіша і Асамблея дэпутатаў мясцовых саветаў. Пасьля перамогі некалькіх дзясяткаў кандыдатаў ад апазыцыйных палітычных партыяў на мясцовых выбарах многія зь пераможцаў пачалі думаць пра свой удзел і ў парлямэнцкіх выбарах. Гэта пераважна маладыя людзі. Яны здабылі ўпэўненасьць у сваіх сілах і каштоўны досвед палітычнай барацьбы. Хоць выйграць наступныя выбары будзе значна цяжэй.

Меркаваньні пра тое, што дэмакратычныя дэпутаты мясцовых саветаў могуць пайсьці на парлямэнцкія выбары як самастойная палітычная сіла, аказаліся беспадстаўнымі. Згаданая вышэй Асамблея дэпутатаў мясцовых саветаў стваралася намаганьнямі некалькіх партыяў — у рамках сваіх партый і пойдучы на выбары дэпутаты. Такое меркаваньне выказаў сустаршыня Асамблеі і кіраўнік Менскай абласной арганізацыі БНФ Аляксей Міхалевіч. «Большасьць з гэтых дэпутатаў, калі яны захоць балятавацца ў парлямэнт, маюць вельмі вялікія шанцы выйграць», — мяркуе ён.

Гульня Статкевіча

БСДП (НГ) ужо даўно заяўляла, што разглядае парлямэнцкія выбары як падрыхтоўку да выбараў прэзыдэнцкіх. Пасьля таго як улады маса-

ва чынілі перашкоды кандыдатам ад «Народнай грамады» на мясцовых выбарах, няма веры, што такога прэзынту ня будзе на выбарах парлямэнцкіх. Дый за што змагацца — за месца ў бюспраўнай палаче прадстаўнікоў? Няма ў партыйцаў веры ў магчымасьць зьмены выбарчага заканадаўства. Таму ўсе сілы і рэсурсы БСДП (НГ) вырашыла скіраваць на падрыхтоўку да прэзыдэнцкіх выбараў. Летам 2003-га было агучана, што партыя вылучыць на гэтыя выбары свайго кандыдата, якім, зразумела, стане Мікола Статкевіч. Пра ягоныя прэзыдэнцкія амбіцы вядома даўно, але зусім ня факт, што ён адэкватна ацэньвае свае шанцы на перамогу.

На парлямэнцкія выбары БСДП (НГ) папярэдне плянавала выставіць 78 кандыдатаў. Цяпер кажа пра 60. Ужо ў канцы гэтага году яны распачнуць папярэдняю кампанію, хоць партыйнае кіраўніцтва мяркуе, што рэгістрацыю пройдзе ня больш за 30 чалавек.

Партыя Статкевіча трымаецца ваддала ад навастворанай кааліцыі ды заяўляе, што гаварыць пра кааліцыю за год да выбараў зарана. Маўляў, цяпер трэба працаваць над умацаваньнем партыйных структураў, а не канцэнтравацца на міжпартыйных кантактах. БСДП (НГ) можа далучыцца да «пяцёркі» пры ўмове, што туды возьмуць і яе хаўрусніцу — Партыю жанчынаў Надзеі Матусевіч. Для астатніх апазыцыйных партый гэта неспрымальна, бо рэані-

мацыя гэтай партыі адбылася пры ўдзеле ўладаў.

Тым часам БСДП (НГ) высюўвае яшчэ адну ўмову — фінансавую прэзыстасць. Прычым гэтак паграбаваньне скіраванае не да кандыдатаў ад уладаў, а да кандыдатаў ад апазыцыі. Прыгавдаецца нядаўняе інтэрвію М.Статкевіча БТ, дзе ён распавядаў, як кепска, што беларускія партыі фінансуюцца з-за мяжы, бо спонсары дыктуюць ім умовы гульні. На думку апазыцыі, гэта дэмагагічныя заклікі, бо ва ўмовах, калі апазыцыйная дзейнасьць фактычна загнаная ў падполье, ніводзін дабрадзей не пагодзіцца ахвяраваць на партыю, калі будзе ведаць, што ягонае імя і назва ягонай фірмы зараз жа стануць вядомыя спэцслужбам, а значыць, назаўтра на прадпрыемстве можна чакаць праверкі з падатковай службы, санстанцыі і Камітэту дзяржаўнага кантролю. Навошта вылучаць умовы, якія заведома немагчыма выканаць бяз шкоды для дзейнасці, абуряюцца на сядзі-

А САБЛІВАЕ МЕРКАВАНЬНЕ

Палаткі можа ня быць

Намеснік старшыні Кансэрватыўна-хрысціянскае партыі БНФ Сяргей Папкоў:

— Пра якія выбары сёння можна гаварыць? У якую палату? Першачарговая задача сёння — гэта займацца байкотам рэфэрэндуму. Ужо былі два рэфэрэндумы, пасля якіх усё ламалася. Таму і цяпер, калі дапусьцім рэфэрэндум, ня будзе ні палаткі, ня будзе нічога. Гэта прафанацыя дзейнасці, калі хтосьці займаецца ў сённяшняй сытуацыі падрыхтоўкай да нейкіх выбараў. Гэта будзе канец кар'еры гэтых людзей як палітыкаў.

Лідэры руху «За годнае жыццё» Тацяна Процька, Сяргей Скрабец і Валеры Фралоў унеслі ажыўленьне ў палітычны працэс.

АНАТОЛЬ КИПЧУК

тэма

Чаму ранейшыя кааліцыі развальваліся

бе БНФ. БСДП (НГ) мае сваю асобную пазыцыю і нахонт праграмы, зь якой партыйная кааліцыя можа пайсьці на выбары. 28 ліпеня партыя Статкевіча выступіла з ініцыятывай стварэньня шырокай Эўрапейскай кааліцыі, якая «магла б выступіць адзінай альтэрнатыўнай сілай на будучых парламэнцкіх і прэзыдэнцкіх выбарах». Партыя няк хоча зьмірыцца з пэрспэктывай апынуцца ў ценю «пяціркі», што ўбіраецца ў сілу. Менавіта ў гэтым бачыць прычыну зьяўленьня «эўрапейскае» ініцыятывы Анатоля Лябедзька. «Гэта нейкая палітычная рэўнасьць. Ствараецца альтэрнатыва аб'яднаўчаму працэсу, які набывае моц. Тое, што яны прапануюць, ужо даўно зафіксавана ў праграме нашай і іншых партыяў», — паціскае плячыма А.Лябедзька.

У прыватных размовах лідэры апазыцыі не хаваюць свайго меркаваньня, што «Статкевіч чамусьці цяпер робіць усё, каб аб'яднаньня апазыцыі не адбылося. Нават ягоньня былія саюзнікі камуністы і працавікі гэта ўжо зразумелі».

Аб'яднаньні сапраўдныя і несапраўдныя

Блёк «Свабодная Беларусь» ад самага свайго стварэньня (4 чэрвеня сёлета) абвесьціў, што самастойна падрыхтуе і выставіць на парламэнцкіх выбарах 110 (па колькасьці дэпутатаў палаты прадстаўнікоў) сваіх кандыдатаў. Праўда, пазьней адзін з кіраўнікоў блёку Андрэй Саньнікаў удакладніў, што дэмакратычным сілам варта дамовіцца нахонт падзелу акругаў. Але тады, у пачатку чэрвеня, ён не заўважаў у палітычных партыях імкненьня ісьці на перамовы з блёкам. Мала што зьмянілася і на сёньня.

«Мы падкрэсьліваем, што аб'яднаньне павінна адбывацца пасля зробленага аналізу выбарчай кампаніі ў мясцовыя саветы, — кажа А.Саньнікаў. — Гэта мусіць быць супольны крок. Калі ісьці паасобку, нічога не атрымаецца. Але пакуль не назіраецца сапраўднага аб'яднаньня. Бо дзяліць акругі — гэта не аб'яднаньне. Мы хацелі б бачыць сапраўднае аб'яднаньне напярэдадні выбараў». А пакуль «Свабодная Беларусь», кажа Саньнікаў, вядзе толькі кансультацыі з апазыцыйнымі партыямі. Пра перамовы няма і гаворкі. Ня склаліся адносіны ў новага блёку і з «Рэспублікай». Прычына тут у «дзіўных паводзінах» дэпутатаў падчас веснавой акцыі «За лепшае жыцьцё!» ды пазьнейшая спроба «скрасьці» гэты брэнд, прыдуманьня хартыстамі.

На што можа спадзявацца «Свабодная Беларусь»? На паўтарэньне гісторыі з «Зубром», які стварыўся напярэдадні мінулых прэзыдэнцкіх выбараў і імкліва ўварваўся ў палітычнае жыцьцё краіны. Сьпешны старт блёку — гэта спроба «Харты'97» ускочыць у апошні вагон цягніка і не застацца на збочыне. Фактычна «Свабодная Беларусь» будзе рабіць стаўку на структуры руху «Зубр», іншых яна ня мае. «Зубр» сёлета зноў актывізаваўся, але ён мае ўплыў толькі сярод моладзі.

«Я не разумею, што гэта за блёк «Свабодная Беларусь», калі ён не аб'ядноўвае ні партый, ні арганізацый, а толькі прыватных асобаў», — кажа Тацяна Процька, кіраўніца Беларускага Хельсынскага камітэту, якая блізка супрацоўнічае з групай «Рэспубліка».

Выбудоўваецца парламентарная сытуацыя

Няма нічога дзіўнага, што перад выбарчым стартам налічваецца некалькі палітычных цэнтраў. Інакш і быць ня можа ва ўмовах, калі дзейнасьць вядзецца ва ўмовах напаяўпадоўля, пляцовак для каардына-

цыі сілаў няма і, галоўнае, апазыцыя не прадстаўленая ў парламэнце. Апазыцыйны бракуе мэханізмаў узгадненьня пазыцый, не стае таксама ўменьняў знаходзіць кампрамісы — усяго таго, што прыходзіць з працай у парламэнце. Улады ж маюць шмат прыладаў для маніпуляваньня апазыцыйнай думкай і яшчэ ня ўсе з іх задзейнічалі. Ці азначае гэта, што малацікавая для абывацеля тарганіна вакол стварэньня кааліцыі і блёкаў, гэты нефотагенічны спод палітычнага працэсу, так і не прывядзе ўрэшце да зьяўленьня адзінае Дэмакратычнае Сілы? Пакуль 60:40 на карысьць таго, што аб'яднаньне нарэшце адбудзецца. А вопыт арганізацыі кулоярных працэдураў — неацэнны грунт для будучай, пасля Лукашэнкаўскай парламэнтарнае сытуацыі.

Алег Тачоны, Мікола Бугай

За часы знаходжаньня ўлады Аляксандра Лукашэнка апазыцыйныя сілы неаднаразова намагаліся аб'яднаць свае высілкі ў барацьбе за ўладу.

Летам 1996 г. сем апазыцыйных партый зьбіраюцца на «круглы стол» для каардынацыі дзейнасьці. У кастрычніку 1996-га быў праведзены нацыянальны кангрэс «У абарону дэмакратыі, супраць дыктатуры». Аднак поўнага адзінства дзеяньняў не было з прычыны адсутнасьці адзінага цэнтру кіраваньня. На такую ролю прэтэндаваў Вярохуны Савет, тады як найбольшую папулярнасьць сярод палітычна актыўных выбарцаў меў БНФ, у ВС не прадстаўлены. У выніку ўнутрыкааліцыйная дысцыпліна так і не ўсталявалася.

У 1999 г. паўстае Кансультацыйная рада апазыцыйных палітычных партыяў (АГП, БНФ, БСДП(НГ), БСДГ, БПП, Партыя жанчын «Надзея»,

ПКБ). Кароткі час у склад Рады ўваходзілі ЛДП і «Беларускі» «Яблык» Абрамавай. Структура паўстала з ініцыятывы АБСЭ і аб'яднала і жука і жабу і рака з кляшнёю. Будучыні ня мела.

31 жніўня было абвешчана пра аб'яднаньне маладых палітыкаў «Новай хвалі» для правядзеньня восеньскага наступу на дыктатуру». У групу ўвайшлі Зьміцер Бандарэнка, Алесь Бяляцкі, Вінцук Вячорка, Аляксандар Дабравольскі, Павал Данэйка, Віктар Івашкевіч, Анатоль Лябедзька, Мікола Статкевіч. Іх намаганьнямі 17 кастрычніка быў праведзены першы «Марш

Свабоды», а ў сакавіку 2000-га — другі. Ініцыятыва не прадугледжвала фармальнага аб'яднаньня і ўнутрыкааліцыйнага цэнтралізму.

У студзені стварылася Каардынацыйная рада дэмакратычных сілаў (КРДС), у якую ўвайшлі АГП, БНФ, БСДП (НГ), БСДГ, БПП, Партыя жанчын «Надзея», экалягічная партыя «БЭЗ», Асамблея няўрадавых арганізацыяў, «Харты'97» і Кангрэс дэмакратычных прафсаюзаў. Задачай КРДС было аб'яднаньне апазыцыі для ўдзелу ў будучых парламэнцкіх і прэзыдэнцкіх выбарах. Аднак, кааліцыя ня мела прывабнае назвы і ўнутранае дысцыпліны. Таму ў

2001 г. КРДС нават не ўдалося вылучыць свайго кандыдата ў прэзыдэнты. А БСДП (НГ), ПКБ і БПП у ліпені 2001-га ўтварылі левацэнтрысцкую канфэдэрацыю «За сацыяльныя перамены» як процівагу КРДС, якую яны лічылі «правацэнтрысцкай».

Кандыдата ж вылучыла г.зв. «пяцірка» кандыдатаў у прэзыдэнты, утвораная ў траўні 2001-га. Яна яднала пераважна «адзіннокіх палітыкаў» і была

моцна залежная ад парадаў сваіх замежных спонсараў. Параза на выбарах вырашыла яе лёс.

Моладзь у нас дысцыплінаваная

Праз тры гады трэцюю частку выбарцаў складуць маладыя людзі, якім 18 гадоў споўнілася ўжо ў незалежнай Беларусі. Маладыя кандыдаты могуць стаць ня толькі патэнцыйнымі кандыдатамі ў дэпутаты парламэнту на выбарах 2004 г., але і ўдзельнікамі прэзыдэнцкай гонкі 2006 г. «НН» зладзіла апытаньне сярод моладзевых лідэраў на тэму: «Якую стратэгію на выбарах 2004 і 2006 г. прапануе моладзь?».

Барысавец Сяргей Салаш не чакае ад моладзі нейкага «звышарыгі-

нальнага сцэнару». Ён мяркуе, што будучы прапанаваны «абсалютна простыя, але ад гэтага ня менш эфэктыўныя мэтады»: пэрсанальны кантакт з людзьмі, актыўнае ўцягваньне звычайных абывацеляў у выбарчы працэс.

На думку Юрася Губарэвіча зь Белаазерску, галоўнае для маладога лідэра — мець каманду, «здольную зрабіць бліскучую кампанію на парламэнцкіх выбарах». На думку Губарэвіча, перад выбарамі можна чакаць аб'яднаньня маладых лідэраў «з мэтай ціску на партыйнае кіраўні-

цтва». Асноўная мэта — прымусіць партыйных кіраўнікоў заняць узгодненую пазыцыю адносна выбараў у парламэнт і кандыдатуры адзінага прадстаўніка ад апазыцыі на прэзыдэнцкіх выбарах.

Каардынатар «Зубра» Ўладзімер Кобец катэгарычны: «Людзі хочуць бачыць апазыцыю аб'яднанай. Зна-

чыць, яна мусіць аб'яднацца і перамагчы».

Гарадзенец Сяргей Антусевіч лічыць, што маладыя палітыкі маюць важную перавагу перад старэйшымі — многія яшчэ ня ведаюць горчы паразы.

Алесь Мазур зь Сьветлагорску прагназуе, што на парламэнцкай кампаніі, пры ўмове добрай працы з выбарцамі, цалкам рэальна прывесці да дваццаці дэмакратычных кандыдатаў.

Бабруйчанін Алесь Чыгір перакананы, што ў кожным рэгіёне краіны будзе свой сцэнар выбарчай кампаніі, з улікам мясцовых асаблівасьцяў. «У адрозьненьне ад мясцовых выбараў, на парламэнцкіх 30-гадовым цяжка будзе перамагчы, — кажа Чыгір. — Выбарцы будучы падтрымліваць чалавека, які выклі-

кае давер, падаецца рэспэктабельным, моцным, упэўненым, за якім ёсьць нейкі рэсурс. Таму на парламэнцкіх выбарах павінны ісьці людзі, якія ўжо сфармаваліся як палітыкі».

А вось намесьнік старшыні «Маладых сацыял-дэмакратаў» Павал Гормаш ня думае, што парламэнцкія выбары будуць вельмі ўдалымі для апазыцыі: «У дзяржавы ёсьць вялікі арсэнал сродкаў дзеля таго, каб так сталася. Таму парламэнцкія

выбары разглядаю як падрыхтоўку да выбараў прэзыдэнцкіх». Ён прапануе ўжо цяпер пачаць працэс адкліканьня тых дэпутатаў, якія не апраўдалі даверу выбарцаў. Гэта быў бы першы крок да замены іх на дэпутатаў дэмакратычных.

Паліна Панасюк зь Берасьця кажа, што пры захаваньні сёньняшняга млявага падыходу нацыянальных сілаў да сыстэматычных Лукашэнкавых удараў ніжэй пояса сцэнар якіх заўгодна «выбараў» можна распісаць на сто гадоў наперад. «Моладзі надакучыла быць масоўкай бязглызых

спэкталяў», — кажа Паліна.

З аптымізмам глядзіць у будучыню лідэр незарэгістраванага «Маладога фронту» Павал Севярынец. На яго думку, «галоўная праблема ў сёньняшніх беларускіх выбарчых сцэнарах — сыстэма падкантрольных рэжыму камісіяў і фальсыфікацыяў, якая практычна гарантуе патрэбныя ўладзе вынікі». Лідэр «Маладога фронту» акрэсьліў паслядоўны сцэнар: першы крок — у 2004 г. трэба не дапусьціць выкарыстаньня ўладай «адміністрацыйнага рэсурсу», датэрміновага галасаваньня, фальсыфікацыяў у часе падліку галасоў; другі крок — у 2005 г., згуртаваны ў акругах і на вуліцах,

падчас адстойваньня вынікаў, парламэнцкіх выбараў нацыянальны рух раскручвае двух-трох пэрспектыўных кандыдатаў на прэзыдэнцтва, а пасля ініцыюе ды выйграе апазыцыйныя праймэрыз; трэці крок — да 2006 г. аб'яднанае супрацівам і адзіным беларускім лідэрам пратэставае галасаваньне выліваецца ў аksamітуную рэвалюцыю й дэмакратычныя пераўтварэньні. «Ясна, што на любым этапе гэтага сцэнару ў падзеі будзе ўмешвацца Масква, але яна мусіць атрымліваць жорсткі адлуп ад усяе беларускае эліты», — лічыць Севярынец.

Маладыя палітыкі схіляюцца да ўдзелу ў парламэнцкіх выбарах. Але моладзь ня мае намеру ісьці на выбары асобным сьпісам. Моладзь паранейшаму верыць у «старэйшых».

Сяргей Ёрш

Палата №3: стратэгія ўладаў

Выбары ў палату прадстаўнікоў нацыянальнага сходу адбудуцца праз год. Гэтым разам кулоарныя перадвыбарчыя прімеры стануцца вельмі гарачымі: ад дэпутатаў палаты №3 будзе ў многім залежаць, якая сытуацыя складзецца ў рэгіёнах перад прэзыдэнцкімі выбарамі-2006 і як яна будзе выкарыстана.

Відавочна, што прэзыдэнт Лукашэнка будзе намагацца застацца на сваёй пасадзе і пасля 2006 г. Аб гэтым за апошні год ён казаў неаднаразова і досыць празрыста. У сваім апошнім інтэрвію расейскаму каналу НТВ, праўда, ён казаў, што ў бліжэйшы час палітычных баталіяў не прадбачыцца. Але па-першае, усе дзевяць прэзыдэнцкіх галоў паказалі, што адсутнасць «баталіяў» у прэзыдэнцкім разуменні гэтага слова зусім не азначае адначасовую адсутнасць палітычных кампаніяў, а па-другое, нават калі канстытуцыйны рэфэрэндум будзе праведзены ўвосень гэтага году, дык гэта ня значыць, што ён будзе праведзены ўвесну наступнага году ці нават адначасова з выбарамі ў палату прадстаўнікоў праз год.

Адзін з сцэнараў адпадае адразу — той, які прадугледжвае сумленную барацьбу, адкрытую кампанію з наў-

насьцю агітацыі. Спадзявацца на перамогу ў такой сытуацыі ўладам не выпадае. Таму засяродзім увагу на двух праўдападобных сцэнарах, якія ўлада больш-менш паспяхова ўжо выкарыстоўвала на выбарах.

Сцэнары

Першы сцэнар спрацаваў падчас выбараў у палату №215 кастрычніка 2000 г. Каб сарваць байкот выбараў, аб'яўлены правымі дэмакратычнымі партыямі, улады выставілі ў шэрагу акругаў па некалькі сваіх кандыдатаў-канкурэнтаў. Тыя прадстаўнікі апазыцыі, якія вырашылі ўзяць удзел у выбарах, адсякаліся ўжо на першым туры (фальсыфікацыі ў ім, паводле ацэнкі незалежных экспертаў, не сягалі больш за 15—20%). На думку лідэра БСДП (НГ) Міколы Статкевіча, асноўныя фальсыфікацыі адбыліся на этапе папярэдняга галасавання. Бо на шмат якіх участках колькасць тых, хто прагаласаваў датэрмінова, складала 50—60%.

Другі сцэнар быў ажыццёўлены на мясцовых выбарах 2 сакавіка гэтага году. Каля 30% прэтэндэнтаў на мандат дэпутата мясцовага савету папросту не былі зарэгістраваныя, а кандыдат ад улады вылучаўся ў кож-

най акрузе толькі адзін (гаворка йдзе пра рэйтынгавыя саветы — Менскі гарадзкі ды абласныя). Гэты адзін «сьпісавы» кандыдат ад улады й сьвяткаваў перамогу. Падаецца, што менавіта такі сцэнар кампаніі будзе «ўзяты на ўзбраеньне» і ў наступным годзе: калі на выбарах сустракаюцца два кандыдаты ад улады, ствараецца ня толькі ілюзія барацьбы ў шараговым выбарцаў, але й ілюзія ўласнае перамогі ў кандыдата-пераможцы. У такім выпадку наваўяўлены дэпутат будзе дэманстраваць большую ступень самастойнасці, чым той, якога праводзіць паводле «сьпісаў адзінапрызначаных». Зыходзячы з гэтага сцэнара, на найбліжэйшых выбарах нерэгістрацыя кандыдатаў у дэпутаты будзе вельмі масавай і можа дасягнуць 50%. Ва ўсялякім выпадку, палітолягі называюць такія лічбы. Зь імі пагаджаюцца й лідэры партыяў.

Акалічнасьці

Сцэнараў можа быць рэалізавана шмат, нават пры захаванні дзейнага выбарчага заканадаўства. А тое, што яно будзе зьмененае перад найбліжэйшымі парламэнцкай і прэзыдэнцкай кампаніямі, вельмі сумнеўна. Хоць дэпутацкая група «Рэспубліка»

і зьбіраецца да канца гэтага году сабраць паўмільёна подпісаў за ўнясенне зьменаў у Выбарчы кодэкс.

Чаго дамагаецца «шырокая дэмакратычная грамадзкая?» Першае: ліквідацыя датэрміновага галасавання. Другое: уваходжаньня ў склад выбарчых камісіяў прадстаўнікоў грамадзкіх арганізацый і палітычных партый. Трэцяе: пашырэння паўнамоцтваў назіральнікаў. Чацьвертае: усе справы, датычныя парушэнняў выбарчага працэсу, мусіць разглядацца ў судовым парадку. Кожная з гэтых умоваў непрыемная для ўлады.

Захаванню ранейшых, «напаўсярэднічальных» умоваў для «нячэсных» кандыдатаў спрыяюць і дзяржаўныя грашовыя выдаткі на агітацыю (за тыя грошы мажліва толькі надрукаваць уласны партрэт адпаведнай якасьці й пужаць ім выбаршчыкаў), і ўмовы выкарыстаньня СМІ падчас кампаніі: кожны кандыдат атрымлівае па дзевяць бясплатных хвілінаў на ТВ у запісе і невядома, у які дзень той запіс будзе прадэманстраваны.

Кандыдаты

Адзінае, што сёньня вядома, — гэта пералік тых, хто будзе складаць «сьпіс улады». Гэта, па-першае, спэцслужбы,

па-другое, аблвыканкамы (на ўзроўні старшыняў) і Менгарвыканкам, а патрэбнае, новаўтвораная прэзыдэнцкая «група сямі» ў асобах сьпікера Вадзіма Папова, дэпутатаў Віктара Гумінскага, Сяргея Забалотца, Аляксандра Сьвірыды і Шпілеўскага, Уладзімера Дзержанькова і Міхаіла Арды. Кожны зь іх адказвае за свой «куст» (сілавікі, моладзь, гаспадарнікі і г.д.). Кожны павінен, як у сеткавым маркетынгу, прывесці за сабой па некалькі аднадумцаў, і ўжо гэты «новы савет палаты» будзе разам зь іншымі прапаноўваць кадры ў сьпіс правяраных і дапушчаных. З каго ён будзе фармавацца, пакуль невядома. Разнарадка на прадпрыемствы, установы і арганізацыі, згодна з нашымі звесткамі, яшчэ не паступала. Але ня трэба забывацца, што ў сьпіс трапіць як мінімум 50% зь сёньняшняга складу палаты. То бок набраць дзевяццаць толькі блізу 50 «новых» людзей. Але і гэта ўяўляецца досыць складанай задачай, бо чалавечы рэсурс — гэта тое, з чым у ўлады заўсёды былі вялікія праблемы, а цяпер — тым больш. Гэты рэсурс амаль вычарпаны, бо чэрпаюць увесь час з адных і тых самых крыніцаў. І ў гэтым ёсьць шанец для апазыцыйных і незалежных патэнцыйных кандыдатаў.

Зьміцер Дрыгайла

МЕРКАВАНЬНЕ ПАЛІТОЛЯГА

Перамагчы ў галовах

Што можна назваць крытэрам посьпеху дэмакратычных сілаў на парламэнцкіх выбарах? Не заваяваньне большасці галасоў. Законы ў нашай краіне перапісваюцца дэкрэтам, таму аб выкарыстаньні парламэнту як цэнтру ўлады гаварыць няма нагоды. Калі ўлада і захоча «пагуляць у дэмакратыю», яна зробіць гэта толькі пасля таго, як усё, што можа скласці ёй апазыцыю, будзе знішчана. Добра, калі некалькі апазыцыйнаў прарвуцца ў палату прадстаўнікоў дзеля выкарыстаньня сваіх мандатаў у інфармацыйных ды агітацыйных мэтах. Але ня менш важным зьяўляецца сам працэс выбараў.

Парламентныя выбары пры любым раскладзе мусіць стаць рэпэтэцыйнай прэзыдэнцкай выбараў. Галоўныя задачы — папу-

лярызацыя брэнду «дэмакратычная апазыцыя»; падрыхтоўка арганізацыйнай схемы працы; адпрацоўка варыянтаў супрацьдзеяньня фальсыфікацыям.

Як паказвае досвед прэзыдэнцкіх і мясцовых выбараў, каманды-аднадзёнкі няздольныя да эфэктыўнай дзейнасці і рассыпаюцца, ледзьве пачынаюцца праблема зь фінансаваньнем. Таму фармат удзелу дэмакратыі ў выбарах хутчэй за ўсё будзе партыйным. Дый зарэгістраваць непартыйнага апазыцыйнага кандыдата робіцца ўсё цяжэй. Але такі фармат не азначае, што мэты кампаніі 2004 павінны фармулявацца як партыйныя. Палітычныя лідэры мусіць зрабіць адказны выбар, што для іх важней: праца на дэмакратызацыю краіны ці найўнае імкненьне стацца «першым хлопцам на сяле».

Каб выйграць, дэмакратыя трэба аб'яднаць задоўга да пачатку перадвыбарчай кампаніі. Гутарка ідзе не пра мітычныя «шырокія грамадзянскія кааліцыі», а пра хаўрус рэальна дзейных палітычных структураў. Ня варта рабіць трагедыю з таго, што некаторыя сілы ідуць на выбары паасобку. Такія «адзіночкі» ня маюць значнай палітычнай сілы, іх можна праігнараваць. Бо негатыўная агітацыя адной апазыцыйнай сілы супраць іншай будзе шкодзіць абедзьм.

Кампанія дэмакратыі павінна мець **агульнанацыянальны характар.** Выбары ляжыцца паводле мажарытарнай сыстэмы. Гэта падзяляе агульнанацыянальную кампанію на сотню мясцовых. Такі расклад ператварае выбары ў мясцовы конкурс прыгажосці, на якім палі-

тычныя пытаньні не акцэнтуюцца. Таму кампанія дэмакратыі ва ўсіх акругах павінна мець супольную тэму, супольныя акцэнт і супольную ідэю — тое, з чаго выбаршчыкі хутка ідэнтыфікуюць дэмакратычныя сілы на прэзыдэнцкіх выбарах.

Кампанія павінна мець **інтэнсіўны характар** з прыцэлам на будучыню. Апрацоўка грамадзянскай апініі пачынаецца з моманту вылучэння кандыдатаў. Тут ключавую ролю мусіць адыграць збор подпісаў. Яны — адна з нешматлікіх магчымасьцяў супрацьдзеяньня фальсыфікацыям: іх колькасць павінна пераўвасаць колькасць галасоў, якую ўлады «аддадуць» альтэрнатыўным кандыдатам. Подпісы могуць стацца «базай зьвестак» падчас прэзыдэнцкіх выбараў, дзе на этапе вылу-

чэння трэ будзе сабраць паўтара мільёна подпісаў за адзінага кандыдата.

Магчымая **фальсыфікацыя** — **ня повад, каб складаць рукі** або бегчы па дапамогу да міжнароднай супольнасці. Калі ў дэмакратычных сілаў зьяўляюцца доказы, яны павінны быць скарыстаны дзеля апрацоўкі грамадзкай думкі і акадэмічнага псыхалогічнага ціску на сяброў камісіяў перад прэзыдэнцкімі выбарамі.

Калі парламэнцкія выбары будуць сумешчаныя з рэфэрэндумам, дэмакратычныя сілы павінны будучы выбраць, якой кампаніяй яны мусіць заняцца найперш. На мой погляд, гэта павінен быць менавіта рэфэрэндум. Трэба не паўтарыць памылкі 1996 г., калі перад рэфэрэндумам частка апазыцыйнага рэсурсу была адцягнута

на бессэнсоўныя выбары ў Вярхоўны Савет, які сканаў адразу пасля галасавання. У такім выпадку парламэнцкія выбары ператворацца ў контрагітацыйную кампанію супраць плянаў прэзыдэнта.

Пра посьпех выбараў можна будзе казаць, калі апазыцыя здолее «перамагчы ў галовах», незалежна ад таго, што пададуць у працолах выбарчыя камісіі. Калі змогуць пераламіць стэрэатыпы аб апазыцыі ў выбаршчыкаў. Калі вылучаць новых прывабных лідэраў і здолеець адрадыць апазыцыю ня толькі інфармацыйна, але і арганізацыйна. У цяперашніх палітычных умовах усё гэта больш важна, чым тое, пяць ці сем мандатаў выйграе нейкая партыя ці ўсе дэмакратыі разам.

Віталь Сіліцкі

ТРЫБУНА ПАЛІТЫКА

Чатыры ўмовы для апазыцыі

Прызнаюся адразу: кампанія выбараў у ППНС 2004 г. мне моцна не падабаецца. З 2000-га, ад часоў вядомага «байкоту», прынцыпова не змянілася нічога, апроч хіба, пазыцыі апазыцыі. Больш таго, мясцовыя «выбары», асабліва ў Менску і акругах абласных саветаў, яскрава засьведчылі: рэжым зьбіраецца поўнасьцю кантраляваць абраныя *кожнага* з 110 дэпутатаў. Нарэшце, небяспека міжнароднага прызнаньня «палаткі» зь легітымизацыяй усё ўладнае сыстэмы сёньня толькі абстралялася.

І ўсё-такі — ісьці на выбары. Чаму? Існуе самаменш чаты-

ры прычыны, паводле якіх апазыцыйныя партыі ісьці на выбары 2004 г. мусіць. І якая гэта прычына зьяўляюцца сыстэмавымі для распрацоўкі паспяховае стратэгіі. Гэта чатыры ўмовы АБСЭ для рэжыму. Правілы гульні. Толькі для апазыцыі.

1. **НЯМА ВЫБАРУ.** Калямбур, канечне, але іншага выбару, чым ісьці на выбары бяз выбару, у дэмакратычных краінах не засталося. З вуліцы сышлі, з намэнклятурай ня змовіліся, між сабою перасварыліся — а што яшчэ застаецца?.. Як ні парадкальна, адсутнасць выбару ў такой сы-

туацыі матывуе: чалавек, загнананы ў кут, здольны біцца насмерць (праўда, трэба яшчэ ўсвядоміць безвыходнасць свайго становішча).

2. **СПАЧАТКУ — СЛОВА.** Падчас выбараў актывісты апазыцыі ня будуць мець аніякіх правоў і гарантыяў, апроч права размаўляць зь людзьмі і гарантыі разнастайных непрыемнасцяў за такія размовы. Гэта будзе ток-шоў «Выбары»: вас нікуды не абяруць, нават калі вы выйграеце. Але вы вырашаеце галоўную, дагэтуль непаводную задачу: *гаворыце зь Беларусіяй*. Бо без асабістае размовы з гэтым народам нельга

дамагчыся нічога. Калі апазыцыя ўдасца растлумачыць сямі мільёнам выбаршчыкаў, што яна думае, — гэта будзе несумненны пералом.

3. **НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ.** Лукашэнка, узяўшы на ўзбраеньне дзяржаўніцкую рыторыку, неспадзявана даў фору нацыянальнаму руху. У тэме незалежнасці мы мацнейшыя за яго. Парламентны фармат — найлепшая пляцоўка для *беларускага наступу* (гл. выбары 1990 г.). І замест дзіўнае кааліцыі БНФ, АГП ды камуністаў куды больш лягчыным выглядала б задзіночваньне ў блэк усіх нацыянальных сілаў дзеля ма-

гутнае незалежнасць агітацыйнае кампаніі. Недапушчальна падтрымліваць у акругах тых, хто за саюз з Расеяй або супраць бел-чырвона-белага сьцягу. Яднаючы дэмакратыі і электратат Лукашэнка на тэме незалежнасці, мы стратэгічна перайграем і дыктатуру, і імперыю.

4. **АСАБІСТАЯ АЛТЭРНАТЫВА.** Нарэшце, кожны кандыдат на выбарах 2004 г. — гэта ўжо сур'ёзны выклік персанальна Лукашэнку. Пытаньне асабліва актуальнае ў сьвятле падзення рэйтыngu апошняга і росту пратэстных настрояў. З сотні лепшых удзель-

нікаў кампаніі насамрэч будзе лягчэй выбраць кандыдата ў прэзыдэнта, чым з кулоарных «двоек», «троек» ды «пяцірака». Тут гульні ў адкрытую, дзе ясна відаць перавагі й недахопы кожнага. Гартуючы сто дзесяць палітыкаў нацыянальнага роўню, мы падмаем цэлы пласт новых лідэраў, патэнцыйна здольных асабіста супрацьстаяць Аляксандру Рыгоравічу ў 2006 г.

Зрэшты, у гэтых раскладах ёсьць і велічыня невядомае. Рэфэрэндум або яго замянінік, які можа ператварыць выбары 2004 г. у зусім іншую гульні.

Павал Севярынец

Ва ўмовах сакрэтнасьці

Урад марыць пра сваю нафту, недарагі газ ды самую танную ў сьвеце электрычнасьць, але чамусьці вядзе пра гэта сакрэтныя перамовы

«Мы можам і без прыватызацыі абысьціся», — горда заявіў А. Лукашэнка, маючы на ўвазе продаж беларускай нафтахіміі. Праўда, катэгарычна прыватызацыі кіраўнік Беларусі ня выключыў, але абыдзецца яна расейскаму бізнэсу нятанна: «Калі ў вас грошай шмат, вы можаце 90% набыць». Выступ нагадваў «артпадрыхтоўку» напярэдадні перамоваў з «Газпромам», якія адбыліся 25 ліпеня. Вынік — падпісаньне дамовы пра рознагалосьсі. Урад, як і раней, ацэньвае «Белтрансгаз» у 5 млрд даляраў і жадае пакінуць сабе кантрольны пакет акцыяў. «Газпром» у адказ наадрэз адмовіўся павялічваць налета пастаўкі газу па ўнутрырасейскіх цэнах.

IREX-PROMEDIA

дае 50%. Віцэ-прэзыдэнт канцэрну Анатоль Філонаў заявіў, што спадзявацца на пастаўкі расейскіх прадпрыемстваў нафтахіміі няма падставаў — вартга разьвіваць уласную сыравінную базу. Паколькі запасы нафты невялікія, у якасьці «базы» дзяржава ўзяла ў свае рукі 2/3 імпарту нафты.

Быка на індыка

Аднак справа ня толькі ў тым, каб як мага даражэй прадаць ці ўвогуле не аддаваць айчынную нафтахімію. Наракаючы на Расею за тое, што яна не жадае наладзіць з Беларуссю супрацоўніцтва «ў пляне здабычы нафты, прычым за нашыя грошы, можа быць, за нашую ўласнасьць», А. Лукашэнка раскрыў свой глыбінны намер атрымаць радовішча ў абмен на акцыі нафтаперапрацоўчых заводаў.

Асабліва цікавасьць у гэтым пляне выяўляецца да кампаніі «Сургутнефцегаз». Запасы нафты, якімі яна валодае, складаюць 2,5 млрд т. Паводле бізнэс-пляну, сё-

лета кампанія мае намер здабыць 52,9 млн т нафты. Летась адкрылі 11 новых нафтавых радовішчаў і адно новае радовішча газу, яшчэ шэсьць радовішчаў увялі ў дзеянне. Чаму б не падзяліцца? Тым больш што раней «Сургутнефцегаз» правёў перамовы з амэрыканскай кампаніяй «Marathon Oil» на конт сумеснай распрацоўкі нафтагазавых радовішчаў у Заходняй Сібіры. Паралельна амэрыканская кампанія набыла «Ханты-Мансію» нафтавую карпарацыю, якая валодае запасамі, роўнымі 40 млн т. Гэтага хапіла б, каб на некалькі гадоў цалкам забясьпечыць беларускія патрэбы ў нафце.

Газавыя інтрыгі

На чым адмена бартэру дакладна не адаб'ецца, дык гэта на імпарце газу. Штогод Беларусь набывае газу на 600 млн даляраў. Але ў адрозьненне ад былых часоў, мы жывём не ў пазыку, а плацім гатоўкай. Сёлета цалкам расплаціліся з «Газпромам», пры гэтым на 95%

грашма. Праўда, аддаём мы толькі 29 даляраў за тысячу кубамэтраў.

Аднак штыль на газавым рынку можа зьмяніцца бурай. Ад 1 жніўня ў Беларусь пачынае пастаўляць газ цюменская нафтавая кампанія «ТНК». Яна абяцае даць сёлета 250 млн м³ па 37 даляраў за тысячу кубоў. Налета «ТНК» зможа паставіць ужо 4 млрд, «Тэра» — 6,3 млрд (па 42 даляры), «Газпром» — 10,2 млрд. Няцяжка падлічыць, што разам «негазпромаўскія» кампаніі будуць мець большую вагу. Аднак ад гэтага Беларусі лягчэй ня стане. Непрыемны падарунак — унутрырасейскае падвышэньне на 20% цэнаў на транспартаваньне газу для незалежных пастаўшчыкоў. Газ падаражэе, што балюча ўдарыць па спрэс газіфікаванай Беларусі (доля газу ў балансе энэргарэсурсаў канцэрну «Белэнэрга» складае 92—93%). Рост цэнаў на газ адаб'ецца і на кватэрных рахунках. Налета мы і так мусім плаціць ужо 60% ад сабекошту ўтрыманьня жылля — на 40% больш, чым цяпер. Ужо сёлета ў кастрычніку давядзецца плаціць 50 даляраў за трохпакаёўку, у якой жыве сям'я з 4-х чалавек.

У «Газпрому» зьнікла жаданьне патрабаваць частку акцыяў «Белтрансгазу» за «газавыя» запасычанасьці. Кіраўніцтва расейскага канцэрну лічыць, што беларускі бок разьдзьмуў памеры «Белтрансгазу» за кошт недарэчных аб'ектаў, каб накруціць цану. Таму «Газпром» жадае атрымаць 140 млн даляраў запазычанасьці гатоўкай. Погляды канцэрну ды беларускага кіраўніцтва на рынковую цану «Белтрансгазу» розняцца прыкладна на 4 млрд даляраў — лічба, якая не дае шанцу на лёгкую згоду. Аптымізму дадае хіба толькі прэзыдэнцкае абяцаньне набыць «самую танную энэргію ў сьвеце». Дзе яе ўзяць, аднак, ён не ўдакладніў.

Алесь Кудрыцкі

ЭКАНАМІЧНАЯ ХРОНІКА

Зьніжаюцца стаўкі па крэдытах

Нацбанк рэкамэндаваў кіраўніцтву банкаў зьменшыць працэнтныя стаўкі па крэдытах фізычным і юрыдычным асобам. Пры атрыманьні крэдыту ў СКВ на тэрмін больш за год у жніўні-верасьні стаўкі мусяць складаць да 10,5% гадавых, у кастрычніку-лістападзе — 10% і ў сьнежні — 9,5%. Стаўкі па крэдытах на тэрмін да году маюць быць адпаведна да 12%, 11,5% і 11% гадавых. Па крэдытах у рублях перавышэньне базавай стаўкі рэфінансаваньня павінна складаць у жніўні 5%, у верасьні—кастрычніку — 4% і ў лістападзе—сьнежні — 3%.

Кувэйт зьменшыў крэдыт

Кувэйцкі фонд арабскага эканамічнага разьвіцьця (КФАЭР) выдаткуе 30 млн даляраў крэдыту на рэканструкцыю першай чаргі Менскай ЦЭЦ-3. У выніку рэканструкцыі магутнасьць ЦЭЦ павялічыцца на 20%. Крэдыт даецца на 20 гадоў зь пяцігадовай адтэрміноўкай пад 3,5% гадавых. Міністэрства энэргетыкі разлічвала на 70 млн даляраў інвэстыцыяў. КФАЭР зьменшыў суму з-за стаўленьня Беларусі да вайны ў Іраку. Кошт усяе рэканструкцыі — 140 млн даляраў.

Пэнсіі падвысяць

Дзеля кампэнсацыі інфляцыі ў жніўні прыкладна на 17% падвысяць усе віды пэнсіяў. Мінімальныя пэнсіі павялічаюць толькі на 13,9%. Павялічацца таксама памеры сацыяльнае дапамогі, прэміяў і авансаў.

Юбілей беларускай валюты

26 чэрвеня адзначыў дзесяцігадовы юбілей беларускі «зайчык»: 10 год таму з звароту былі выведзеныя савецкія грошы. Праўда, праз два гады «зайчык» патрапіў нават не ў чырвоную, а чорную кнігу: здрабнелі занадта ды зрабіўся ахвярай банкіотаў буйнейшага наміналу. У 1995 г. зьявіры ўвогуле зьявіліся, пакінуўшы пасяля сябе архітэктурную пустэлю.

БелАЗ паднавілі

БелАЗ скончыў мадэрнізацыю вытворчасьці, распачату ў яшчэ ў 1999 г. На 201 адзінку новага, у асноўным замежнага абсталяваньня БелАЗ патраціў каля 227 млн даляраў. Асноўныя грошы бралі ў крэдыт у Чэскага экспартнага банку.

Падаткавікі правярылі

кожнага пятага

За паўгоду падатковыя інспэктары правярылі 18% юрыдычных асобаў ды прыватных прадпрыемстваў. Найбольш правяралі сталіцу ды гарадзенскую і Менскую вобласці. Як выявілася, падатковае заканадаўства парушаюць 75% юрыдычных асобаў ды 45% «прыватнікаў». Агульная сума штрафаў ды спагнаных у выніку праверак падаткаў пацягнула на 35 млрд рублёў.

АК, БелаПАН, АФН

ЯК У ІНШЫХ

Палякі пакідаюць найсмачнейшыя кавалачкі сваім

Самымі балючымі кропкамі польскае прыватызацыі заўсёды былі мэталюргія ды нафтахімія. Калі першую няк не маглі збыць, дык другую аддаваць было шкада. Аднак цяпер абодва пытаньні здымаюцца: мэталюргія ды нафтаперапрацоўка будуць прыватызаваныя. Вырабам сталі займуцца замежнікі, бэнзыну ды сальаркі — палякі.

Выраб сталі — цяжар для польскага бюджэту. Каб прадухіліць катастрофу ў гэтай галіне, дзяржава трымала высокія мытны на імпорт сталі, давала заводам падатковыя льготы, не зважала на нясплачаныя банкаўскія пазыкі, дзеля чаго эканоміка губляла сотні мільёнаў даляраў у год. Усё гэта выклікала нараканьні з боку кіраўніцтва Эўразьвязу.

Ня здолеўшы рэструктурызаваць выраб сталі, дзяржава вырашыла перадаць яго ў прыватныя рукі. Падрыхтоўка да прыватызацыі пачалася летась

у траўні. Чатыры найбуйнейшыя мэталюргічныя заводы, што выраблялі 70% сталі, былі зьлітыя ў адну структуру — Polskie Huty Stali (PHS). Урад дарма баяўся, што на тэндэр ня прыйдзе заявак: зьявіліся ажно два патэнцыйныя пакупнікі — брытанска-індыскі LNM, другі па велічыні мэталюргічны холдынг у сьвеце, і крыху драбнейшы амэрыканскі вытворца US Steel.

Грашовы інтэрас пераважыў палітычны: урад распачаў перамовы не з амэрыканцамі, а з брытанска-індыскім

холдыгам. Аднак, калі да 22 жніўня польскі ўрад ды кіраўніцтва LNM не дамовяцца канчаткова, у гольно зноў уступіць US Steel.

Дзяржава патрабуе ад пакупніка вярнуць пазыкі PHS (400 млн даляраў), павялічыць капітал «гутаў» на 100—150 млн даляраў і набыць акцыяў на 225 млн даляраў. Продаж выкліча масавыя званьненні, што ня дужа радуе палякаў, зважаючы на ўзровень беспрацоўя ў краіне, роўны 17,9%. Аднак прафсаюзы маўчаць: рабочым, якія застануцца працаваць, паабяцалі шчодрыя сацыяльныя выгоды, а звольненым, якіх будзе каля 16 тыс., — кампэнсацыі.

Польскі гешэфт зробіць LNM абсалютным лідэрам у Цэнтральнай Эўропе, бо холдынг ужо фактычна нале-

жыць уся мэталюргія Чэхіі ды Румыніі. Дарэчы, прыватызацыя румынскай мэталюргіі не абышлася без скандалу. Летась Тоні Блэр актыўна падтрымаў выхад LNM на румынскі рынак. Як выявілася, незадоўга да гэтага кіраўнік брытанска-індыскага холдынгу пералічыў буйную суму на рахунак Лейбарыскай партыі.

Калі з мэталюргіяй абышліся паводле прыныцы «баба з вазу» — колам лягчэй», дык нафтахімію чакае іншы шлях. Польская нафтаперапрацоўчая галіна павінна зрабіцца цэнтральнаэўрапейскім лідэрам, застаючыся ў руках айчыннага капіталу.

Гданьскі нафтаперапрацоўчы завод справаваў прадаць на працягу двух гадоў. Спачатку плянавалася, што 75%

акцыяў прыойдуць да кансорцыюму, які складаецца з вولاتу польскай нафтахіміі PKN Orlen ды брытанскай кампаніі Rotch Energy. Але цяпер тэндэр на набыцьцё Гданьскага нафтаперапрацоўчага заводу перапынены. Ён будзе зьліты зь меншымі нафтаперапрацоўчымі заводамі на поўдні краіны — у Ясьле, Горліцы ды Чэхаўіцы. Ня выключана, што да гэтай так званай «Групы Лётас» далучыцца фірма Petrolbaltic, якая дасьледуе нафтавыя ды газавыя запасы ў Балтыцы. Прэзыдэнт «Групы Лётас» Павал Аляхновіч ужо заявіў, што кампанія ня будзе прымаць замежныя інвэстыцыі.

Потым будзе зроблены наступны крок: «Лётас» ды PKN Orlen, які займае 64% польскага паліўнага рынку, сфарму-

юць вялізны цэнтральнаэўрапейскі кансорцыюм. Да яго змогуць далучыцца такія гіганты нафтахіміі, як вугорскі MOL ды аўстрыйскі OMV. Адна з мэтаў — набыць большую вагу на перамовах з расейскімі ды арабскімі пастаўшчыкамі нафты.

Мала таго — «Лётас» атрымаў субкантракт ад фірмы Kellogg, Root & Brown, якая ў сваю чаргу належыць амэрыканскаму паліўнаму гіганту Halliburton. Цяпер «Лётас» будзе дапамагаць амэрыканцам рэканструаваць ірацкую інфраструктуру нафтаздабычы. Польскія фірмы атрымаюць просты доступ да нафтавых сьвідравінаў Іраку, што закладзе трывалы падмурак энэргетычнай незалежнасьці краіны.

АК

жніўня пятніца

● БТ

7.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
7.10 «Алём! Вас чую». Мультифільм.
7.25, 15.35 «Мары Франсон». Сэрыял.
4-я сэрыя, заключная.
9.10, 17.10 «Псі-фактар». Сэрыял.
10.05 Сад мары.
10.30 «На скрыжаваньнях Эўропы». Нацыянальны тэлефэстываль песьні.
10.55 Падарожжа дылетанта. «Жодзіска храмы».
11.10, 22.10 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15 «Далікатны ўзрост». Сэрыял.
13.10 Маст. фільм «Альпійская баллада» («Беларусьфільм»)
14.40 «Культавыя жывёлы». Відэафільм (Англія).
15.15 «Шэрая Шыйка». Мультифільм.
18.10 Маст. фільм «Дарагая Алена Сяргеёўна».
19.40 Калыханка.
20.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
20.50 Навіны рэгіёну.

21.00 Прэс-канфэрэнцыя прэзыдэнта Рэспублікі Беларусі А.Лукашэнка сродкам масавай інфармацыі рэгіёнаў Рэспублікі.
23.15 Чэмпіянат сьвету па вэляспорце.
23.45 Сэрыял «Экстрэмальныя гісторыі» (ЗША). 10-я сэрыя «Бясстрашныя лётчыкі».
● СТБ
6.30 «Паўэр рэйджэрз, ці Мугутныя рэйджэрз». Тэлесэрыял.
6.55, 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультифільм.
7.20, 17.55 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты».
7.30, 13.30, 16.00, 19.30, 22.00 «24 гадзіны».
7.50, 19.55 «СТБ-спорт».
8.00 «Сьнеданьне зь Інай Афанасьевай».
8.05, 18.20 «Менск і менчкі».
8.10, 22.20 «Тэхналёгія».
8.20 Кіно: камэдыя «Атэла недароблены».
10.00, 20.30 «Аўтапанарама».
10.15, 0.15 «Не спыняйся. Гісторыя папулярнай музыкі» Дак. фільм.
11.10 «Тэатральныя гісторыі».
11.25 «Шалёны сьвет». Дак. фільм.

12.00 «Віно каханьня». Тэленавэла.
12.55 «Народ супраць». Тэлегульня.
13.50, 18.35 «Што сказаў нябожчык». Тэлесэрыял.
14.40 Мультифільм.
15.00 «Кібар-9». Мультифільм.
15.50 Мультифільм.
16.15 Кіно: «Д'Артаньян і тры мушкетэры», 2-я сэрыя.
18.05 «Філярманічны тыдзень».
20.20 «Добры вечар, малыя...».
20.45 Дак. фільм.
21.00 Прэс-канфэрэнцыя прэзыдэнта Рэспублікі Беларусі А.Лукашэнка сродкам масавай інфармацыі рэгіёнаў Рэспублікі.
22.30 «Навіны СНД».
22.45 Кіно: камэдыя «Гараджане».
● АНТ
8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 0.00 Нашы навіны.
8.05 Тэлеканал «Добрай раніцы».
9.05, 18.10 «Зямля каханьня, зямля надзеі». Сэрыял.
9.50 «Каралева Марго». Сэрыял.
10.45 «Новы дзень». «Прынцэса Даг-

мар — расейская імператрыца».
11.10 Дак. сэрыял «Дзікія штучкі».
11.30 Сэрыял «Твінісы».
15.00 Маст. фільм «Перш чым расстацца».
16.25 Дак. дэтэктыў. «Вяртаньне Божай Маці».
16.55 Сэрыял «Ніра Вульф і Арчы Гудвін», 5-я сэрыя.
19.00 «Поле цудаў».
20.00 Час.
21.00 Прэс-канфэрэнцыя прэзыдэнта Рэспублікі Беларусі А.Лукашэнка сродкам масавай інфармацыі рэгіёнаў Рэспублікі.
22.00 Музычны фэстываль у Юрмале. II тур.
0.15 Маст. фільм «Кветкі ад пераможцаў».
● РТР
7.45 Тэлесэрыял «На імя Барон...».
8.45 Тэлесэрыял «Цыган».
10.00, 19.00, 22.00 Весткі.
17.50 Аншыял.
18.50 Весткі. Дзяжурная часць.
19.30 Мясцовы час. Весткі — Масква.
19.50 Дабранач, дзеці!
19.55 Вялянціна Лявонцьева: казка і быль.

20.40, 22.20 Сьвяточны канцэрт.
● Культура
15.10 Чорны квадрат.
15.55 «Слова і справа». Дак. сэрыял.
16.25 Дак. фільм.
17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.50 «Фэстываль фэстывалю».
18.30 «Расейскія ночы ў белых тонах».
19.10 «Гранатавы бранзалет». Маст. фільм.
20.40 Блеф-клуб.
21.15 «Лінія жыцьця».
22.10 «Крыжовыя паходы». Дак. сэрыял.
23.25 «Мой лёс».
● НТВ
9.00 Сёньня раніцай.
9.20 Надвор'е на заўтра.
9.25 «Без рэцэпту».
10.00 Кватэрнае пытаньне.
11.00, 16.00 «Сёньня з Вольгай Бяловай».
14.35 «Сямнаццаць імгненьняў вясны». 7-я сэрыя.
16.25 Сэрыял «Хуткая дапамога-3» (ЗША).
17.25 Каманда. гу.
18.00 «Сёньня» зь Міхаілам Асокіным.

18.35 Сэрыял «Вуліцы разьбітых ліхтароў».
19.40 Залатая калекцыя: маст. фільм «На поўнач праз паўночны захад» (ЗША).
22.25 Супэрбок: Дэрк Гейнэр супраць Кевіна Келі.
● Эўраспорт
10.30 Гольф. US PGA. Гартфард. Паўтор ад 30 ліпеня.
11.30 Лёгкая атлетка. «Хто ёсьць хто?» Паўтор ад 31 ліпеня.
12.00, 18.45 Лёгкая атлетка. Гран-пры. Паўтор ад 31 ліпеня.
14.00 Вэляспорт. Трэк. Чэмпіянат сьвету. Штутгарт. Паўтор ад 31 ліпеня.
15.00 Бокс. Франкфурт. Паўтор ад 6 ліпеня.
17.00, 20.00 Футбол. Юнацкі чэмпіянат Эўропы (да 19.00). Нямецчына. Паўфінал. Жывая трансляцыя.
21.45 Вэляспорт. Трэк. Чэмпіянат сьвету. Штутгарт. Жывая трансляцыя.
0.45 Супэргоначны ўік-энд. Часопіс.
1.45 «Формула». Аўтачасопіс.
2.15 Навіны за рулём.
2.30 Рэлі. Чэмпіянат сьвету. Нямецчына. Агляд.

жніўня субота

● БТ

7.00, 12.00, 15.00 Навіны.
7.10 «Крыс Каларада». Мультифільм.
7.35 «Не зьявай!». Тэлеканал для дзяцей.
8.00 Існасьць. Духоўная праграма.
8.30 Уступны экзамен па матэматыцы ў сярэдніх спецыяльных навучальных установах.
8.45 Уступны экзамен па беларускай і расейскай мовах у вышэйшых навучальных установах.
9.00 «Усё нармальна, мама!».
9.45 Экран індыйскага кіно. «Гора-вымагальнікі». 1-я сэрыя.
11.05 Здароўе. Тэлечасопіс.
11.35 «Сьпявай, душа!». «Песьні лета».
12.15 Вясялая сямейка.
12.45 Падарожжа дылетанта. «Мядзьведжая акадэмія ў Смургоні».
13.00 Сола для дэбютанта. Ганна Хітрык (актрыса).
13.10 Тэлевізійны Дом кіно.
13.35 «Гаспадары жывёл». Дак. сэрыял. 1-я сэрыя.
14.05 Сэрыял «Чыста ангельскае за-

бойства-2».
15.15 «Рэха мінулае вайны». Відэафільм АТН.
15.45 Маст. фільм «Некалькі дзён з жыцьця І.А.Абломава». 1-я і 2-я сэрыі.
18.10 «На скрыжаваньнях Эўропы». Нацыянальны тэлефэстываль песьні.
18.35 Драма «Ўцёкі з Шайшэнку» (ЗША).
21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Камэдыя «Расейскі бізнэс».
23.05 Чэмпіянат сьвету па вэляспорце.
23.35 Начны музычны этэр.
● СТБ
7.25 «Дэніс-непасада». Мультифільм.
7.50 «Дыназаўры». Мультифільм.
8.15 Маст. фільм «Пітэр Пэн». 1-я сэрыя.
9.35 «Архідзі Беларусі». Дак. фільм.
10.05 «СТБ-спорт».
10.10 «Рэактыўны бокс».
10.25 «Сьнеданьне зь Інай Афанасьевай».
10.50 «Анфас».
11.05 «Разам».
11.35 «Партрэт у інтэр'еры».
11.50 «Граф Монтэ-Крыста». Сэрыял.
12.45 «Рамонт».
13.05 Кіно: мэлядрама «Сьмяротны вораг».

14.55 Праект «Адлюстраваньне»: «Час байца». Дак. фільм.
15.55 «Клуб «Белы папугай»».
16.50 «Найлепшыя шоў сьвету з Урмасам Отам».
17.45 Кіно: камэдыя «Крыльця ці ножка».
19.30 «24 гадзіны».
19.55 «СТБ-спорт».
20.15 «Граф Монтэ-Крыста». Прыгодніцкі сэрыял (Францыя).
21.15 Кіно: трагікамэдыя «Мая дзядзьчынка» (ЗША).
23.05 «Навіны СНД».
23.15 Кіно: трагедыя «Рамэо+Джувьета» (ЗША).
● АНТ
8.00 Сэрыял «Твінісы».
8.20 Грай, гармонік любі!
10.00 «СТБ-спорт».
9.10 Здароўе.
10.00, 12.00 Навіны (з субтытрамі).
10.10 «Смак».
10.30 «Вяртаньне дадому. Ларыса Долина. Адэса».
11.10 «Жарт за жартам».
12.10 Баявік «Ход у адказ».
13.40 «Ідалы».
14.10 Дыснэй-клуб: «Геркулес».
14.40 Ералаш.

14.50 «Неймавернае падарожжа Жуля Вэрна». Дак. фільм.
15.40 Сэрыял «Цёмны анёл».
16.25 Камэдыя «Трын-трава».
18.00, 20.55 Сьвяточны канцэрт.
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.45 Дэтэктыў «Часы адчаю». ЗША.
23.45 Музычны фэстываль у Юрмале. III тур.
● РТР
8.55 Ранішняя пошта.
9.25 «Гарадок».
9.55 Сам сабе рэжысэр.
9.55 Камэдыя «Сьнеданьне ў Тыфані» (ЗША). 1961 г.
11.55 У пошуках прыгод.
13.00, 19.00, 22.00 Весткі.
13.20 Дэтэктыў «Сычылійская абарона».
15.00 Футбол. Чэмпіянат Расеі. «Спартак» (Масква) — «Лякаматы» (Масква). Жывая трансляцыя са стадыёну «Лужнікі».
17.00 Мая сям'я.
18.00 Аншыял.
19.20 Баявік «Паліцэйскі з Бэвэрлі Хілз-3» (ЗША). 1994 г.
21.20, 22.20 Маст. фільм «Нірвана» (ЗША). 1997 г.

● Культура
11.45 «Удзячны лёсу».
12.10 «Белы пудзель». Маст. фільм, 1956 г.
13.20 «Прыстасаваны да жыцьця ў прыродзе».
13.50 «Партытуры не гараць».
14.15 «Знакамітыя ары».
14.25 Зорныя гады «Ленфільму».
15.05 «Гарачыя дзенькі». Маст. фільм. «Ленфільм», 1935.
16.30 Мультифільм.
16.55 «Уолес і Громіт едуць у Галівуд. Гісторыя «Аардман Анімэйшан».
17.50 «Рамантыка рамансу».
18.30 «Сфэры».
19.10 «Разьвітаньне славянкі». Маст. фільм, 1985.
20.30 «Вялікія раманы дваццатага стагодзьдзя».
21.00 Навіны культуры.
21.20 «Амадэй». Спэтаклял.
● НТВ
9.05 Кулінарны двубой.
10.00 Кватэрнае пытаньне.
10.50 Спорт «Лято 6 з 49».
10.55 Надвор'е на заўтра.
11.00, 15.00, 18.00 «Сёньня з Вольгай Бяловай».
11.15 Шоў «Фактар страху».

12.05 Маст. фільм «Ёлкі-палкі!..».
13.45 «Прафэсія — рэпарцёр».
14.10 Свае гульні.
15.20 «Жаночы погляд».
16.00 Трылер «Кроў і віно» (ЗША).
18.35 Сэрыял «Агент нацыянальнай бяспекі-2. Чалавек бяз твару». Частка 1-я.
19.45 Баявік «Жывая мішэнь».
21.35 «Усё адразу!».
22.15 Маст. фільм «Паляваньне на спадчыну» (ЗША).
● Эўраспорт
10.30 Прыгоды на прыродзе. Паўтор ад 30 ліпеня.
11.00 Вэляспорт. Трэк. Чэмпіянат сьвету. Штутгарт. Паўтор ад 1 жніўня.
12.00 Пляжны валебол. Аўстрыя. Паўфіналы. Жанчыны. Жывая трансляцыя.
14.00 Лёгкая атлетка. Гран-пры. Паўтор ад 31 ліпеня.
15.00 Вэляспорт. Трэк. Чэмпіянат сьвету. Штутгарт. Жывая трансляцыя.
19.00 Пляжны валебол. Аўстрыя. Фінал. Жанчыны.
20.00 Футбол. Таварыскія матчы.
0.30 Экстрэмальныя віды спорту.
1.30 Тэніс. WTA. Сан-Дыега. Паўфінал.
2.45 Аўтагонкі сэрыі Наскар.

жніўня нядзеля

● БТ

7.00, 12.00, 15.00 Навіны.
7.15 «Крыс Каларада». Мультифільм.
7.40 5 цудаў.
7.50 Мультиклуб.
8.30 Арсэнал.
9.00 «Сюзор'е надзей». Нацыянальны тэлевізійны конкурс юных талентаў.
9.25 Экран індыйскага кіно. «Гора-вымагальнікі». 2-я сэрыя.
10.50 Музэюм. «Выданьні Францыска Скарыны».
11.05 Сад мары.
11.35 Лёс чалавека. «Элгуджы Манія».
12.15 «Усё нармальна, мама!».
13.00 «Ваша лятно».
13.40 Сэрыял «Містэр Бін».
14.05 Сэрыял «Чыста ангельскае забойства-2» (Англія).
15.15 Сьвятыні Беларусі. Калоская Барыса-Глебская царква.
15.40 Сэрыял «Барацьба за выжываньне».
16.35 Маст. фільм «Траньсісыбірскі экспрэс».
18.10 «Славянскі базар у Віцебску-2003». Выбранае.
18.50 Камэдыя «Сэрцаедкі» (ЗША).
21.00 Панарама. Падзеі тыдня.
21.45 Тэлебаромэтар. Прагноз надвор'я.
22.05 Бокс. Бай наймацнейшых прафэсіяналаў сьвету. Сяргей Ляховіч — Сіёне Асыпэлі. Трансляцыя з ЗША.
22.55 Кароткія гісторыі пра каханьне. Навэла «Аэрапорт» (Ізраіль).
23.35 Чэмпіянат сьвету па вэляспорце.
● СТБ
7.25 «Дэніс-непасада». Мультифільм.
7.50 «Дыназаўры». Мультифільм.
8.15 Маст. фільм «Пітэр Пэн», 2-я сэрыя.
9.35 Відэафільм «Анёл месца».
9.55 «СТБ-спорт».
10.10, 19.35 «Аўтапанарама».

10.30 «Сьнеданьне зь Інай Афанасьевай».
10.55 «Менск і менчкі».
11.00 «Сьвецкая хроніка».
11.10 «Арт-экспрэс». Культурнае жыцьцё сталіцы.
11.25 «Запрашаем паскардзіцца...».
11.35 «Філярманічны тыдзень».
11.40 «Плянэта людзей».
11.50, 20.35 «Граф Монтэ-Крыста». Сэрыял.
12.45 «Добры дзень, доктар!».
13.05 Кіно: дэтэктыў «Куфэрак Марыі Мэдчыч».
15.00 Праект «Адлюстраваньне»: «Бамонд». Дак. фільм.
15.55 «Клясыка гумару».
16.50 «Залатая дзясятка Беларускай оперы».
17.20 «Мэтафізыка Пецярбург».
18.15 «168 гадзін».
19.05 «Пакуль гарыць сьвечка...».
19.55 «Асабісты інтэрас».
21.30 «Навіны СНД».
21.50 Кіно: драма «Абарона Лужына».
● АНТ
8.00 Сэрыял «Твінісы».
8.20 Служу Айчыне!
8.50 Дыснэй-клуб: «Легенда пра Тарзана».
9.10 «У сьвечце жывёл».
10.00, 12.00 Навіны (з субтытрамі).
10.10 «Падарожныя нататкі».
10.30 Пакуль усе дома.
11.10, 14.35 Ералаш.
11.20 Дог-шоў.
12.10 Камэдыя «Чарнаморачка».
13.35 «Вялікія бацкі».
14.05 Дыснэй-клуб: «Мышыны дом».
14.45 Ток-шоў «Выбар».
15.30 «Клуб падарожнікаў».
16.05 Маст. фільм «Рабінзон Круза».
17.45 Жывая прырода. «Таямнічы кантынэнт».
18.40 Том Хэнкс у камэдыі «Вялікі». ЗША, 1988 год.
20.30 Контурсы.
21.10 Баявік «Трынаццаты ваяр». ЗША—Канада.
23.00 Цырымонія закрыцьця музычнага фэсты-

валю ў Юрмале.
● РТР
9.15 «Гарадок».
9.45 Парад камэдый. Маст. фільм «Вялікая прагулка».
12.05 Дыялёгі пра жывёл.
13.00, 19.00, 22.00 Весткі.
13.20 Сьвет на мяжы.
13.50 Пакой сьмеху.
14.55 Чэмпіянат сьвету па аўтагонках у клясе «Формула-1». Гран-пры Нямецчыны. Жывая трансляцыя з Гакенгайму.
17.00 Сьвяточны канцэрт.
17.45 «Аўтастомпа на В'етнаме. Лісты дадому» (ЗША). 2001 г.
21.15, 22.20 Маст. фільм «Дарога на Арлінгтон» (ЗША). 1999 г.
● Культура
11.30 «Удзячны лёсу».
12.00 ГЭГ.
12.15 Мультифільм.
13.20 «Прыстасаваны да жыцьця ў прыродзе».
13.50 Ізноў кружэлка пая.
14.15 «Астравы».
14.55 «У сьвечце танцу. «Прыгажуня ў сонным лесе»».
16.45 «Аўтастопам па В'етнаме. Лісты дадому». Дак. фільм.
17.45 Сьмеханастальгія.
18.15 «Школа сучаснай п'есы».
18.55 «Цені забытых продкаў». Маст. фільм. 1964.
20.30 «Было ў тварох».
21.10 «Замкі жахаў». Дак. сэрыял.
21.40 «Тайна ракі Сучжоў». Маст. фільм.
23.25 Джэм-5.
● НТВ
9.05 Лятэрэя «Шар удачы».
9.20 Сэрыял «Каханьне ўдаўца» (ЗША).
10.15 «Расьліннае жыцьцё».
10.50 Гуляем у «Кену».
10.55 Надвор'е на заўтра.
11.00, 15.00, 18.00 «Сёньня з Вольгай Бяловай».
11.15 Экстрэмальнае шоў «Фактар страху».

12.05 Арнольд Шварцэнгегер у маст. фільме «Рыжая Соня» (ЗША).
13.50 Смачныя гісторыі.
14.05 Свае гульні.
15.20 «Жаночы погляд».
15.55 Камэдыя «Раксана» (ЗША).
18.35 Сэрыял «Агент нацыянальнай бяспекі-2. Чалавек бяз твару». Частка 2-я.
19.45 Маст. фільм «Пекла ў небе» (ЗША).
● Эўраспорт
11.00 Формула-3000. Хокенэм.
12.00 Пляжны валебол. Аўстрыя. Паўфіналы.

Мужчыны.
14.00 Футбол. Таварыскія матчы. Паўтор ад 2 жніўня.
15.00 Вэляспорт. Трэк. Чэмпіянат сьвету. Штутгарт.
18.15 Футбол. Юнацкі чэмпіянат Эўропы (да 19.00). Нямецчына. Фінал.
20.00 Футбол. Таварыскія матчы.
0.00 Аўтагонкі сэрыі КАРТ. Жывая трансляцыя.
1.15 Тэніс. WTA. Сан-Дыега. Фінал.
2.15 Пляжны валебол. Аўстрыя. Фінал. Мужчыны.

Працягваецца падпіска

на газэту «Наша Ніва». Падпіску прымаюць
ва ўсіх аддзяленьнях пошты, у шапіках
«Белсаюздруку».

Падпісны індэкс 63/125

праграма ТВ з 1 да 10 жніўня

4 жніўня панядзелак

● БТ
 07.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
 07.10 «Мышаня Пік». Мультифільм.
 07.30 Прыгодніцкі фільм «Транссібірскі экспрэс».
 09.10, 17.10 «Псі-фактар». Сэрыял.
 10.05 Тэлевізійны Дом кіно.
 10.35 «Славянскі базар у Віцебску-2003». Выбранае.
 11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
 12.15 Тэлебаромэтэр. Прагноз надвор'я.
 13.30 Камэдыя «Сэрцаедкі» (ЗША).
 14.30 «Трывалы алавыны салдацік», «Кот-рыбак». Мультифільмы.
 15.20 «Не зявай!». Тэлеканал для дзяцей.
 15.45 «Сузор'е надзей». Нацыянальны тэлеконкурс юных талентаў.
 16.10 Мультиклуб.
 16.50 5 цудаў.
 18.10 Э вартых даверу крыніц.
 18.25 Футбол. Чэмпіятат Беларусі.

«Динама» (Менск) — «Лякамату» (Менск).
 20.20 «Генэральны канструктар». Відафільм АТН.
 20.40 Калыханка.
 21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
 21.45 Навіны рэгіёну.
 23.15 Сэрыял «Экстрэмальныя гісторыі» (ЗША). 11-я сэрыя «Аматыры хуткасы».
● СТВ
 06.30 «Паўэр рэйндрэкс, ці магутныя рэйндрэкс». Тэлесэрыял.
 06.55, 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультисэрыял.
 07.20 «168 гадзін».
 08.05 «Менск і менчукі».
 08.10, 22.30 «Тэхналегія».
 08.20 Кіно: камэдыя «Гараджане».
 10.00 «Асабісты інтэрв'ю».
 10.40 «Дыялёг з усім сьветам»: «Шукальнікі золата». Дээнік экспэдыцыі ў рэальным часе. 9-я, 10-я сэрыі.
 11.25 «Вар'яцкі сьвет». Дак. фільм.
 12.00 «Віно каханьня». Сэрыял.
 12.55 «Народ супраць». Тэлегульня.
 13.30, 16.00, 19.30, 22.10 «24 гадзіны».

13.55, 18.35 «Што сказаў нябожчык». Тэлесэрыял.
 15.00 «Кібэр-9». Мультисэрыял.
 16.15 Маст. фільм «Д'Артаньян і тры мушкетэры», 3-я сэрыя.
 17.55 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты».
 18.05 «Партрэт у інтэр'еры».
 18.20 «Арт-экспрэс».
 19.55 «СТВ-спорт».
 20.15 «Добры вечар, маленькі...».
 20.30 Кіно: баявік «У палоне хуткасы». ЗША, 1997.
 22.40 «Навіны СНД».
 23.00 «Сталічны футбол з Уладзімерам Курневым».
 23.30 Кіно: фільм жахаў «Пярэварачень» Канада, 2000.
● АНТ
 08.00, 09.00, 18.00, 20.30, 22.45 Нашы навіны.
 08.05 Тэлеканал «Добрай раніцы».
 09.05 Абрывы.
 09.50 Баявік «Трынаццаты ваяр».
 11.30 Сьледзтва вядзе Калабкоў.
 14.45 Маст. фільм «Марскі воіўк». ЗША, 1993.
 16.20 Э.Радзінскі. «У Расеі ўсё сакрэт... і ніякай таямніцы». Фільм 1-ы.
 17.00 Сэрыял «Ніра Вульф і Арчы Гудвін».

рэт... і ніякай таямніцы». Фільм 1-ы.
 17.00 Сэрыял «Ніра Вульф і Арчы Гудвін».
 18.10 «Чалавек і закон».
 18.35 «Валянціна Лявонцьева. Ад усёе душы». Дак. фільм.
 19.00 Чакай мяне.
 20.00 Час.
 21.00 Ток-шоў «Выбар».
 21.45 Прэм'ера. Маст. фільм «Хросны бацька».
 23.00 Маст. фільм «Міласны раман». ЗША, 1994.
● РТР
 07.45 Дэтэктывы «Карыбская таямніца» (ЗША). 1983.
 09.45, 18.50 Весткі. Дзяжурная часць.
 10.00, 19.00 Весткі.
 17.50 «Камісар Рэкс». Тэлесэрыял.
 19.30 Мясцовы час. Весткі-Масква.
 19.50 Добрай ночы, дзеці!
 19.55 Сэрыял «Каменская. Зьбег абставінаў». 1-я сэрыя.
 21.00 Дэтэктывы «Марш Турэцкага-2. Абанэнт недасягаліны». 1-я сэрыя.
 22.00 Прэм'ера. «Міты бяз грыфу». «Дыктатар Крыму».

22.55 Камэдыя «Пра бізнэсоўца Фаму». 1993.
● НТВ
 09.00 Сеньня зранку.
 09.20 Надвор'е на заўтра.
 09.25 Камэдыя «Расейскі бізнэс».
 11.00, 16.00 Сеньня.
 14.35 Сэрыял «Сямнаццаць імяньняў вясны».
 16.25 Сэрыял «Хуткая дапамога-3» (ЗША).
 17.25 «Увага: пошук!».
 18.00 «Сеньня» зь Міхаілам Асокіным.
 18.35, 22.40 Сэрыял «Вуліцы разьбітых літароў».
 19.50 Сэрыял «Крот».
 21.00 «Краіна і сьвет».
 21.30 Сэрыял «Клан Сапрана».
● Культура
 17.30 Навіны культуры.
 17.50 «Гістарычныя канцэрты. Грае А.Рубінштэйн».
 18.35 «Хто мы?». «Спрэчка на заходняй мяжы». Перадача 1-я.
 19.05 «Бінка». Мультисэрыял.
 19.10 «Жыў-быў сабака», «Вясёлая карусэль». Мультифільмы.

19.25 «Тэма». Маст. фільм.
 21.00 Чорны квадрат.
 21.50 «Рго memoia». «Капэла».
 22.05 «Старадаўнія таямніцы». Дак. сэрыял. 1-я сэрыя. «Шлях вікінга».
 23.00 Навіны культуры з Уладзіславам Фляркоўскім.
 23.25 «Мой лёс». Дак. сэрыял. Фільм 11-ы, заключны.
● Эўраспорт
 10.00 Ралі. Чэмпіятат сьвету. Нямецкая. Агляд. Паўтор ад 1 жніўня.
 11.00, 17.00 Футбол. Таварыскія матчы. Паўтор ад 2 жніўня.
 12.00 Футбол. Супэр-кубак Італіі. Нью-Ёрк. Ювэнтус (Турын) — Мілан.
 14.00 Вяляспорт. Кубак сьвету. Гамбург.
 15.00 Футбол. Таварыскія матчы. Паўтор.
 19.00 Футбол. Супэр-кубак Італіі. Нью-Ёрк. Ювэнтус (Турын) — Мілан. Паўтор.
 21.00 Кік-боксынг. Бэлфаст. Паўтор ад 7 чэрвеня.
 22.00 К-1. Сузьветнае Гран-пры. Паўтор ад 5 ліпеня.
 00.30 Бокс. Паўтор ад 10 чэрвеня.
 01.15 Аўтагонкі сэрыі Інды Рэйсынг Ліг. Брукліна.

5 жніўня аўторак

● БТ
 07.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
 07.10, 15.50 «Год Джульеты». Маст. фільм.
 08.35 Уступныя іспыты ў беларускай і расейскай мовах у сярэдніх спецыяльных навуальных установах.
 09.10, 17.15 «Псі-фактар». Сэрыял.
 10.05 Існасьць. Духоўная праграма.
 10.30 «Гаспадары жывёл». Дак. сэрыял.
 10.55 3 вартых даверу крыніц.
 11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
 12.15 Маст. фільм «Летнія ўражаныя аб плянэце Z» («Беларусьфільм»). 1-я і 2-я сэрыі.
 14.40 «Маскі-шоў».
 15.20 «Тры дрыгасекі», «Залатое пёрка». Мультифільмы.
 18.10 Сэрыял «Пяшчотныя гады».
 19.05 Мэлядрама «Рэпэтытар («Беларусьфільм»).

20.40 Калыханка.
 21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
 21.45 Навіны рэгіёну.
 23.15 Сэрыял «Экстрэмальныя гісторыі» (ЗША). 12-я сэрыя «Стыхійныя бедзтвы».
● СТВ
 07.20, 17.55 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты».
 07.30, 13.30, 16.00, 19.30, 22.15 «24 гадзіны».
 07.50, 19.55 «СТВ-спорт».
 08.10, 22.35 «Тэхналегія».
 08.20 Кіно: баявік «У палоне хуткасы». ЗША, 1997.
 10.00 «Сталічны футбол з Уладзімерам Курневым».
 10.30 «Пакуль гарыць сьвечка...».
 11.00, 23.05 «Не спыняйся. Гісторыя папулярнай музыкі». Дак. фільм.
 12.00 Кіно: камэдыя «Дача». СССР, 1973.
 13.50, 18.35 «Што сказаў нябожчык». Тэлесэрыял.
 15.00 «Кібэр-9». Мультисэрыял.
 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультисэрыял.
 16.20 Кіно: камэдыя «Вялікая перамена».

на», 1-я сэрыя.
 18.05 «Добры дзень, доктар!».
 18.20 «Менск і менчукі».
 18.25 «Тэма дня».
 20.05 «Запрашаем паскардзіцца...».
 20.15 «Добры вечар, маленькі...».
 20.25 «Закон і крымінал».
 20.45 Кіно: баявік «Піраты XX стагодзьдзя». СССР, 1979.
 22.45 «Навіны СНД».
 23.55 Кіно: баявік «Галаварэзы». ЗША, 2000.
● АНТ
 08.00, 09.00, 18.00, 20.30, 23.15 Нашы навіны.
 08.05 Тэлеканал «Добрай раніцы».
 09.05, 19.05 «Зямля каханья, зямля надзеі». Сэрыял.
 09.50 «Каралева Марго». Сэрыял.
 10.45 «Жарт за жартам».
 11.15 Дыснэй-клуб: «Кім Пяць-з-плюсам».
 14.25 Камэдыя «Сквапнасьць». ЗША, 1994.
 16.20 Э.Радзінскі. «У Расеі ўсё сакрэт... і ніякай таямніцы». Фільм 2-і.
 17.00 Сэрыял «Ніра Вульф і Арчы Гудвін».

18.10 «Новы дзень». «Азэры-забойцы».
 20.00 Час.
 21.00 «Ня толькі пра футбол». Спартовы агляд.
 21.20 Сэрыял «Шпіёнка».
 22.15 Сэрыял «Хросны бацька».
 23.30 «На футболе».
 00.00 Баявік «Жывая мішэнь». ЗША, 1993.
● РТР
 07.45, 19.55 Сэрыял «Каменская. Зьбег абставінаў».
 08.50 Тэлесэрыял «Цыган».
 10.00, 19.00 Весткі.
 17.50 «Камісар Рэкс». Тэлесэрыял.
 18.50 Весткі. Дзяжурная часць.
 19.30 Мясцовы час. Весткі—Масква.
 19.50 Добрай ночы, дзеці!
 21.00 Дэтэктывы «Марш Турэцкага-2. Абанэнт недасягаліны». 2-я сэрыя.
 22.00 Прэм'ера. «Міты бяз грыфу».
 «Давер і вераломства».
 22.55 Вячэрні сэанс. Маст. фільм «Рай набыты».
● НТВ
 09.00 Сеньня зранку.
 09.20 Надвор'е на заўтра.

09.25 Маст. фільм «Асабістая справа судзьдзі Івановай».
 21.00, 16.00 Сеньня.
 14.35 Сэрыял «Сямнаццаць імяньняў вясны».
 16.25 Сэрыял «Хуткая дапамога-3» (ЗША).
 17.25 Дак. драма «Злачыства і пакараньне». «Сьнеданьне павука».
 18.00 «Сеньня» зь Міхаілам Асокіным.
 18.35, 22.40 Сэрыял «Вуліцы разьбітых літароў».
 19.50 Сэрыял «Крот».
 21.00 «Краіна і сьвет».
 21.30 Сэрыял «Клан Сапрана».
● Культура
 15.10, 22.05 «Старадаўнія таямніцы». Дак. сэрыял. 2-я сэрыя «Мост Цэзара».
 16.05 «Страчаныя шэдэўры». «Сто тысяч сэрэбранікаў». Частка 2-я.
 16.30 «Страсці па Расеі. XX стагодзьдзе». Дак. сэрыял. 5-я і 6-я сэрыі.
 17.30 Навіны культуры.
 17.45 «Гістарычныя канцэрты. Грае А.Рубінштэйн».
 18.35 «Хто мы?». «Спрэчка на заходняй мяжы». Перадача 2-я.
 19.05 «Бінка». Мультисэрыял.

19.10 «Гісторыя пра дзяўчынку, якая наступіла на хлеб». Мультифільм.
 19.20 «Разьвітаньне». Маст. фільм.
 21.25 Ток-шоў «Аркестравая яма».
 23.00 Навіны культуры з Уладзіславам Фляркоўскім.
 23.25 «Выведка, пра якую ведалі нямецкая».
● Эўраспорт
 09.30 Супэргонанчы ўік-энд. Паўтор ад 1 жніўня.
 10.30 Ралі. Чэмпіятат сьвету. Нямецкая. Агляд. Паўтор ад 1 жніўня.
 12.00 Футбол. Таварыскія матчы. Паўтор ад 3 жніўня.
 14.00 Пляжны валебол. Грэцыя. Фінал. Жанчыны. Паўтор ад 17 чэрвеня.
 15.00 Футбол. Супэр-кубак Італіі. Нью-Ёрк. Ювэнтус (Турын) — Мілан. Паўтор ад 4 жніўня.
 17.00 Футбол. Таварыскі матч. Рэал (Мадрыд) — Токіё.
 19.00 Лёгкая атлетыка. «Хто ёсьць хто?».
 19.30 Лёгкая атлетыка. Гран-пры. Стакгольм. Жывая трансляцыя.
 23.00 Бокс. ТВА. Жывая трансляцыя.
 01.15 Бокс. Паўтор ад 24 ліпеня.

6 жніўня серада

● БТ
 07.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
 07.10 «Пінгвіны». Мультифільм.
 07.25, 15.35 Камэдыя «Татавы дочки».
 09.10, 17.15 «Псі-фактар». Сэрыял.
 10.05 «Сьпявай, душа!». Песьні лета.
 10.30 Здароўе. Тэлечасопіс.
 11.00 Сола для дэбютанта. Ганна Хітрык (актрыса).
 11.10 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
 12.15, 18.10 «Пяшчотныя гады». Сэрыял.
 13.10 Маст. фільм «Рэпэтытар» («Беларусьфільм»)
 14.40 «Маскі-шоў».
 15.20 «Блакітнае шчаня». Мультифільм.
 19.05 Драма «Чорны бусел» («Беларусьфільм»)
 20.40 Калыханка.
 21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
 21.45 Навіны рэгіёну.
 23.15 Сэрыял «Экстрэмальныя гісторыі» (ЗША). 13-я сэрыя «Піратэхнікі».

● СТВ
 06.30 «Паўэр рэйндрэкс, ці магутныя рэйндрэкс». Тэлесэрыял.
 06.55, 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультисэрыял.
 07.20, 17.55 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты».
 07.30, 13.30, 16.00, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
 07.50, 19.55 «СТВ-спорт».
 08.00 «Сьнеданьне з Інай Афанасьвай».
 08.05 «Менск і менчукі».
 08.10, 22.50 «Тэхналегія».
 08.20 Кіно: баявік «Піраты XX стагодзьдзя». СССР, 1979.
 9.50 «Запрашаем паскардзіцца».
 10.00, 20.30 «Аўтапанарама».
 10.15, 23.20 «Не спыняйся. Гісторыя папулярнай музыкі». Дак. фільм.
 11.05 «Куміры».
 11.25 «Вар'яцкі сьвет». Дак. фільм.
 12.00 «Віно каханья». Сэрыял.
 12.55 «Народ супраць». Тэлегульня.
 13.50, 18.35 «Што сказаў нябожчык». Тэлесэрыял.
 15.00 «Кібэр-9». Мультисэрыял.
 16.20 Кіно: камэдыя «Вялікая перамена», 2-я сэрыя.

18.05 «Плянэта людзей».
 18.20 Дак. фільм «Верую».
 20.20 «Добры вечар, маленькі...».
 20.45 Кіно: баявік «Турбулентнасьць: страх палёту». ЗША, 2000.
 23.05 «Навіны СНД».
 00.15 «Ілюзіён»: драма «Езавэль». ЗША, 1938.
● АНТ
 08.00, 09.00, 18.00, 20.30, 22.55 Нашы навіны.
 08.05 Тэлеканал «Добрай раніцы».
 09.05, 19.00 «Зямля каханья, зямля надзеі». Сэрыял.
 09.50 «Ня толькі пра футбол». Спартовы агляд.
 10.10 «Каралева Марго». Сэрыял. Заклучная сэрыя.
 11.05 «Куміры».
 11.30 Дыснэй-клуб: «Цуды на віражах».
 15.05 Дэтэктывы «Забойства ў старым стылі». ЗША.
 16.20 Э.Радзінскі. «У Расеі ўсё сакрэт... і ніякай таямніцы». Фільм 3-і.
 17.00 Сэрыял «Ніра Вульф і Арчы Гудвін».
 18.10 Сьмехапанарама.
 20.00 Час.

21.00 Сэрыял «Шпіёнка».
 21.55 Сэрыял «Хросны бацька».
 23.10 Драма «Дзень саранчы». ЗША.
● РТР
 07.45 Сэрыял «Каменская. Зьбег абставінаў».
 08.50 Тэлесэрыял «Цыган».
 10.00, 19.00 Весткі.
 17.50 «Камісар Рэкс». Тэлесэрыял.
 18.50 Весткі. Дзяжурная часць.
 19.30 Мясцовы час. Весткі-Масква.
 19.50 Добрай ночы, дзеці!
 19.55 Сэрыял «Каменская. Гульня на чужым полі». 1-я сэрыя.
 21.00 Дэтэктывы «Марш Турэцкага-2. Змова генэралаў». 1-я сэрыя.
 22.00 Прэм'ера. «Міты бяз грыфу».
 «Выпадковая размова».
 22.55 Вячэрні сэанс. Маст. фільм «Нумар «люкс» для генэрала зь дзяўчынкай». 1991.
● НТВ
 09.00 Сеньня зранку.
 09.20 Надвор'е на заўтра.
 09.25 Камэдыя «Сустрэнемся на Таіці».
 11.00, 16.00 Сеньня.
 14.35 Сэрыял «Сямнаццаць імяньняў вясны».

16.25 Сэрыял «Хуткая дапамога-3» (ЗША).
 17.25 Шчырае прызнаньне.
 18.00 «Сеньня» зь Міхаілам Асокіным.
 18.35, 22.40 Сэрыял «Вуліцы разьбітых літароў».
 19.50 Сэрыял «Крот».
 21.00 «Краіна і сьвет».
 21.30 Сэрыял «Клан Сапрана».
● Культура
 15.10, 22.05 «Старадаўнія таямніцы». Дак. сэрыял (Вялікабрытанія, 1999).
 3-я сэрыя «Кіпцюр».
 16.05 «Страчаныя шэдэўры». «Графскае дабро».
 16.35 «Будучае мінулае». Дак. фільм.
 17.30 Навіны культуры.
 17.50 «Гістарычныя канцэрты. Грае А.Рубінштэйн».
 18.20 «Хто мы?». «Спрэчка на заходняй мяжы». Перадача 3-я.
 18.50 «Бінка». Мультисэрыял (Вялікабрытанія, 2001).
 19.00 «Восень». Маст. фільм.
 20.30 «XX стагодзьдзе. Выбранае».
 «Нехрэстаматыіныя партрэты».
 21.10 Ток-шоў «Школа зласлоўя».

23.00 Навіны культуры з Уладзіславам Фляркоўскім.
 23.25 «Выведка, пра якую ведалі нямецкая».
● Эўраспорт
 09.30 Экстрэмальныя віды спорту. Паўтор ад 2 жніўня.
 10.30, 17.00 Лёгкая атлетыка. Гран-пры. Стакгольм. Паўтор ад 5 жніўня.
 12.30, 16.30 Лёгкая атлетыка. «Хто ёсьць хто?». Паўтор ад 5 жніўня.
 13.30 Пляжны валебол. Намеччына. Фінал. Жанчыны. Паўтор ад 28 чэрвеня.
 14.30 Футбол. Таварыскі матч. Рэал (Мадрыд) — Токіё. Паўтор ад 5 жніўня.
 19.30 Алімпійскі часопіс. Паўтор.
 20.00 Гольф. US PGA. Б'юік Оўлэн. Спэцагляд.
 21.00 Конны спорт. Кубак нацыі. Будапэшт.
 22.00 Конны спорт. Сантандэр.
 23.15 Футбол. Таварыскі матч. Спортынг (Партугалія) — Манчэстэр Юнайтэд (Англія). Паўтор ад 6 жніўня.
 01.30 Прыгоды на прыродзе. Паўтор.
 02.00 Ветразевы спорт.

7 жніўня чацьвер

● БТ
 07.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
 07.10 «Як шчаня вучылася плаваць». Мультифільм.
 07.15, 15.45 Камэдыя «Індзеец у горадзе».
 08.45 Уступныя іспыты ў беларускай і расейскай мовах у вышэйшых навуальных установах.
 09.10, 17.15 «Псі-фактар». Сэрыял.
 10.05 Сьвятны Беларусі. «Каложа, Барысаглебская царква».
 10.30 Лёс чалавека.
 10.55 Музіям. «Выданыні Францыска Скарыны».
 11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
 12.15, 18.10 «Пяшчотныя гады». Сэрыял.
 13.05 Ю.Гарабэц і Б.Няўзораў у сацыяльнай драме «Чорны бусел» («Беларусьфільм»)
 14.40 «Маскі-шоў».
 15.20 «Францішак», «Пудзель». Мультифільмы.

фільмы.
 19.00 Камэдыя «Сябры ў горы» (ЗША).
 20.40 Калыханка.
 21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
 21.45 Навіны рэгіёну.
 23.15 Сэрыял «Экстрэмальныя гісторыі» (ЗША). 14-я сэрыя «Цуды прыроды».
● СТВ
 06.30 «Паўэр рэйндрэкс, ці магутныя рэйндрэкс». Тэлесэрыял.
 06.55, 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультисэрыял.
 07.20, 17.55 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты».
 07.30, 13.30, 16.00, 19.30, 22.20 «24 гадзіны».
 07.50, 19.55 «СТВ-спорт».
 08.00 «Тэма дня».
 08.10, 22.40 «Тэхналегія».
 08.20 Кіно: баявік «Турбулентнасьць: страх палёту». ЗША, 2000.
 10.05 «Партрэт у інтэр'еры».
 10.20 «Дыялёг з усім сьветам»: «Шукальнікі золата». Дээнік экспэдыцыі ў рэальным часе. 11-я, 12-я сэрыі.
 11.10 «Фільм, фільм, фільм».
 11.25 «Вар'яцкі сьвет». Дак. фільм.
 12.00 «Віно каханья». Сэрыял.

12.55 «Народ супраць». Тэлегульня.
 13.50 «Што сказаў нябожчык». Тэлесэрыял.
 15.00 «Кібэр-9». Мультисэрыял.
 16.20 Кіно: камэдыя «Вялікая перамена», 3-я сэрыя.
 18.05 «Тэатральныя гісторыі».
 18.20 «Рамонт».
 18.35 «Каменская. Зьбег абставінаў». Тэлесэрыял. 1-я сэрыя.
 20.10 «Добры вечар, маленькі...».
 20.25 «Фільм, фільм, фільм».
 20.40 Кіно: баявік «Турбулентнасьць: цяжкі мэтал».
 22.50 «Навіны СНД».
 23.05 «Залатая дзясятка Беларускай оперы».
 23.40 Кіно: баявік «Палкаводцы-3000». ЗША, 1988.
● АНТ
 08.00, 09.00, 18.00, 20.30, 22.55 Нашы навіны.
 08.05 Тэлеканал «Добрай раніцы».
 09.05, 19.00 «Зямля каханья, зямля надзеі». Сэрыял.
 09.50 Баявік «Аляксандар Вялікі». ЗША, 1956.
 10.45 Сьмехапанарама.
 11.15 Дыснэй-клуб: «Баз і яго каман-да».

да».
 15.05 Камэдыя «Надзейныя лапы».
 16.20 Э.Радзінскі. «У Расеі ўсё сакрэт... і ніякай таямніцы». Фільм 4-ы.
 17.00 Сэрыял «Ніра Вульф і Арчы Гудвін».
 18.10 «Жарт за жартам».
 20.00 Час.
 21.00 Сэрыял «Шпіёнка».
 21.55 Сэрыял «Хросны бацька».
 23.10 Трылер «Сьвято ў цэмыры». ЗША, 1992.
● РТР
 07.45, 19.55 Сэрыял «Каменская. Гульня на чужым полі».
 08.50 Тэлесэрыял «Цыган».
 10.00, 19.00 Весткі.
 17.50 «Камісар Рэкс». Тэлесэрыял.
 18.50 Весткі. Дзяжурная часць.
 19.30 Мясцовы час. Весткі-Масква.
 19.50 Добрай ночы, дзеці!
 21.00 Дэтэктывы «Марш Турэцкага-2. Змова генэралаў». 2-я сэрыя.

8 жніўня ПЯТНІЦА

● БТ

07.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны. 07.10 «Чароўнае колца». Мультифільм. 07.30, 15.45 Мэлядрама «Няньчын блюз».

рыі» (ЗША). 15-я сэр'я «Цуды мэдыцыны». ● СТВ 06.30 «Паўэр рэйнджэрс, ці магутны рэйнджэры». Тэлесэрыял.

на», 4-я сэр'я. 18.05 «Філярманічны тыдзень». 18.10 «Сьвецкая хроніка».

22.05 «Залаты Грамафон». 23.20 Камэдыя «Паліцэйская акадэмія: Заданьне — Маямі-Біч».

ням. 18.35 Сэрыял «Вуліцы разьбітых ліхтароў». 19.35 Залатая калекцыя. Камэдыя «Супэршпіён» (ЗША).

вам Фляркоўскім. 23.25 «Выведка, пра якую ведалі нямногія...». ● Эўраспорт 09.30 Ралі. Фінляндыя. Паўтор ад 7 жніўня.

9 жніўня субота

● БТ

07.00, 12.00, 15.00 Навіны. 07.15 «Крыс Каларада». Мультисэрыял. Заключная сэр'я.

17.10 «Гісторыя Ўласа, абібока і гультая». Мультифільм. 17.20 Маст. фільм «Сон дзядзькі».

«Звалка». Дак. фільм. 16.00 «Клюб «Белы папугай». Найлепшае.

18.10 Маст. фільм «Копі цара Салямона». 20.00 Час. 20.55 Канцэртная праграма «Кубак гумару».

страху». 12.05 «Сямнаццаць імгненьняў вясны — праз 30 гадоў». Фільм Леаніда Парфёнава.

фільм. 20.30 «Вялікія раманы ХХ стагодзьдзя». 21.00 Навіны культуры.

10 жніўня нядзеля

● БТ

07.00, 12.00, 15.00 Навіны. 07.15 «Трышчан ды Іжота». Мультисэрыял. 1-я сэр'я.

10.55 «Сьвецкая хроніка». 11.05 «Арт-экспрэс». 11.20 «Запрашаем паскардзіцца...».

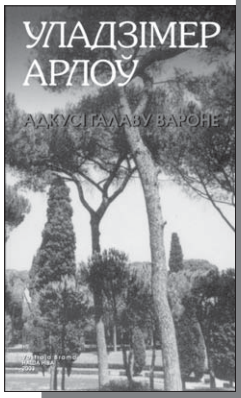
15.55 Пакой сьмеху. 16.55 Маст. фільм «Прыватны дэтэктыў». 19.20 Баявік «Вяртаньне Тытаніка», 1999.

11.45 Скачкі на лыжах з трампліну. Гран-пры. Гінтэрцартэн. Паўтор ад 9 жніўня.

Чэмпіянаты на БТ

Першы нацыянальны тэлеканал атрымаў правы на трансляцыю аж чатырох чэмпіянатаў сьвету.

піянат па спартовай гімнастыцы з Анагайму, 23—31 жніўня можна будзе пабачыць змаганьне найлепшых легкаатлетаў сьвету ў Парыжы, а 28—31 — чэмпіятат па акадэмічным веславаньні (Італія). Спадзяемся, па-беларуску.

Адкусі галаву вароне

У сэр'і «Вострая Брама» віленскага выдавецтва «Наша Ніва» выйшла новая кніга — зборнік падарожных эсаў Уладзімера Арлоў «Адкусі галаву вароне».

НОВАЯ КНИГА ВЫДАВЕЦТВА «НАША НИВА»

Біскуп Прагі ў Рэдакцыі «НН»

Ня мінулым тыдні ў Беларусі пабываў каталіцкі біскуп Прагі Вацлаў Малы. Ён, папечнік Вацлава Гавэла ў дысыдэнцкім руху, адзін з маральных аўтарытэтаў сваёй краіны, прыехаў у Беларусь, паводле ягоных словаў, «як чалавек добрай волі, каб вас падтрымаць, бо чуў, што ў вас тут кепска». Здарылася гэта якраз у той час, калі ў сэнсе Чэхіі быў створаны клуб «За свабодную Беларусь», у які ўвайшоў і старшыня Сэнату Пэтэр Пітгард. Ганаровым кіраўніком клубу пагадзіўся стаць Вацлаў Гавэл. Акрамя сустрэчаў з прадстаўнікамі Касьцёлу і праваабарончых арганізацый біскуп Малы наведаў і рэдакцыю «НН».

«НН»: Калі параўноўваць нашу краіну з Чэхіяй, з разьвіццём яе дэмакратычнага руху, на якім этапе мы цяпер знаходзімся?

Вацлаў Малы: Калі я ехаў у Менск, чакаў, што ўсё будзе выглядаць нашмат горш. Так, культура тут трохі іншая, чым у нас. Нават па архітэктуры можна сказаць, што вы тут жылі ў іншай абстаноўцы, чым мы падчас камунізму. Мне падаецца, што людзі ў вас сумныя, некамунікабельныя, не ўсьміхаюцца. Я адчуваю тут нейкую тугу, прыгнечанасьць. Што мяне здзівіла, дык гэта адсутнасьць турыстаў. Тут ёсьць нейкае пачуцьцё ізаляцыі ад іншага сьвету.

Але што да абстаноўкі ў Беларусі, дык яе можна параўнаць з сытуацыяй у Чэхаславакіі ў сярэдзіне ці пры канцы 80-х. Хоць сыстэма ў вас нашмат больш складаная, чым сыстэма канца 80-х у нас. У нас рэпрэсіі былі адкрытыя, да апошняга моманту не было незалежнай культуры, ніводнай незалежнай газэты. Для гледача званку нашмат цяжэй зразумець сытуацыю. Бо, калі чалавек захоча, ён можа тут знайсці незалежныя газэты. Розныя цэнтры па правах чалавека маюць свае офісы. У 80-х у нас нічога падобнага не

было. Напрыклад, «Хартыі'77» ніколі ня мела офісу. Рэпрэсіі з боку ўлады ў Беларусі нашмат больш складаныя і нават разумнейшыя, чым былі ў нас. Я б нават не скажаў, што гэта таталітарная сыстэма. Гэта нейкая дзіўная дыктатура, у якой шмат дзіраў.

«НН»: Як Вы ацэньваеце перспэктывы Беларусі ў справе ўваходжання ў Эўразьвяз?

В.М.: Я не прарок, але скажу, што далучэньне Беларусі да Эўразьвязу — гэта яшчэ даўгі шлях. Бо ў Эўразьвязу цяпер шмат клопату з тымі краінамі, якія нядаўна ў яго ўвайшлі. А яшчэ ёсьць Баўгарыя і Румынія, эканамічныя паказьнікі якіх вельмі кепскія. Мне падаецца, што Расея ўжо пагадзілася з стратай Прыбалтыкі. Можа, яна пагодзіцца «згубіць» і Беларусь?.. Сёньня існуе праблема не ўступленьня ў Эўразьвяз, а таго, каб Эўропа ўспрымала Беларусь як незалежную, сувэрэнную краіну.

«НН»: У першай палове 90-х была папулярная ідэя аб'яднаньня краінаў Цэнтральнай Эўропы. Але пасля яна загасла. На Вашу думку, чаму яна аказалася нежыццязольнай?

В.М.: Я думаю, гэта была добрая, правільная ідэя. Я думаю, што нават пасля ўступленьня ў Эўразьвяз гэтая ідэя, сярэднеэўрапейская, не зьнікае. Заходняя Эўропа будзе нас успрымаць як адзін блёк, бо яны прагматыкі. Для іх самая цікавая Польшча. А ў нас больш магчымасьцей абараніць свае інтарэсы не як адна краіна, а як аб'яднаньне некалькіх. Па-другое, у нас ёсьць досвед жыцьця пад таталітарным рэжымам. У маладых людзей гэтага няма, але ў старэйшых пакаленьняў ёсьць. Я часта езьдзіў на Захад і ведаю, як цяжка там растлумачыць людзям, які ў нас досвед. Мы добра апранутыя, у нас усё добра ў эканамічных параметрах. І на Захадзе пытаюцца: чаго ж вам бракуе? Ім ніколі не зразумець мэнталітэту, у якім мы 40 гадоў жылі. Таксама і праз гэта супраца Сярэдняй Эўропы вельмі важная. Па-трэцяе, народы Сярэдняй Эўропы могуць лепш зразумець праблемы й сьветапогляд краінаў былога СССР, чым французы ці ангельцы. У нас ня толькі блізкія мовы, але й супольны досвед барацьбы з таталітарным рэжымам. Нельга, каб сытуацыя зьмянялася да восі Бэрлін—Масква альбо Парыж—Масква. Пра нас у такой восі заўсёды будуць забываць. Гэта яшчэ адна прычына, чаму я думаю, што трэба падтрымліваць ідэю Сярэдняй Эўропы. Гэта не шавінізм, не мэсіянізм, але прагматызм.

«НН»: Краіны цэнтру Эўропы нарэшце зьяднана падтрымка Амэрыкі ў вайне ў Іраку.

В.М.: З гэтым якраз-такі я не пагаджаюся. Мяне не пераканалі прычыны агрэсіі. Вядома, Хусэйн быў жорсткім дыктатарам, але ў мяне ёсьць падозраньні, што ў вайны

былі эканамічныя прычыны, якія датычылі нафты. І што там пытаньне сфэры ўплыву. Пытаньне, напрыклад, — чаму ЗША ня ціснуць на Саудаўскую Арабію, дзе таксама парушаюцца правы чалавека? Чаму яны дапускаюць, што Лібан застаецца калёніямі Сірыі? Чаму яны дапускаюць забойствы ў Афганістані, Конга, Судане? Я не хачу, каб ЗША былі сусьветным паліцыянтам. Я ня супраць Амэрыкі, але ў Іраку не была знойдзена зброя масавага зьнішчэньня. Пытаньне — чаму ЗША ня ціснуць больш на Пакістан, дзе ёсьць фундаменталізм, ядзерная зброя? Палітыка ЗША на Блізкім Усходзе мяне ня вельмі пераконвае.

«НН»: Якую ролю адыгрывае Касьцёл у сёньняшняй Чэхіі?

В.М.: Сытуацыя ня простая. Паміж грамадзтвам і Касьцёлам існуе пэўны недавер, шмат забабонаў, страх. У Чэхіі да гэтага часу не ўдалося ўкласьці дамову паміж дзяржавай і Касьцёлам. Бо ўсе ўрады адклалі вырашэньне гэтай справы на будучае. Яны добра ведаюць, што грамадзтва ня будзе ціснуць на ўрад у гэтай справе.

У той жа час застаецца ў нас такая традыцыя: ад дзвярэй пакою, дзе захоўваюцца скарбы чэскіх каралёў, ёсьць сем ключоў. Скарбы гэтыя —

Вацлаў Малы — рыма-каталіцкі біскуп, дэкан катэдральнага сабору Сьв. Віта ў Празе. У 1970—80-я браў актыўны ўдзел у дысыдэнцкім руху, быў падпісантам «Хартыі'77». Пасля перамогі «аксамітнай рэвалюцыі» прысьвяціў сябе душпастырскай дзейнасьці. Летась ён наведаў Чачэнію, якая пакінула ў яго самыя страшныя ўражаньні за ўсё жыцьцё, а разбураны Грозны Вацлаў Малы параўноўвае з Апакаліпсысам. Біскуп зьяўляецца адным з сямёх захавальнікаў ключоў ад Кароннага пакою сабору Сьв. Віта, дзе знаходзяцца кляноды чэскіх каралёў (сярод іншых захавальнікаў — прэзыдэнт, прэм'ер, мэр Прагі, арцыбіскуп ды інш.). Традыцыйная цырымонія адкрыцьця пакою сымбалізуе еднасьць духоўных і сьвецкіх уладаў Чэхіі.

некалькіх рэчаў, сымболіку якіх чэхі разумеюць, альбо, як мы кажам, «чуюць». Гэтыя сем ключоў перахоўваюць некалькі прадстаўнікоў улады і Касьцёлу. Такая традыцыя яднае сьвецкія і царкоўныя колы. Цырыманія паказу гэтых скарбаў мусіць нагадваць, што ёсьць улада ня толькі сьвецкая, але і духоўная. Няма ніякай улады абсалютнай. Гэта важна зразумець.

«НН»: Пасля рэвалюцыі ў Вас быў шанец пайсьці ва ўладу. Вы яго не скарысталі. Не шкадуеце?

В.М.: Гэта была вялікая спакуса. Я быў першым прэсакратаром «Грамадзянскага форуму». Але калі пачалі вы-

рашацца пытаньні ўлады, я як каталіцкі сьвятар не хацеў у гэтым удзельнічаць. Таму й выйшаў з «Грамадзянскага форуму» празь дзесяць дзён пасля перамогі. Ні біскуп, ні сьбэндз не павінны быць сябрамі нейкай партыі. Яны мусіць заўсёды заставацца незалежнымі. Але гэта ня значыць, што я перастаў цікавіцца палітыкай. Наадварот, стараюся, каб і вернікі цікавіліся важнымі пытаньнямі жыцьця краіны. Я гавару людзям, што яны павінны быць ня толькі вернікамі, але і адказнымі грамадзянамі.

Запісалі Зьміцер Дзяззенка і Сяргей Ёрш

СПРЭЧНЫ ВОДГУК

Wirtschaftsraum для Нямеччыны

Ня ведаю, ці было гэта запланава-на, але выйшла няблага: у нумары «НН» за 25 ліпеня на адной старонцы зьмешчана гутарка зь нямецкім палітолягам Аляксандрам Парам, а на другой — інфармацыя пра злыбеды лужыцкіх сэрбаў. І ў той самы дзень у «Народнай Волі» — артыкул пра гаспадарчыя праблемы Нямеччыны. Ёсьць што пачытаць, параўнаць, над чым падумаць.

Цікава, што «НН» лічыць сп.Пара «галоўным экспертам» па Беларусі, Расеі і Украіне. Але, каб быць экспертам, трэба ведаць мову і гісторыю тае краіны, пра якую трактуеш у сваіх тэкстах. Сп.Пар ані мовы нашае, ані гісторыі ня ведае.

Сп.Пар кажа, што «ў Расеі ідзе дэмакратычны працэс», а ў наступнай калёнцы мы чытаем пра «аўтарытарныя тэндэнцыі ў Расеі». Дык што

дзеяцца насамрэч? У Расеі, як і ў Беларусі, адбываецца контррэвалюцыя, толькі ціхая, паўзучая, без рэфэрэндумаў і пабоішчаў на вуліцах. Але самае дзіўнае, што Расея, краіна з аўтарытарнымі тэндэнцыямі, «зацікаўленая ў дэмакратызацыі Беларусі». Гэта нешта новае ў паліталёгіі: аўтакратыя рупіцца пра дэмакратыю.

Сп.Пар і тыя, хто за ім, хочуць, каб ЗША ўзгадналі сваю палітыку ва Ўсходняй Эўропе з Эўразьвязам і нават спрабуюць запэўніць нас, што «мэты ЭЗ не разыходзяцца з мэтамі амэрыканцаў». Але ж лексыка сп.Пара («Эўропа будзе расхлёбваць») выдае раздражнёнасьць з прычыны амэрыканскае прысутнасьці ў Цэнтральнай Эўропе.

Афіцыйную Нямеччыну і Францыю раздражняе, што «іншае бачаньне

Эўропы» мае Італія». Сп. Пар кпіць: «Гэта нешта абсалютна сьвежае, калі італьянскі палітык гаворыць пра будучую Вялікую Эўропу». Калі пра Вялікую Эўропу гаворыць немец, чытаем у падтэксьце, — гэта нармальна, калі італьянец — гэта ненармальна, бо ад такіх размоваў патыхае амэрыканшчынаю.

Нямеччына хацела б разам з Францыяй «заяцьца кансалідацыяй Новай Эўропы». Чаму б ім не «папрабаваць ад Польшчы і ад балтыйскіх краінаў» забыцца на ўрокі гісторыі і крыўды, учыненыя ім Расеяй, і весьці ў дачыненні да Масквы палітыку, выгадную Бэрліну і Парыжу?

У чым сутнасьць новае нямецкае Ostpolitik? Немцы хочуць выкарыстаць прыродныя рэсурсы Расеі. Вось чаму яны зьбіраюцца «папрабаваць ад Польшчы і ад балтыйскіх краінаў»

новае ўсходняе палітыкі. Што тычыцца Беларусі, дык Лукашэнкаў рэжым для іх непрыемны толькі таму, што ён ня хоча адкрыць беларускую эканамічную прастору для нямецкага капіталу, гарантаваць недатыкальнасьць уласнасьці, вываз прыбыткаў ці значнае часткі іх. А ці дэмакратычны гэты рэжым — справа трэцяя. У гэтай сувязі сп.Пара вельмі цешыць офісу, але я няк не згадаю, каб што пра тую працу ўвогуле чытаў. І дарма Лукашэнка не пускае нямецкага капіталу ў Беларусь: Нямеччына папрабаваць ад яго дэмакратыі ня будзе, і ягоным інтэграцыйскім памкненьням не перашкаджаць. Ужо і панятка для беларускага рэжыму прыдумалі

— «мяккая дыктатура» (людзей б'юць, але не забіваюць; людзі зьнікаюць, але няшмат).

Галоўная перашкода для Нямеччыны ў нашым рэгіёне — амэрыканцы. Па-першае, магутныя эканамічныя канкурэнты. Па-другое, народы Цэнтральнае Эўропы выдатна ведаюць тое, чаго ня ведае сп.Пар: Расея заўсёды збліжаецца з Эўропаю ці часткаю яе, калі ёй патрэбны новыя тэхналогіі. Аднавіўшы вайскова-прамысловы патэнцыял, яна робіцца небясьпечнаю для заходніх суседзяў. Па-трэцяе, ведаюць, што Нямеччына і пагатоў Францыя не абараняць іх ад расейскага мядзведзя. Па-чацьвёртае, Цэнтральная Эўропа памятае, што не Нямеччына і ня Францыя прынеслі ёй вызваленьне ад камунізму.

Анатоль Сідарэвіч

Паміж небам і зямлёй

Пачалося жніво. Раённае «Адзінства» застракацела паведамленьямі зь месцаў бітваў за ўраджай. Усе бегуць, мітусяцца, перажываюць. «Уборачная» дакацілася і да майго калгасу «Бродаўка». Барысаўшчына ніколі не вылучалася асаблівай ураджайнасцю, а «Бродаўка» і тым болей. Летась мы займалі месца пры канцы, як па колькасьці збожжа, так і па ўраджайнасці, апыраджаючы хіба што калгас «Чырвонапартызанскі», сёлета на афіцыйным узроўні прызнаны банкрутам, — пра тое нават быў рэпартаж на АНТ.

Камбайнаў у «Бродаўцы» нямнога, дый тыя ня новыя. Зерне высыпаецца з бункераў, але на тое ніхто не зьвяртае ўвагі. Пры такім раскладзе цяжка будзе пераадолець паказьнік 10—15 ц/га. (Гэта пры той умове, калі дапамогуць суседнія гаспадаркі.) З кожным годам плошчы пасаваў зьмяншаюцца — у калгасе засталіся лічаныя людзі, і каб не пэнсійнага веку аграном, невядома, што зь ім было б наагул.

За ўборачнай рупліва сочыць 14-гадовы жыхар Менску Алег Заяц, які бавіць свае вакацыі ў вёсцы Старое Янчына. Яму, відаць, нікому баліць за калгас. Чатыры гады таму Алег, убачыўшы па тэлевізіі, як Лукашэнка падарылі мадэлі камбайнаў «Палесье» і «Бізон», напісаў ліст да прэзыдэнта з просьбай падарыць і яму такія «цацкі». У сельсавет прыйшоў адказ з Адміністрацыі. Ён утрымліваў прыкладна такія тэзі: «Мы радыя, што ёсьце яшчэ такія людзі, якім неабякавая сельская гаспадарка... Але, на жаль, дадзе-

IREX-PROMEDIA

ня мадэлі былі вырабленыя для Аляксандра Лукашэнка ў адзінкавым выглядзе... Спадзяемся, што твая зацікаўленасьць сельскай гаспадаркай дазволіць табе зрабіць правільны выбар...» Пасьля старшыньцы сельсавету прыйшлося несалодка — выклікалі то ў райвыканкам, то яшчэ куды. Маўляў, чаго дзіцяці ў жыцьці не хапае.

Дарэчы, чаму калгас завецца

«Бродаўка», а не «Кастрыца», калі адміністрацыйны цэнтар знаходзіцца ў маёй вёсцы? Ходзіць такое гурмарыстнае меркаваньне. Недзе ў 50-я старшынька калгасу Зося Ласоўская на адной з разнарадак кінула фразу, якая пазней стане ці ня культавай: «П...п Кастрыцкаму калхозу». Даўна няма Зосі, а фраза ўсё яшчэ ходзіць у людзях. Вось і калгас завецца «Бродаўка», каб пазьбегнуць

непрывабных асацыяцыяў.

І ўсё адно ён ледзьве ліпіць. У гаспадарцы засталася ўсяго некалькі трактарыстаў. Бо зарабіць грошай у калгасе немагчыма: увесь час плаціць з затрымкаю ў некалькі месяцаў. Хтосьці едзе на заробкі ў Барысаў, іншыя працуюць у лесе, дзе можна атрымаць невялікі грош. Зрэшты, адзін з нядаўніх старшыняў здолеў гэта зрабіць і ў калгасе:

абяцаў падняць гаспадарку, своечасова разьлічвацца з працоўнымі, гаварыў, што мае нейкія сувязі з цэхамі. А ўрэшце, папрацаваўшы з тыдзень, узяў зь бюджэту калгасу мільён рублёў, якія нібыта паспеў тут зарабіць, і з спакойнай душой звольніўся. Не спрачаюся — грошы невялікія, але ж дай ты іх людзям, якім заробак калі і аддавалі, дык прадуктамі. Тады і пайшла па вёсцы покаянка: старшынем калгасу можа быць кожны, галоўнае — сказаць, што ёсьце сувязі з цэхамі, а ўжо пасля рабі што хочаш.

Нядаўна прайшоў да фэрмы па грыбы, бо тут растуць шампіньёны, дык напароўся на шкідатнай худобіны. Адзін, бо астатнія ў бліжнім лесе. Летам у ім немагчыма зьбіраць ягады: стаіць надзвычайны смурод.

Мэханічнага стану, які існаваў яшчэ некалькі гадоў таму, ужо няма. Спачатку мясцовыя вынаходнікі павыкручвалі з таго, што заставалася, больш-менш патрэбныя дэталі. А гэтай вясной здалі ў мэталалом тое, што засталася. На стане зусім ня стала жалеззя, таму ён і выглядае пустынным. Хоць, зрэшты, не, сёлета моладзь у ранейшай майстэрні зрабіла плячоўку для гульні ў баскетбол. Значыць, перспэктыва ў вёсцы будзе.

Відавочна, калгас «Бродаўка» дажывае апошнія дні. Людзям, дарэчы, бяз розьніцы, ці яго расфармуюць па іншых гаспадарках, ці аддадуць фэрмэру, хоць нашаму, хоць замежніку, — абы зямля не пуставала. Вось галоўны прынцып сёньняшняй вёскі.

Зьміцер Панкавец, Кастрыца

Крэсла для старшыні

У Аршанскім раёне дзеля рэзкага зьніжэньня вытворчасці сельскагаспадарчай прадукцыі працягваюцца «чысткі» кіраўнікоў. Толькі ў апошні час за вялікую запазычанасьць у заробках ды іншыя недагледы ў працы зьнятыя з пасадаў дырэктар саўгасу «Дняпро» і старшыня калгасу «Чырвонае аб'яднаньне». Незайздросны лёс чакае яшчэ некалькіх кіраўнікоў адсталых гаспадарак. Але кадравыя ператрасы праблемаў не вырашаюць. Гаспадаркі з кожным месяцам усё больш бядаюць. Дайшло да таго, што ў некаторых няма нават сродкаў, каб набыць крэсла ў кан-

тэру. Старшыня райвыканкаму параіў з трыбуны: можна здаць карову на мясакамбінат і на атрыманыя грошы купіць крэсла для старшыні. Толькі ці хопіць кароваў, каб вырашыць усе праблемы?

У цэрквах дарагоўля

Вернікі, якія сабраліся ў аршанскіх праваслаўных храмах на дзень памінаньня памерлых, былі непрыемна здзіўленыя, калі даведліся, што кошт абраду памінаньня ўзрос адрозна зь дзвюх да пяці тысячаў рублёў. Шмат якія вернікі, а гэта звычайна пэнсіянеры ды маламаёмасныя, пайшлі з храмаў, так і не памянуўшы памерлых прод-

АНАТОЛЬ КЛІШЧУК

каў. Ніякіх тлумачэньняў ад служкаў яны не пачулі. Пакрыўджаныя вернікі скардзіліся ў мясцовыя органы ўлады

ды дзяржаўную прэсу. Дарэчы, нятаньня й кошты на іншыя царкоўныя абрады (цэннікі вывешаныя ў храмах, як у цырульнях): вячаньне каштуе 40 тыс., хрышчэньне — 25 тыс., адпяваньне — 30—45 тыс.

Яўген Жарнасек, Ворша

Сэрвач пахне тухлізнаю

Ад вялікіх дажджоў вада ў нашай Сэрвачы паднялася была мэтра на паўтара. Там, дзе было па калена, зрабілася ледзь не з галавою. А плынь такая, што на нагах ня ўстоіш. Во, думалі, наплаваемя сёлета! Але тыя проліўні ўсё і сапсавалі: разьдзьмуўшыся, рака заліла балоты недзе ў Глы-

бокім ці Докшыцкім раёнах і «прыхапіла» адтуль стаячую ваду. Эфэкт быў трагічны: скрозь паўсплывала ўверх брухам рыба (дзе-нідзе яе лавілі ды елі). Прыяжджалі экалягі зь Мядзелу і зь Менску, зрабілі аналізы і высветлілі, што рыба папросту задыхаецца: у балотнай вадзе мала кіслароду. А больш ніякіх атрутных рэчываў у рацэ ня выяўлена. Але купацца пакуль усё адно брыдкавата: вада сьмярдзіць тухлізнаю. Не шанцуе Сэрвачы: гадоў з адзінаццаць таму непадалёк ад яе адбылася аварыя прадуктаправоду і ў раку выліліся тоны сальаркі — таксама рыба мерла і купацца не было як. Але тады лета было не такое гарачае. А ад сёлетняй духаты часам хоць ты ў студню хавайся.

Вацлаў Зьвяруга, Будслаў

Doktarka-maniuka

Baranavickaja kabieta žviarūnalia ū veneryčny dyspanser na pravierku. Analizy ničoha nia vyjavili. Adnak chitraja doktarka, daviedaūšysia niejkija padrabiaznašci, zrazumiela, što

pacientka budzie maišac. I skazala kabiecie, byssam či taja chvoraja na niepryhožuju chvarobu. Za «lekavañnie» i ananimašc zapatrabavala 100 dalaraū. Nieviadama, jak jana tam «lekavala», tolki praz peūny čas klientka pačala niešta padazravač... Doktarku zatrymali milicijanty, raspačataja kryminalnaja sprava.

Ruslan Raviaka, Baranavičy

У Пінску на пікеце

25 ліпеня ў Пінску быў пікет, прысьвечаны дзевяцігодзьдню знаходжаньня ва ўладзе прэзыдэнта. Пікет прайшоў без эксцэсаў, міліцыянты зычліва віталіся з удзельнікамі, мерапрыемства здымаў мясцовы тэлеканал. Нечаканай была рэакцыя людзей, звычайна яны абьякава крочылі па сваіх справах, а гэтым разам падыходзілі, выказвалі падтрымку. Асабліва ўразіў адзін пінчук, якому налічылі вялізную суму падаткаў на будынак: ён проста перад тэлекамерай парваў паперы з падатковай.

Васіль Мацкевіч, Пінск

Адчыняйце прыватныя бібліятэкі

КАЛЖА АРЦЫМА ЛІВЫ

Ад падпіскі на незалежныя выданьні адмовіліся ў другім паўгодзьдзі бібліятэкі Воршы. Міністар культуры Леанід Гуляка, які наведваў горад у траўні, прыгразіў асабіста звольніць з працы дырэктарку Аршанскай ЦБС, калі даведзецца, што бібліятэкі атрымліваюць незалежную прэсу, хай сабе і на пазабюджэтныя сродкі і нават на спонсарскія грошы. На заўвагу бібліятэкараў, што дэмакратычныя выданьні карыстаюцца значным чытацкім попытам, высокі начальнік параіў ахвотным набываць іх у шапіках ды адчыняць прыватныя бібліятэкі. У «чорны сьпіс» трапілі «Народная воля», «БДГ», а таксама абласная незалежная газэта «Вітэбскі курьер».

ЯЖ

Расплата бяз тэрміну даўнасьці

Яны імкнуліся навесці парадак у краіне любой цаной. Іхнімі ворагамі былі «элементы, якія спрабуюць разбурыць асновы заходняй хрысьціянскай цывілізацыі». Калі аргентынская дыктатура зганьбіла сябе бясслэйнай паразай на Фалклендах, яны аддалі ўладу парлямэнту. Але па-ранейшаму займалі дзяржаўныя пасады, служылі ў войску і адзін за адным сустракалі бязьбедную старасьць. Судзьдзя Гарсон і прэзыдэнт Кіршнэр спынілі ім гэтую ўцеху. У Аргентыне арыштоўваюць ня толькі былых дыктатараў, але і ўсіх афіцэраў, чые рукі ў крыві.

Жыхары Аргентыны называюць пэрыяд з 1976 да 1983 г. «бруднай вайной». Тады ў Аргентыне правіла баль хунта. Яе ахвярамі зрабіліся больш за 9000 чалавек, якія былі арыштаваныя, закатаваныя ці бясьсьледна зніклі.

Бясхмарныя часы для падручных дыктатараў скончыліся ў траўні. Да ўлады прыйшоў новы прэзыдэнт Нэстар Кіршнэр. Ён паабяцаў скончыць з «культурнай беспакаранасьці». У мінулыя пятніцу прэзыдэнт адмяніў дзеянне ўказаў 1986 і 1987 г. (Punto Final і Obediencia Debida), якія абаранялі былых вайсковых афіцэраў, абвінавачаных у парушэньнях правоў чалавеча ў гады дыктатуры, ад экстрэдзіцы ды суду за межамі краіны. Рашэньне прэзыдэнта было прынятае адразу пасля таго, як фэдэральны судзьдзя загадаў затрымаць 45 былых афіцэраў і аднаго цывільнага, выдачы якіх патрабуе Гішпанія. Рашэньне прэзыдэнта ўвойдзе ў сілу, калі яго ўхваліць Вярхоўны Суд. Ён цяпер гэтым і займаецца. 65% аргентынцаў падтрымліваюць рашэньне Кіршнэра, хоць ад

іншых краінах. Судзьдзя Бальтазар Гарсон, ініцыятар справы, у 1998 г. паспрабаваў дамагчыся выдачы Аўгуста Піначэта, але беспаспяхова. Брытанская паліцыя арыштавала чылійскага генэрала і збіралася перадаць Гішпаніі, але праз два гады мэдыкі пастанавілі, што ён ня здолее перанесці суд. Піначэт вярнуўся ў Чылі. Цяпер яго завочна судзіць французскі суд.

Першае перамогі Гарсон дамогся ў чэрвені. Мэксыканскія ўлады выдалі Гішпаніі аргентынскага афіцэра Рыкарда Кавала, зьвязанага з хунтай. Калі Гарсон узяўся за Піначэта, зь ягонага імпуту сьмяяліся, называючы яго «Дон Кіхотам». Сёньня Дон Кіхот перамог.

Нярэдка былыя ўладцы зьбягаюць з радзімы, дый ня кожная дзяржава судзіць сваіх былых дыктатараў ды катаў. Але прынцып унівэрсальнага правасудзьдзя не дае злачынцам спаць спакойна. Найактыўней карыстаюцца ім Гішпанія, Бельгія, скандынаўскія краіны.

Прынцып той быў закладзены пасля другой сусьветнай вайны, калі судзілі ваенных злачынцаў. Потым надыйшла доўгая паўза, якая зрэдку перапынялася адзінкавымі справамі, як суд над Адольфам Айхманам у Ізраілі.

У 90-я судовых разьбіральніцтваў зноў паболела. У Бельгіі быў арыштаваны і асуджаны за генацыд руандзец Вэнсэн Нтэзімана. У 1997 г. нямецкі суды адправілі ў вязьніцу сэрбскіх вайскоўцаў Навіслава Джанджыча ды Міколу Джоргіча за генацыд у Босніі. А ў Даніі басьнійскі мусульманін Рэфік Сарыч адбывае васьмігадовае знявольненне за катаваньні. Нядаўна засудзілі на 45 гадоў турмы чатырох афіцэраў былой Арміі вызваленьня Косава. Францыя судзіць руандыйскага сьвятара Вэнзэляса Муньешаку за генацыд ды катаваньні. Там таксама быў арыштаваны маўрытанскі палкоўнік Элі Оўлуд Да, які праходзіў навучаньне ў французскай вайскавай школе. Два маўрытанцы прызналі ў ім свайго ката. У лютым 2000 г. у Сэнэгалі была распачата справа супраць выгнанага дыктатара Чаду, Хісэна Хабрэ, якога цяпер чакае суд. Упершыню ў гісторыі аф-

рыканскага дыктатара судзіць іншая краіна свайго ж кантыненту.

Дыктатары пакараныя і непакараныя

Судзіць злачынцаў супраць чалавечнасьці ня толькі за мяжой, але і дома. Посткамуныстычныя краіны Эўропы пераважна не сьпяшаюцца караць былых камуністычных лідэраў, каб не распальваць жарсьці. Аднак ёсьць і выняткі. У чэрвені праскі суд пасадзіў на чатыры гады былога камуніста Карэла Гофмана за роллю, якую ён адыграў ва ўварваньні савецкага войска ў Чэхаславакію ў 1968 г. Нямецчына прызнала гэдэраўскага функцыянера Эгана Крэнца вінаватым у тым, што ён аддаваў загады страляць па ўцекачах праз «бэрлінскую сьцяну». Былы баўгарскі лідэр Тодар Жыўкаў правёў першую палову 90-х пад хатнім арыштам. У Альбаніі пасадзілі ў турму амаль усё палітбюро, аднак выпусьцілі празь некалькі год.

У Сэрбіі 8 ліпеня ўступіў у дзеянне новы закон, які стварае адмысловы пракурорскі орган для вышуку ваенных злачынцаў у краіне. Супраць яго стварэньня галасаваў у парлямэнце блёк прыхільнікаў Слабодана Мілошавіча, па справе якога ў Гаазе дагэтуль ідзе працэс.

Найбольш жорстка з экс-лідэрам абышліся румыны: Мікалае Чаўшэску ды ягоная жонка былі расстраляныя. Зусім нядаўна ў Румыніі засудзілі на 22 гады турмы двух былых супрацоўнікаў «Сэкурытат», якія ў 1985 г. зьбілі да сьмерці дысьдэнта Георге Урсу. Праўда, злачынцы зьбеглі ды недзе хаваюцца. Цяпер і яны, як калісьці іх ахвяры, пакаштуюць страху перад арыштам ды турмой.

Але шмат якія тыраны і дагэтуль застаюцца без пакараньня. Гэтак, былы дыктатар Уганды Іды Амін памірае ў шпіталі Саудаўскай Арабіі, у якой ён пражыў апошнія 25 гадоў. Ягоны пераемнік Мілтан Аботэ жыве ў Замбіі. Былы дыктатар Гаіці Жан-Клёд Д'ювалье хаваецца ў Францыі. Эфіёпскага Мэнгісту прытуліў ягоны калега па цэку тырану прэзыдэнт Зымбабвэ Робэрт Мугабэ. Альфрэда Стрэснэр адпачывае ў Бразыліі ад 35-гадовага кіраваньня Парагваем. Забі аднаго чалавеча — трапіш у турму. Забі дваццаць тысяч — трапіш за стол мірных перамоваў ці ў ганаровую высылку. Хоць гонар тут сумнеўны: жыві і бойся, што дацягнуцца рукі правасудзьдзя ці кагосьці з былых папалечнікаў, якім ня трэба лішні сьведка.

Алесь Кудрыцкі

Мозг выбірае родную мову ў дзевяць месяцаў

Чаму генэрал Грыб лёгка перайшоў на беларускую мову, а шчыры, сьведомы адраджэнец Юры Хадыка дагэтуль гаворыць па-беларуску, зь цяжкасьцю падбіраюць словы? Чаму сынтаксыс маўленьня «гаранта канстытуцыі» такі непараўна блытаны? Чаму рытм расейскага маўленьня большасьці гарадзкіх беларусаў заповолены? Магчыма, разгадку даюць вынікі працы дасьледчыцы Патрыцыі Куль, апублікаваныя ў «Proceedings of the National Academy of Sciences».

Усьведомленьне таго, якая мова родная, а якая не, запірае ў дзіцячы розум задоўга да першага «мама». Між шостым і дванаццатым месяцамі жыцьця немаўля мае слабыя «моўныя прыярытэты» і здатнае да засваеньня любой мовы. Але тая здольнасьць пачынае хутка знікаць на дзясятым месяцы жыцьця. Але гэтую функцыю мозгу немаўляці можна ўзмацніць і падтрымаць, піша дасьледчыца.

Дзеля экспэрымэнту яна запрасіла да дзевяцімесячных ангельскіх дзяцей выкладчыка кітайскай мовы, які зь імі гутарыў, гуляўся. У хуткім часе немаўляты пачыналі лічыць кітайскую мову роднай, хутчэй яе засвойвалі групы, зь якімі працягвалі гаварыць па-ангельску, здольнасьць да вывучэньня моваў, між тым, хутка занепадае. Наш мозг за першыя месяцы мае вызначыцца, якую мову лічыць роднай, але, нечакана «атакаваны» іншай мовай, адцягвае момант таго канчатковага выбару.

Прычым найлепш іншая мова засвойваецца празь непасрэдны кантакт з выкладчыкам. (Каб гэта спраўдзіць, дзятка падзялілі на дзьве групы: адны чулі кітайскую

з тэлевізару ці магнітафону, да другіх прыходзіў «жывы» выкладчык. У першых здольнасьць да вывучэньня мовы моцна аслабела.) Падчас гутарак настаўнік і дзевяцімесячны «вучань» глядзяць на адны й тыя самыя прадметы, дакладна ведаючы, пра што йдзе «гаворка», ніводзін з бакоў не застаецца пасіўным да дзевяцімесячнага ўважання. Гэтага немагчыма дасягнуць падчас навучаньня з аўдыёшколаў, гаворыць П.Куль.

Настаўнік падладжваецца пад дзіця, засяроджвае ўвагу на напісках, фразы, якія ён гаворыць, прасьцейшыя ад «касэтных», яны ня ўтрымліваюць абстрактных рэчаў. Можа быць, так гучала мова нашых далёкіх продкаў: убога, але канкрэтна, проста, але выразна.

Дасьледчыца параўноўвае чалавеча, які вывучае мову без дапамогі яе носьбітаў, з ізаляваным ад сусьветнага ітушаньня, «якое ніколі не навучыцца добра сьпяваць».

Але як спраўдзіць, што дзіця сапраўды разумее чужую мову? Само ж яно ня скажа. Навукоўцы рабілі такія экспэрымэнт: дзіцяці паўтаралі якоесьці слова, раз-пораз мяняючы яго на іншае. Падчас зьмены немаўляці паказвалі цацку (прыкладам, мышаня, якое хаваецца ў норку). Але, каб яе ўбачыць, немаўля мусіла павярнуць галоўку. Усе «кітайцы» прайшлі тэст без праблемаў. «Ангельцы» паварочваліся адвольна.

Вось і адгадка «фэномэну Багдановіча»... Апісанай зьявай можа патлумачыць і тое, чаму большасьць беларусаў нашмат павольней ад этнічных расейцаў гаворыць па-расейску. Дый калі першы год жыцьця дзятка «гарадзкіх-рускіх» бавяць разам зь вясковымі дзядзямі ды бабамі, яны таксама будуць успрымаць беларускую мову як родную. Адным словам, бацькі-беларусы мусяць гаварыць зь немаўлятамі па-беларуску, калі яны хочуць, каб дзятка засталася ў «веры» сваіх бацькоў. А не пакідаць навучаньня мовы на «сьветлае заўтра».

Франц Субель

Прэзыдэнт Аргентыны
Нэстар Кіршнэр

часу падзеньня дыктатуры прайшло ўжо 20 гадоў. Калі б тое самае зрабілі ў іншых кутках сьвету, магчыма, злачынствы дзеля ўлады здараліся б ня так часта.

Да апошніх прэзыдэнцкіх выбараў, п'ятых пасля мірнага падзеньня вайсковага рэжыму, ніхто ня верыў у тое, што злачынцы будуць пакараныя. Толькі два з сарака пяці галоўных дзяткаў хунты знаходзіліся ў Аргентыне пад хатнім арыштам. Летась Аргентына адхіліла патрабаваньне Швэцыі выдаць былога капітана Альфрэда Астыза, мянушка якога — «Анёл сьмерці».

Большасьць хунтыстаў ужо старыя, таму сардэчныя прыступы пасыпаліся што гарох. Адзін з афіцэраў нават трапіў у шпіталь у крытычным стане, паспрабаваўшы застрэліцца.

Гішпанія вінаваціць хунтыстаў у злачынствах, якія яны здзяйснялі падчас «бруднай вайны». Сярод ахвяраў рэжыму было шмат замежных грамадзянаў, у тым ліку некалькі сотняў гішпанцаў, але судзіць хунту будуць за ўсё яе злачынствы, згодна з прынцыпам унівэрсальнага правасудзьдзя. Ён прадугледжвае, што да адказнасьці за злачынствы супраць чалавечтва, генацыд, катаваньні і г.д. можна быць прыцягнутым у любой краіне.

Правасудзьдзе бязь межаў

Гішпанскае заканадаўства дазваляе судзіць вінаватых у генацыдзе нават тады, калі яны здзяйснялі злачынствы ў

Аргентынскія генэралы і палітыкі, на якіх трымалася хунта

Уладзімер Някляеў

Чмель

прыпавесць

Чмель паміраў. Так сталася, што пад дзень нараджэння.

Ён быў мудрым чмялём — і ведаў, што рыбы, птушкі, зьвяры і ўсё, што нараджаецца — памірае: і людзі, і кветкі, а таму, мусіць, і чмялі, але ня ведаў, як і што пасья, і трохі баўся...

Таму яму падумалася, што ёсьць чмяліны Бог.

Ён быў мужным і моцным чмялём, жыў невыносна доўга і не стаміўся невыносна доўга жыць, аблётываўшы ці ня ўвесь чмяліны сьвет і яшчэ схадзіўшы на вайну. Вайна была вялікай, але ня большай за сьвет, і ён здзівіўся.

І яшчэ здзівіўся, што яна, вайна, яму не замінала.

«Тады што ж, — ён падумаў, — можа замінаць?..» І выходзіла, што нічога.

Адна сьмерць.

«Але ж ня можа яна, сьмерць, — ён думаў, — быць большай за жыцьцё?.. Як вайна ня можа быць большай за сьвет?»

Мудрасьці, каб падумаць інакш, не хапіла. Ён зразумеў, што ў тым, пра што падумаў, няма мудрасьці. «Тады дзе яна і ў чым?..»

Выходзіла, што, калі ня ў ім, у чмялі, тады ў чмяліным Богу.

Тут узьнікала праблема: пра тое, чым ёсьць Бог, падумалася, але веры ні ў чмялінага, ні ў якога іншага Бога ў чмялі не было.

Бог, які быў у чмялі, думаў: што рабіць з чмялём? Да Бога чмель, хоць Бог быў у ім, так і не дабраўся, пастанавіўшы, што Бога няма, а ёсьць толькі жыцьцё, вайна і сьмерць. Але зямны свой наканаваўны шлях чмель прайшоў прыстойна. Больш прыстойна, чым многія і многія з тых, хто верыў, што Бог ёсьць. У Бога ўзьнікала праблема...

Цераз тры сьцяны ад чмяля паміраў у тым жа шпіталі ад той жа хваробы авадзень. Ён быў такім аваднём, пра якога і сказаць, і падумаць можна хіба толькі тое, што ён авадзень. І ўсё ж ў ім хапала аваднёвага розуму, каб дапяць, што, хоць ён і авадзень, але калі паміраюць птушкі, рыбы, чмялі, дык, мусіць, памрэ і ён. Яму было гэтак страшна, што ён толькі прасіў і прасіў, маліў і маліў Бога, каб ня даў памерці.

Бог, які быў у чмялі, паклікаў да чмяля вандроўніка, якога чмель некалі ўджаліў. Вандроўнік крыўдаваў на чмяля і ня надта хацеў ісьці. Але за гадзі вандроўніцтва ён зрабіў крок да Бога, таму пайшоў, куды Бог паклікаў.

У дарозе ў вандроўніка ўзьнікла праблема: з чым прыйсьці да таго, хто памірае? І ў каго заўтра дзень нараджэння. Што прынесці ў падарунак? Залаты гадзіннік?..

На рынку да вандроўніка падышла бабуля ў белым і падала суніцы на сунічніку. Маленькі букецік з чырвонымі ягадамі. «Табе гэта?..» — спытала бабуля, і вандроўнік успомніў, што аднойчы хадзіў з чмялём у суніцы. Пакуль ён шукаў у кішэнях, каб разлічыцца, грошы, бабуля павярнулася і хуценька пайшла. Вандроўнік кінуўся яе дагнаць, бубуля давяла яго да крамы з кветкамі і ў кветках прапала.

Квятнярка спытала: «Вам колькі?» Вандроўнік ня ведаў колькі... Пяць? Сем? Сто?

Квятнярка стаяла на парожку сваёй крамы, зрабіла крок уніз, аступілася і, каб ня ўпасці, ухапілася за безьліч руж, выхапіўшы зь іх адну. Знайшла раўнавагу і ня ўпала.

Вандроўнік купіў адну тую белую ружу і паехаў у шпіталь. Дарогай, каб заняць час, думаў пра тое, як хараша ўсё ён прыдумаў. З суніцамі, з ружай...

Авадзень, баючыся, што Бог пра

АНАТОЛЬ КЛЯШЧУК

і вандроўнік

На саракавіны В.Б.

яго ня ўсё помніць, нагадаў Богу, як аднойчы поп з той вёскі, дзе нарадзіўся авадзень, напросіў яго, авадня, дапамагчы збудаваць царкву, і як ён, авадзень, пастанавіў. Тэхніку загадаў прыгнаць, цэглу і цэмэнт завезці, і нават золата на пазалоту... І як поп яму дзякаваў і бажыўся, што ўсе грахі яму, авадню, за тое будуць адпушчаныя.

Яшчэ авадзень нагадаў Богу, што падаваў міласьціну. Часта, амаль заўсёды, калі здаралася напаткаць жабрака альбо жабрачку. Хіба Бог таго не заўважаў?..

У палату ўвайшоў доктар. Авадзень ня ведаў яго, першы раз бачыў. Доктар падышоў да акна, якое само расчынілася, і сказаў у акно: «Храмы, што будуюцца не са свайго, не стаяць. Міласьціна, якая падаецца дзеля сябе, не ратуе».

Авадзень хацеў нешта спытаць, але ня ведаў што і не знайшоў у каго. У расчыненае акно ўляцела парушынка і зазірнула пустата.

На калідоры каля палаты, у якой паміраў чмель, сядзеў сьвятар. Ён прыходзіў і сядзеў тут штодня ўжо тыдзень, чакаючы, калі чмель яго пакліча, каб далучыцца да Бога праз таямніцу споведзі. Чмель ня клікаў...

— Як сёньня?.. — спытаў сьвятар доктара, і доктар паціснуў плячыма.

Чмель адчуваў у сабе — там, дзе тое, што звычайна называюць душой, — нязвычайны рух, нейкі такі, нібы ў ім, у чмялі, яшчэ адзін чмель

і ўніз, і ўверх, і адразу ва ўсе бакі лётае, і стаў ціха да руху, да сябе ў сабе самім прыслухоўвацца: ці не пачуецца выразны гук?.. Але не: рух быў як адразу ўверх, і ўніз, і ва ўсе бакі — так адразу ва ўсім, няўцямыні ў сабе самім, і ў ім яшчэ нешта было, і яшчэ нешта...

«А можа быць...» — падумаў чмель — і далей ня стаў пра гэта думаць, падлавіўшы сябе на слабасці.

Вандроўнік згадаў, як везлі яго аднойчы гэтай дарогай — туды, дзе паміраў цяпер чмель. Як правозілі на машыне хуткай дапамогі міма гарадзкіх больніц — і як ён кожнага разу спадзяваўся, што вось да гэтай больніцы, не далей, і як у ім сьціналася ўсё, калі далей і далей, і ўрэшце да самай дальняй, у якую кладуць з той хваробай, ад якой амаль непазбежна канаюць, і як ён ня мог выйсці, калі давезлі, з машыны, так абліўшыся ўспацелым страхам, нібы да ніткі вымак пад дажджом.

Аўтобус, у якім ехаў вандроўнік, раптам ссунуўся на абочыну, і яго пачалі абганяць машыны: з сырэнатамі, з міргалкамі — на шалёнай хуткасьці адна, другая, дзясятая, адна за адной... Чмель займеў славу ў чмяліным сьвеце, але ў Айчыне сваёй быў біты камянямі, і вандроўнік падумаў у здзіўленьні: «Няўжо да чмяля?..» Гледзячы ў пыл, узьняты машынамі, ён успомніў, як прагнуў гэтага пылу, за што чмель яго і ўджаліў.

Чмель успомніў пра вандроўніка, калі ў падворак шпіталю пачалі ўкочвацца машыны: з сырэнатамі, з міргалкамі — адна, другая, дзясятая, адна за адной... Чмель не чакаў, што яны да яго, ён наагул нікога не чакаў — і вандроўніка, пра якога ўспомніў. Толькі падумаў: «Чаму?..»

Увайшоў доктар і зачыніў акно: — Я сказаў ім, што сюды на машынах нельга, але яны ўсё адно паехалі.

— Хто яны?.. — спытаў чмель, і доктар адказаў, выходзячы:

— Я ж кажу: машыны. Да авадня.

Перш чым зайсьці да чмяля, вандроўнік зазірнуў да доктара. Спытаў — калі чмель памрэ?..

Доктар сказаў, што, можа, сёньня. А, можа, дні праз тры.

— Ён баіцца? — спытаў вандроўнік.

— Усе баяцца, — адказаў доктар. — Але хто як.

Вандроўнік напросіўся ў доктара пераседзець крыху ў яго. Падумаць, як да чмяля ўвайсьці, як павітацца, што сказаць... Доктар паўтарыў: «Ён можа памерці зараз».

На калідоры вандроўніка пераняў сьвятар.

— Скажы яму, каб паклікаў мяне, — з мальбою напросіў сьвятар вандроўніка. — Скажы, бо ён не разуме...

Вандроўнік падумаў, што чмель ня можа не разумець, і сказаў сьвятару: — Ён ня можа не разумець.

— Вы даўно ў суніцы не хадзілі... — падышоў вандроўнік да ложка, на якім паміраў чмель. Той узяў сунічнік, сарваў ягаду, раскусіў — і з куточка роту пакацілася, пакідаючы сьлед на белай бальнічнай шчаці, на падбародку, сунічная крывінка.

— Праўда... даўно... — даўка пракаўтнуў чмель, а вандроўнік ня ведаў, што рабіць з крывінкай: выціраць ці не?.. Паглядзеў на жонку чмяля, руплівую пчалу, — тая займалася ружай, ставіла яе ў вазу.

— Выгрыся, — сказала пчала чмялю. Той выперся, паклаў каля сябе сунічнік і паглядзеў на ружу.

— Колькі і чаго кожнаму трэба?.. — спытаў чмель не ў пчалы і не ў вандроўніка. І адказаў ня ім. — Адно жыцьцё, адна сьмерць, адна кветка...

Вандроўніку стала ніякавата. Да сорама. Усё, што ён так і столькі прыдумляў, за што сябе хваліў, чмель раскусіў за імгненне, як ягаду. Таму вандроўнік сказаў тое, чаго не сказаў бы, калі б яму ня стала ніякавата. Да сорама.

— Даруйце, што змусіў вас некалі мяне ўджаліць.

Чмель павярнуў сівую галаву на высокую падушцы і ўтаропіўся ў сьцяну. Доўга глядзеў у сьцяну і маўчаў. Пакуль ня выдыхнуў праз сьлі, як выціснуў зь сябе:

— Дзякуй.

Усё было сказана, больш між імі не было нічога... Вандроўнік прыпадняўся, каб пацалаваць чмяля і

пайсьці, але чмеля спыніў яго, узяўшы за руку:

— Пачакай... Я ня ведаю...

Вандроўнік разгубіўся, бо таксама ня ведаў. Толькі здагадаўся. І яму здавалася, што чмеля ведае... Павінен ведаць.

— Пра што вы там? — занепакоілася пчала, і ў дзвёры зазірнуў доктар, паклікаў яе, нечым заняў.

Вандроўнік глядзеў чмялю ў вочы, бачыў там сьмерць і ня цяміў, што рабіць... Бог, які прывёў вандроўніка, падказаў: «Скажы яму, што сьмерці няма».

— Я іншым разам чую галасы, — стаў казаць вандроўнік тое, што падказаў Бог, — і ўчуў аднойчы голас дзеда: «Прыяжджай...» Я далёка быў і ехаў доўга, да таго ж многа гадоў мы ня бачыліся, а дзед спаткаў мяне на падворку так, нібы я на хвіліну да суседзяў збегаў. Кінуў на дрывотню: «Набярэ бярэма і паднясі ў лязню».

— Гэта калі было? — нечакана спытаў чмеля, і вандроўнік адказаў, што змой, і ён наскрозь прамерз, пакуль дабраўся.

Чмеля сказаў: «Цяпер лета...» Бодлей нічога ён не пытаўся, і вандроўнік, пачакаўшы, стаў казаць далей.

— У лязні я трохі папарыў дзеда, памыў, ён апрануўся ў беласподняе, і мы селі ў сенцах. Дзед паклаў на лаву скібку сала, краец хлеба, паставіў гарнец самагонкі, кілішкі... Калі я наліў, ён падняў кілішак і сказаў ціха, звычайна: «Дзякуй, што прыхаў. Сёньня ўночы я памру».

Вандроўнік замаўчаў, спалохаўшыся прамоўленага, але ні чмеля, ні Бог яго не спынілі. Чмеля глядзеў і чакаў...

— Дзед, ты што! Мы сто разоў з табой яшчэ вып'ем! — пачаў я абдымаць і цалаваць дзеда, а ён сядзеў ды ківаў: «Добра... добра...»

Лучы ў хату, дзед прыпыніўся каля драбіны на гарышча. Сказаў: «Злазь. Там у куце пад самай страхай стаіць кувэрчак, вазьмі яго».

Я зляз і ўзяў. Зялёны кувэрчак з пацёртым медным замочкам.

У хаце дзед адамкнуў кувэрчак і дастаў тое, што ў ім было. «Эвангелье» і «Ўрок Закону Бога». Сказаў: «Па адной кнізе я вучыўся жыць, па другой жыў. Больш мне няма чаго табе пакінуць».

Куточак роту, з якога вычовалася сучына крывінка, торгнуўся ў чмяля, і вандроўнік зрабіў паўзу...

— Дзед хадзіў на вайну? — спытаў чмеля.

— Так. Ізь Сьвятгым Пісьмом.

Чмеля зірнуў недаверліва.

— Не на вашу вайну, — сказаў вандроўнік. — На тую, якая была перад вашай.

Чмеля кінуў.

— У хаце, апроч мяне і дзеда, дыхла шмат людзей: дзед склікаў усіх сваіх сыноў і дачок з іх дзедзімі, але не сказаў ім нашто. Яны думалі, што на дзень нараджэньня, які павінен быў настаяць заўтра, — і ўсе спалі на чыстай палавіне, позна ўжо было. Ложак дзеда стаяў на чорнай палавіне — каля печы, сагапоў, карыта з паранкай...

Чмеля слаба ўсьміхнуўся:

— Вып'іхвалі старога. Звычайная рэч...

— І ў галаве вісеў абраз, пад якім ён папрасіў мяне, лёгшы і склаўшы рукі, запаліць свечку. Я запаліў і падаўся спаць у бакоўку, дзе ня мог заснуць, падняўся, каб пайсьці ў двор пакурыць, выйшаў на чорную палавіну — і дзед на маіх вачах заплюшчыў вочы, усміхнуўся і памёр. І адразу ж пагасла свечка.

Паўза ўзнікла сама па сабе, і чмеля спытаў вандроўніка:

— Табе стала страшна?

— Не, — адказаў вандроўнік. — Мне стала сьветла. Я ня бачыў столькі сьмерцяў, як вы, але ўсё ж некалькі бачыў, і там было страшна, а тут — сьветла. Толькі я ня ведаў, што мне з гэтым рабіць, і зноў ска-

ваўся ў бакоўку. Там скурчыўся, скруціўся, як у дзясністве, падціснуўшы калені, і пачаў маліцца. Стаў маліць дзеда, каб пра тое, што я толькі што ўбачыў, ён мне яшчэ і расказаў. Ці неяк паказаў, давёў, што так яно і ёсьць, хоць я разумеў, што нельга... але дзед, дзед, я маліў, я так цябе любіў, ты так мяне любіў, дык скажы, што так ёсьць, хоць адтуль казаць нельга... але ты сьвяты, табе даруецца, а мне так трэба ведаць...

Чмеля сьціснуў руку вандроўніка трохі мацней.

— З той малітвай, з тою просьбай, павярнуўшыся на сьпіну і склаўшы, як дзед, рукі, я раптам адчуў сябе не адным. Узняўся над сабой самім і ўбачыў сябе самога ў бакоўцы, дзе ляжаў на тапчане, склаўшы рукі, — выразна сябе ўбачыў, усяго да драбніц, хоць там, дзе я ляжаў, было цёмна, і той я, якога я сябе ўбачыў, мне ня глянуўся, не спадабаўся, і я з радасьцю, з пранізлівым шчасьцем адчуў сябе другім, зусім іншым, лёгкім, бязважкім — і там, дзе я быў такім, было сьветла, так сьветла, як скрозь і ўва мне адно сьвятло. Шчаслівым сьвятлом у тым сьвятле я выплыў з бакоўкі, праплыў па чыстай палавіне над сваёй маці, якая спала і ўсьміхалася ў сьне, над сваім бацькам, над усімі роднымі, блізкімі, крэйнімі мне людзьмі, пра якіх думаў, як страшна будзе і пакідаць, як яшчэ страшней будзе, калі нехта зь іх мяне пакіне, а тут адчуў, што не, зусім ня страшна, і яшчэ адчуў, што хачу пакінуць іх як найхутчэй, зараз, — і мяне неадольна пацягнула ў адчыненую фортку, бо ў хаце было душна і трэба было дыхаць, а за форткай было так высяка і прасортна і дыхаць ня трэба было, бо ты сам, як дыханьне, так, як дзясняе дыханьне, і калі я рвануўся ў фортку, пераўтвараючыся ў дыханьне і набіраючы і набіраючы сьвятла, убачыў за форткай дзеда, які таксама — адно дыханьне і сьвятло, і дзед прадыхнуў: «Тут ня цёмна, ты ня бойся...» — «Дзед!» — кінуўся я да яго, каб маліць, каб заклінаць, каб ён узяў мяне з сабой, — і знайшоўся ў самім сабе ў бакоўцы, дзе ляжаў, склаўшы рукі, на тапчане. Усё скончылася, але ў цела сваё, якое яшчэ трэба было даношваць, я вярнуўся іншым. Не нашмат, ня гэтакім, як сьвятло і дыханьне, але і не такім, якім сябе пакідаў... Я дзеда так любіў, ён так мяне любіў, што прыадкрыў таямніцу: сьмерці няма. Няма сьмерці.

Чмеля адпусціў руку вандроўніка, усміхнуўся і сказаў:

— Дзякуй. А то там сьвятар сядзіць і сядзіць...

— Але гэтага мне мала было, — доўжыў вандроўнік. — Толькі аднаму гэта ведаць было мала, хацелася, каб і маці ведала, і бацька, і ўсе, каго я любіў... І я ўсіх пабудзіў, сказаў, што дзед памёр, і стаў глядзець, што яны стануць рабіць, і калі яны кінуліся ў сьлёзы і крык, загаласілі: а на каго ж ты нас пакінуў? — я ўзмаліў: дзед, падай ім знак, што яны не пра тое плачуць, крычаць і галосцяць! І дзед сарваў са сьцяны зашклёны абраз, пад якім памёр, узяў яго і гваздануў аб падлогу, шкло ў галазеньне і сьлёзы пырскані разляцелася: «Сьціхніце! Сьмерці няма!...»

— Абраз гваздануў?.. — напружана ўгледзеўся ў вочы вандроўніка чмеля.

— Абраз.

— Пад якім памёр?..

— Пад якім памёр.

— Нахіліся да мяне... — паспрабаваў прыпадняць чмеля і, калі вандроўнік нахіліўся, вышаптаў яму на вуха. — Зрабі так, каб як найцішэй было, калі стану дыханьнем. Пастараешся?..

— Пастараюся, але так ня будзе, — адказаў вандроўнік. — Вы самі ведаце...

Чмеля сказаў:

— На жаль...

Вандроўнік папрасіўся:

— Я пайду?..

— Ідзі... І вяртайся дахаты, — пачалаваў яго чмеля. — Доўгім ці кароткім шляхам, але вяртайся.

— Я вярнуся, — сказаў вандроўнік. — Доўгім ці кароткім... — І не дагаварыў, пра нешта падумаўшы.

Бог сказаў: «Кароткага шляху не быае».

Чмеля пачуў. Памаўчаў і кінуў, лежачы: «Гэта так».

Вандроўнік рушыў да дзвярэй, у якіх чмеля спыніў яго.

— Чакай. Апошняе... Скажы ім, што хачу памерці ў сваім ложку.

— А самі вы...

— Казаў. Ня чуюць... Баяцца, што памру.

Вандроўнік кінуў і выйшаў.

— Ну што?.. — кінуўся на калідоры да вандроўніка сьвятар, і вандроўнік зманіў:

— Не разумее.

— Ён хоча памерці ў сваім ложку, — сказаў вандроўнік доктару, і той адказаў:

— Ведаю.

— Тады чаму не?..

— Бо ён штучна жыве. І калі я адключу яго ад штучнага жыцця, памрэ ці імгненна, ці па дарозе ў машыне. Што мне рабіць?..

Вандроўнік павагаўся і сказаў:

— Адключы. Ён не памрэ па дарозе.

Доктар бяссьільна развёў рукамі:

— Я доктар. І чужы, як і ты. Няхай ягоныя скажучы...

— А што яны?..

— Ня чуюць. Баяцца, што памрэ.

Вяртаючыся дахаты, вандроўнік у каторы раз намагаўся ўцямаць:

хто такі чмеля і што такое Бог?.. Калі Бог, думаў вандроўнік, у якога чмеля ня верыць, усё адно ў чмялі — значыць, Бог ва ўсіх. Як душа, якая і ёсьць чмеля, і ёсьць Бог. Які адначасова і паўсюдна ва ўсім гэтакім бясконцым, што немагчыма ўявіць, Сусьвешце... Дзе штоімгненна запальваюцца і пагасаюць у нечым лятучым, што ляціць і ўніз, і ўверх, і адразу ва ўсе бакі, мільярды мільярдаў зорак, і маленькая лятучая душа роўная ўсяму бясконцаму лятучаму Сусьвету, у якім ад бясконцасьці да бясконцасьці — усё адно ў адным, і ўсё гэта разам і ёсьць Бог...

Мудрасьці, каб падумаць інакш, не хапіла. Вандроўнік зразумеў, што ў тым, пра што падумаў, няма мудрасьці. «Тады дзе яна і ў чым?...»

Выходзіла, што калі ня ў ім, у вандроўніку, тады ў вандроўным Богу.

Тут узнікала праблема...

Богу было не да авадня — і авадзень не памёр. У ім замянілі ўсё авадзеньнае на новае, і ён далей застаўся жыць і баяцца памерці...

Чмеля памёр у шпіталі ў той дзень, у які некалі пачалася вайна, на якой пражыў ён жыццё. Сьвятара ён так і не паклікаў, але Бог, які быў у чмялі, пахаваньне ягонае наладзіў, як сьвятла... Было бясконца ціха — сьвятло і дыханьне, і ў сьвятле і дыханьні луналі белыя сьцягі з чырвонымі сьлядамі крывінак.

І нікога на машынах, каб пылу не ўздымалі...

Вандроўнік ішоў за труной і ўспамінаў, як маліў чмяля, калі той памёр, каб падаў які-небудзь знак, што ўсё тое, пра што яны апошнім разам гаварылі, так і ёсьць, і як чмеля падаў знак: калі ўсхаўся гвалт і крык, падняў свой зашклёны партрэт, бо абраза не было, і гваздануў яго аб падлогу, шкло пырскані ў крык і гвалт разляцелася: «Сьціхніце!...» І яшчэ згадаў вандроўнік, як пад клявіятурай друкарскай машынікі, якая дасталася яму ад чмяля, знайшоў прыклееную паперынку, на якой чмялём было напісана:

«Ёсьць першая старонка... З Богам!»

Кнігі поштай

Н О В А Е

ЖЫБУЛЬ Віктар. Дыфрагма. Збор вершаў. 112 с.	3500
ДАРАФЕЙЧУК Ірына. Паганскае кола. Вершы. 84 с.	2000
АНТАЛЭГІЯ СУЧАСНАГА БЕЛАРУСКАГА МЫСЬЛЕНЬНЯ. 496 с.	4600
ХАДАНОВІЧ Андрэй. Старыя вершы. 120 с.	3500
Vostraja Brama 1: БЫКАУ Васіль. Пахаджане. 192 с.	5000
САГАНОВІЧ Генадзь. Нарыс гісторыі Беларусі ад старажытнасьці да канца XVIII стагодзьдзя. 412 с.	7000
САГАНОВІЧ Генадзь. Невядомая вайна: 1654—1667. 144 с., цвёрдая вокладка.	2800
Vostraja Brama 7: АРЛОЎ Уладзімер. Адкусі галаву вароне. 176 с.	5600
ДЗЕСЯСЛОЎ 2003. №4. 256 с.	4000
АРСНЕ-Пачатак 2003. №3. 240 с. Тэма нумару – «Pax Americana».	2200
ПЕСКЕЦЬ Сяргей. Гасцінец. 48 с.	1400
ЦІХАНОВА Ганна. Фільтры сноў. 126 с.	3500
НАША НІВА. 1911 г. Выпуск 4. Факсімільнае выданьне. 684 с.	10000
СПАДЧЫНА 2002. №4. 96 с.	4500
СУНДЖВУД Элан. Сьцяслая гісторыя сацыялягічнай думкі. 349 с.	1800
УРБАН Паула. Старажытныя ліцьвіны. Мова, паходжаньне, этнічная прыналежнасьць. 261 с.	4400

***

150 ПЫТАННЯЎ І АДКАЗАЎ З ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСІ. 238 с., цвёрдая вокладка.	10000
АРСНЕ-Пачатак 2002. №1. 184 с.	1500
АРСНЕ-Пачатак 2002. №2. 256 с. Тэма нумару – «Нашы дзеткі».	1900
АРСНЕ-Пачатак 2002. №3. 296 с. Тэма нумару – «Андраэй Хадановіч»	2000
АРСНЕ-Пачатак 2003. №1. 208 с. Тэма нумару – «Расейскае пытаньне».	2000
АРСНЕ-Пачатак 2003. №2. 200 с. Тэма нумару – «Туманасць беларускай гісторыі».	2000
CASTRUM, URBIS ET BELLUM. Зборнік навуковых прац. 422 с., цвёрдая вокладка.	6000
MARA Алякс. Аўтаманграфія. 168 с.	25000
Vostraja Brama 0: ГЛЁБУС Адам. Post Scriptum. 176 с.	3000
Vostraja Brama 3: ЛУКАШУК Аляксандар. У фіялетавай ночы вугал крыла. 160 с.	3000
Vostraja Brama 4: БАРТОСІК Зьміцер. Чорны пісталет. 240 с.	3000
Vostraja Brama 5: Глёмбус Адам. Браслаўская стыгмата. 192 с.	3000

АРЛОЎ Уладзімер, ГЕРАСИМОВІЧ Зьміцер. Краіна Беларусь. Ілюстраваная гісторыя. 320 с., цвёрдая вокладка. 40000

АРЛОЎ Уладзімер, САГАНОВІЧ Генадзь. Дзясяць вякоў беларускай гісторыі. АРЛОЎ Уладзімер. Ордэн Белай Мышы: Аповесці, аповяданні. 301 с. 3800

АДАМОВІЧ Алякс. ВІХІ. 502 с. Тры апошнія аповесці. 12600

АДАМОВІЧ Славамір. Турэмны дзёнік. Дакумэнты, дзёнікі, вершы. 160 с. 3800

АДАМЧЫК Вячаслаў. Нязрушны камень. 320 с., цвёрдая вокладка. 3000

АСТРАВЕЦ Сяргей. Цэнзарскія нажніцы. 546 с. 5600

АСТРАЎЦОЎ Сяргей. Лісты да гома саветыкуса. 300 с. 4200

БАРАДУЛІН Рыгор. Лісты ў Хельсынкі. 84 с. 1000

БАРЫСЕВІЧ Юрась. Alter Nemo. 136 с. 3500

БАБКОЎ Ігар. Адам Клакоцікі і ягоныя цені. 110 с. 4200

БАБКОЎ Ігар. Герой вайны за прэзыстасць. 92 с. 2100

БАШУРА Міхась. Паліваньне на мух са шланга. 64 с. 1000

Беларуска-расійская інтэграцыя. Аналітычныя артыкулы. 424 с. 3000

Беларуская палітычная сыстэма і прэзыдэнцкія выбары 2001 г. 480 с. 3000

Беларускі гістарычны агляд. Том 8. Вып. 1—2 (14—15). 384 с. 3500

Беларускі кнігазбор т.19: Наталья АРСЕНЬНЕВА. Выбраныя творы. 592 с. 4700

Беларускі малітаўнік. 784 с., цвёрдая вокладка. Укладзены Аляксандрам Надсанам. Беларускія маршы і песні. 62 с. Зборнік патрыятычных песень з нотамі. 2000

БЕЛАРУСЬ. Фотаальбом. 50 с., цвёрдая вокладка. 19000

Біб-ка БГА 10: ЮРЭВІЧ Лявон. Літаратурны рух на эміграцыі. 244 с. 4200

Біб-ка БГА 3: БЕЛЫ Алякс. Хроніка Белай Русі. 238 с. 4200

Біб-ка БГА 9: ТУМАШ Вітаўт. Выбраныя працы. 246 с. 3500

БІБЛІЯ. Кнігі Сьвятога Пісанья Старога і Новага Завету ў беларускім перакладзе Васіля Сёмухі. 1536 с., цвёрдая вокладка. 18000

Быць альбо ня быць сярэднеўрапейцам. Сучаснае польскае мысьленьне. ВАЛЬБЕХА Сасар. Чорны геральды. Выбраная лірыка. 143 с., цвёрдая вокладка. 1800

ГАЛЕПЕВА Вольга. Рэканструкцыя неба. 142 с. 1900

ГЕЛАГАЕЎ Алякс. Беларускія нацыянальныя вайсковыя фармацыі ў часе Другога сусьветнага вайны. 72 с. 3500

ДРАЗДОВІЧ Язэп. Альбом-манаграфія. 180 с., цвёрдая вокладка. 2000

ДАМІНІКА 2002. №1. 28 с. Беларускі часопіс для маладых сем'яў. 25000

ДАМІНІКА 2003. №2. 48 с. Беларускі часопіс для маладых сем'яў. Другі нумар. 1200

ДЗЕСЯСЛОЎ 2003. №2. 256 с. Літаратурна-мастацкае і публіцыстычнае выданьне. 4900

ДЗЕСЯСЛОЎ 2003. №3. 256 с. 4000

ДУБАВЕЦ Сяргей. Дзёнік прыватнага чалавека. 80 с. 1500

ЗАПЫС БЕЛАРУСКАГА ІНСТЫТУТУ НАВУК І МАСТАЦТВА 2003. №26. 224 с. Зямля Н. 2002. №1. 80 с. 3100

ЗЯНОН. Глэрыя Патрыя. 350 с., цвёрдая вокладка. 4200

КАВАЛЬ Ян. Генэрал вызвольнага фронту. 40 с. 2000

КАПА Наталья. Бэзавія дрэвы. 90 с. 2000

КАТКОВІЧ Аняля, КАТКОВІЧ-КЛЕНТАК Вэраніка. Успаміны. 142 с. 5000

КІСЬЦІЦЫНА Ганна. ВЛОНДЕ АТТАК. 144 с. 5000

КОТЛЯРЧУК Андрэй. Швэды ў гісторыі й культуры беларусаў. 296 с. 2500

КРАЎЦЭВІЧ Аляксандар. Стварэньне Вялікага Княства Літоўскага. 240 с. 4200

ЛАГОДНЫ ЦМЮК. Зборнік англійскіх літаратурных казак. 120 с., цвёрдая вокладка. 1000

МАРАКОЎ Леанід. 100 мініячур. 236 с. Пра жыццё, сьмерць і каханьне. 5900

МІЛАШ Часлаў. Скуты розум. 246 с. 4200

МІНСКЕВІЧ Серж. Мінск/Менскія санэты. 60 с. 2800

НАЦЫЯНАЛІЗМ У СЬВЕЦЕ (частка другая). 54 с. 1400

НАЦЫЯНАЛЬНАЕ ПАКЛІКАНЬНЕ. 24 с. 1400

НАША НІВА. 1910 г. Выпуск 3. Факсімільнае выданьне. 800 с. 10000

НІСБЭТ Робэрт. Кансэрватызм: мара і рэальнасьць. 136 с. 3000

• ТЫДЗЕНЬ У АСОБАХ •

Імя былога шэфа КДБ Уладзімера Мацкевіча зноў загучала ў газэтах, пасля таго як усплыла копія ягонага рашэння аб арышце камандзіра ЗАХРу Паўлічэнкі па падазрэнні ў шэрагу гучных забойстваў. Цікава, што гэта адбылося неўзабаве пасля нечаканага аднаўлення крымінальнае справы па факце знікнення вядомых палітыкаў.

Міністар энергетыкі **Уладзімер Сямашка** прызначаны в.а. першага віцэ-прэм'ера на месца Сідорскага, а на ягонае крэсла ў Мінэнерга прызначаны 63-гадовы кандыдат на пэнсію Эдуард Таўпянец. Ціхі Сямашка, здаецца, далёка пойдзе.

Мэр Менску Паўлаў сьвяткуе перамогу. Нарэшце ў мэтро замест «Плошча Незалежнасці» кажуць «Плошча Леніна». З Днём акцыябарскай рэвалюцыі Вас, таварышы!

Аляксандар Вайтовіч раптоўна дасягнуў «крытычнага ўзросту» і перастаў быць сьпікерам палаты.

Вікторыя Лебедзь, вучаніца Ліцэю БДУ, атрымала залаты мэдаль на міжнароднай матэматычнай алімпіядзе ў Токіё. Срэбра ўзялі ліцэіст Канстанцін Пашковіч і Ігар Хрол з Магілёва, бронзу — Станіслаў Архіпаў з Віцебску і ліцэіст Уладзімер Кокараў (гл. фота зверху). Віншаванні Ліцэю БДУ.

Аляксандар Лукашэнка зацьвердзіў закон пра вайсковы абавязак, які прадугледжвае службу ў рэзерве — такога няма больш нідзе ў СНД. На такую службу будуць накіроўвацца «высокакваліфі-

Злева направа: Станіслаў Архіпаў, Уладзімер Кокараў, Вікторыя Лебедзь, Ігар Хрол, Канстанцін Пашковіч

каваныя кадры, дзеячы навукі, культуры, мастацтва і спорту». Вайсковы абавязак перастае быць усеагульным, але воіска прафэсійным пакуль ня робіцца.

Падначаленыя Анатоля Куляшова, начальніка менскай міліцыі, будуць цягам месяца шукаць у дварах кінутыя аўтамабілі ў аварыйным стане і завозіць іх на утылізацыю. Пасля савецкіх піянераў гэтай карыснай справай ніхто не займаўся.

Мірон Касма, лідэр румынскіх шахцёраў, атрымаў 18 гадоў тур-

мы за арганізацыю антыўрадавых акцыяў пратэсту. Нават савецкія дысідэнты не атрымлівалі такіх суровых пакаранняў. Румынскія дэмакраты нікому не дазваляць замахацца на дэмакратычны лад!

Майкл Джэксан выступіў супраць суровых антыпірацкіх законаў, якія збіраецца прыняць амэрыканская ўлада. Сьпявак лічыць, што турма за спробу сьцягнуць з Інтэрнэту музыку — гэта занадта. Сапраўды, занадта.

Мэр Атэнаў Дора Бакаяніс плянуе напярэдадні Алімпіяды выдаць ліцэнзію 230 публічным дамам. Гэтае рашэнне абурыла грэцкую праваслаўную царкву і шэраг эўрапейскіх інстытуцыяў, якія абараняюць роўнасць палюў. Незадаволены і прастытуткі, але з процілеглых меркаванняў. Цяпер у Атэнах 600 нелегальных бардэляў, а налета будзе ўсяго 230 «законаных».

Грымасы глябалізацыі: Джон Говард, прэм'ер Аўстраліі, прапанавалі астраўным дзяржавам Акіяніі аб'яднацца, бо паасобку яны «не да канца жыццяздольныя». Астраўляне Тувалу, Тонгі і іншых Фіджаў затаілі крыўду.

Сяргей Мікулевіч

• ПРыватныя абвесткі •

ВІТАНЬНІ

Прыўкрасная Юлія Кручыніна, я цябе вельмі моцна кахаю. Ты — сама прыгажосць! Інкогніта **Віншую** Андруся Дзенісевіча з Днём народзінаў. Зычу пасьпехаў у працы і моцнага здароўя. Skarbnik **З народзінамі** цябе, наша любая Аўгінья Гучак, сьветлага жыцця ў свабоднай краіне. Ю.Гучак **Віншuem** блакітнавокую Аўгінью Гучак з 14-годзьдзем. Жадаем пасьпяховага жыццёвага шляху. Палашчанкі **Даражыня Аленка!** Я забяўся сказаць, што хахаю цябе. Астраном **Алеся Бельскага** віншую з чарговым дзесяцігодзьдзем! Сьветлай сонечнай будучыні, спагаднага зорнага неба над галавой. Хай спрыяе табе Бог, хай збудуцца ўсе твае жаданні і мары. Міхась **Аляксандру Прыгодзіч** зь вёскі Лышча Пінскага раёну віншuem з Днём народзінаў! Жадаем моцнага здароўя і ўсяго найлепшага. Лебедзі

КАНТАКТЫ

Цэнтар вывучэння skinheads. E-mail: center14@tut.by **Вясёлку мне!** Хоць кавалчак вясёлкі! Ну, калі ласачка... А то ўсё загіне. У.Караткевіч **Танечка Сулімава**, як з такою песняй, дык лелей ужо б зусім не віншавала. Сэрж **Бясплатна** вышло як зір або дос Сьпіс беларускіх навуковых назваў 638 птушак Эўропы (лаціна — расейская — беларуская). Harrier@tut.by **Малады Фронт!** www.mfront.org. Т.: 8-029-755-69-90, 211-00-00, аб.89545. Жыве Беларусь! **У суботы** Кансэрватыўна-Хрысьціянская Партыя ладзіць талокі ў Курапатах. Запрашаем усіх ахвотных, з сабою мець рыдлёўку

КНІГІ

Кнігі, CD, аўдыё, відэа ў Гомелі на пл.Паўстанья да 13.00. Т.: 45-11-51, 632-88-52 (толькі SMS) **Прадаю** частку бібліятэкі — кнігі пераважна беларускія. Каб атрымаць сьпіс, дашліце капэрту. А/с 120, 220030, Менск **Набуду** ўсе нумары «Палітычнай сфэры» і «Згоды» ад траўня б.г. Аплату гарантую. І «Мэтрыку ВКЛ». Адам Міцкевіч, в.Школьная, 2а, 222201, Смалявічы

ПАКОЙ

Здыму пакой у цэнтры ўздоўж лініі мэтро. Своечасовасць аплаты і парадак гарантую. Т.: 214-42-14, 213-30-29

РОВАР

Прадам ровар спартовы «Старт-шаша» (б/в, неабходны дробны рамонт), за 15\$. Т.: 220-25-77

СПАЧУВАНЬНІ

Ніна Гілевіч (1931—2003) была сьветлай беларускай жанчынаю: шчырай, мудрай, вернай. Сваёй цьвёрдай, моцнай вераю дзялілася з намі. Гаварыла пра мову. Вучыла культуры. Клапацілася. «Мае вы галубкі», — яе словы, зьвернутыя да нас. Будзем памятаць. Вучні **Народнаму Паэту Нілу Гілевічу** спачуванні ад усяе нашае грамады ў вялікім гора — страце спадарожніцы жыцця. Страты незваротныя, жыццё ня вечае, але сьмерць ня ўсё забірае. «Я ня дрэвам, дык хоць кветкай прарасту...» Берасьцейцы

Толькі да жніўня **З ЁНІЖКА** на відэакасэты **«Пан Тадэвуш»** на 1000 рублёў. А/с 150, 220107, Менск. Пэйдж.: 211-85-85, аб.25402. E-mail: belvidea@hotmail.com

Чутка тыдня

І нават ня пікнуў. Мог бы хоць назваць рэчы сваімі імёнамі пры канцы свайго доўгага і вернага працоўнага шляху. Ходзяць чуткі, што Вайтовічу паабяцанае крэсла прадстаўніка Беларусі пры ААН. **Аляксандар Ладзята**, дырэктар Нясвіскай друкарні, стаіць на мяжы зваленьня за тое, што надрукаваў «Местную газету» з матэрыяламі журналістаў «БДГ». Менш пашанцавала дырэктару Слонімскай друкарні **Анатолю Лагуціку**. У выніку прымененых да яго мераў ён апынуўся ў шпіталі пад кропельніцай.

На мінулым тыдні ў Жлобіне на мэталюргічным заводзе кранаўшчык **загружаў у 80-тонную скрыню з мэталаломам, што мусіць ісьці на пераплаўку, вялікі сэйф**. Раптам адтуль пасыпаліся даляры. Рабочыя, хто бачыў, кінуліся расьпіхваць іх у кішэні. Некаторыя панабіралі па 15 тысячаў. А на выходных здавалі падпісаваныя купюры валютчыкам — па 30 тыс. за 50-даляравую паперку. Сэйф той, кажуць, прывезлі з Расеі.

ВІНІКІ КОНКУРСУ «НН»

Чароўная Панна/Ала Жаніхоў Зазывала, Броўкі Сабе Фарбавала

Гэтая спэктральная памятка — пераможца конкурсу на найлепшую фразу — нагадку колераў спэктру. Журы конкурсу (паэт Міхась Скобла, выкладчык фізікі Уладзімер Анцулевіч і мовазнавец Зьміцер Саўка) вызначыла наступныя крытэры ацэнкі памятак: — запамінальнасьць (прысутнасьць рытму, пажадана, каб памятка рыфмавалася, не павінна быць неабавязковых або выпадковых элемэнтаў); — прастата й яснасьць (адсутнасьць складаных словаў і рэдкаўжывальных формаў); — дасціпнасьць; — пісьменнасьць, або фармальна правільнасьць з гледзішча мовы (ня можа быць памылак словазьмянення ці словаўжываньня; фраза павінна быць правільна збудаваная); — фармальна легічнасьць; — «амбівалентнасьць» (наяўнасьць элемэнта на п- (памаранчавы), які можа замяняцца элемэнтам на а- (аранжавы), каб памятка магла выкарыстоўвацца ў сёньняшняй школьнай практыцы); — карэктнасьць, маральнасьць, пэдагагіч-

насьць, агульная «станюўчасьць», адсутнасьць непажаданай двухсэнсоўнасьці; — апалітычнасьць. Такою патрабавальнасьцю да сямісложнай фразы тлумачыцца факт, што ніводная з прапанаваных памятак не адпавядала ўсім пералічаным крытэрам. Нават у фразе-пераможцы быў элемэнт, які журы дазволіла сабе замяніць на іншы, бо мэта конкурсу — ня выявіць найбольш уметнага складальніка, а прапанаваць школьнікам і настаўнікам добрую спэктральную памятку. Усе пераможцы атрымліваюць прызы — кнігі з аўтаграфамі аўтараў: Першае месца — **Антон Бубала** зь Верхнядзьвінску. Прыз — кніга У.Арлова й З.Герасімовіча «Краіна Беларусь. Ілюстраваная гісторыя». Другое месца — **Алеся Капёнкін** (Чароўныя Песні/Арыі Жаваронка Замянаюць Бадзёраму Складаньню Формул). Прыз — кніга В.Кіпеля і З.Саўкі «Беларускія слоўнікі й энцыклапэдыі». Трэцяе месца — **невядомы аўтар** (Чаго

Прынесьці/Аднесьці Жэўжыку Зьсесьці? — Бульбы, Сала, Фасолі) — кніга М. Скоблы «Дзярэчынскі дыярыюш». Як бачым, сярод пераможцаў — невядомая асоба. Спадзяемся, яна адгукнецца. Маём надзею, што прыз знойдзе і А. Капёнкіна. Нагадаем, што ягоную памятку на конкурс даслаў Міхась Булавацкі, які й сам ня мае кантакту з більым вучнем і ня ведае, дзе той цяпер. Таму — Алеся, адгукніцеся! Па даручэньні журы, **Зьміцер Саўка**

ЦЫТАТНІК Гаворыць ГУУС...

З 2000 году ў беларускай міліцыі створаныя аддзелы нораваў і незаконнага абароту наркатыкаў, якія маюць асаблівы статус. На першы погляд можа падацца: што абагульняе наркатыкі і прастытуцыю. Але вось статыстыка: наркаман можа «пасадыць на іголку» 5-6 чалавек, і столькі ж дзяўчат адна прастытутка можа ўцягнуць у свой занятак. www.guvd.gov.by

Біблійная сэлектарная нарада

У Бібліі сказана, што перад сусьветным патапам Ной сабраў прадстаўнікоў усіх жывёлаў на свай каўчэг. «Советская Белоруссия»

Наша Ніва КУПОН БЯСПЛАТНАЙ ПРыватнай абвесткі
Запоўніце гэты купон, і мы надрукуем Вашу абвестку (ня больш за 15 словаў) бясплатна. А/с 537, 220050, Менск.
Тэкст:
Імя і прозьвішча:
Адрас, тэлефон:

Наша Ніва незалежная газэта
заснаваная ў 1906, адноўленая ў 1991
галоўныя рэдактары «Нашай Нівы»:
З.Вольскі (1906), А.Уласаў (1906—1914),
Янка Купала (1914—1915), А.Луцкевіч,
У.Знамяроўскі (1920), С.Дубавец (1991—2000).
сакратарка рэдакцыі Наста Бахшанская
галоўны рэдактар Андрэй Дынько
выпускны рэдактар Сяргей Ерш
карэктар Сяргей Петрыкевіч
карэктарка Галіна Рабянкова
нам. галоўнага рэдактара Андрэй Скурко
тэхнічны рэдактар Андрэй Чык
выдавец і заснавальнік Фонд выданьня газэты «Наша Ніва»
АДРАС ДЛЯ ДОПІСАЎ:
220050, Менск, а/с 537
Tel/fax: (017) 284-73-29, 8-029-613-32-32.
E-mail: nn@promedia.by
On-line: www.nn.by
© НАША НИВА. Спасылка на «Нашу Ніву» абавязковая. 8 палос фарматам А2, 4 друк. арк. Друкарня РУП «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». Менск, пр. Скарыны, 79. Рэдакцыя не нясе адказнасьці за змест рэкламных абвестак. Кошт свабодны. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі пэрыядычнага выданьня № 581 ад 4 ліпеня 2002 г., выдадзенае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусі. Юрыдычны адрас: г. Менск, вул. Калектарная, 20а, п. 2а. Р/р 3015212000012 у МГД ААТ «Белінвестбанк». Менск код 764. Наклад 3468. Газэта выдаецца 48 разоў у год. Нумар падпісаны ў друк 23.07.2003. Замова № 3900. Рэдакцыйны адрас: Менск, Калектарная, 20а/2а